

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 37

I Legislatura

Any 1985

Presidència de l'Exm. Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada els dies 2 i 3 de Maig de l'any 1985
Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

- 1) R.G.E. núm. 461/85, presentada pel Diputat Sr. Josep Moll Marquès, del Grup Parlamentari Socialista, amb la formulació següent:
«Quines iniciatives pensa prendre el Govern per tal d'assegurar el compliment de la Llei del Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a les Illes Balears, pel que fa a la constitució de l'esmentat Consell Assessor?».
- 2) R.G.E. núm. 440/85, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, amb la formulació següent:
«Demanam a aquesta Conselleria i més concretament a la Comissió del Patrimoni Històrico-Artístic, si estan assabentats de les obres de remodelació del Palau de l'Almudaina i si aquestes s'ajusten a les normes de conservació prescrites?».
- 3) R.G.E. núm. 460/85, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, amb la formulació següent:
«Per què no ha estat sol·licitada la transferència del treballador Ricardo Vico Sánchez, de la Secció de Projectes de la Capdalia de carreteres, amb quatre anys d'antiquitat en el servei, quan aquest treballador havia sol·licitat la seva transferència a la Comunitat Autònoma en el moment de les transferències del servei i del personal d'Obres Públiques a què ens hem referit?».

II.—Interpellacions:

- 1) R.G.E. núm. 446/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la problemàtica general i utilització de guies intèrprets, transferistes i informadors turístic a Balears.

III.—Mocions:

- 1) R.G.E. núm. 453/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, congruent amb la Interpellació R.G.E. núm. 327/85, relativa a les actuacions del Govern a l'illa d'Eivissa, en matèria pressupostària dels anys 1983, 1984 i 1985.

IV.—Dictàmens en Comissió:

- 1) Dictamen de la Comissió d'Ordenació del Territori sobre la Proposició de Llei presentada pels Grups Parlamentaris Popular i Regionalista de les Illes, R.G.E. núm. 803/84, relativa a la Declaració de Ses Salines d'Eivissa i Formentera com a Àrea Natural d'Especial Interès.
- 2) Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei, R.G.E. núm. 274/85, relatiu a l'Ordenació de l'Artesania.

V.—Debat de Presa en Consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, R.G.E. núm. 314/85, relativa a l'adaptació a les Illes Balears de la Llei de Règim del Sòl i Ordenació Urbana en relació a la suspensió de planejaments urbanístics durant la revisió, adaptació o modificació del Pla General d'Ordenació.

VI.—Proposicions No de Llei:

- 1) R.G.E. núm. 381/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la integració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en el Consell de les Regions d'Europa.
- 2) R.G.E. núm. 450/85, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la celebració de l'acte institucional en commemoració del Dia d'Europa.

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Comença la Sessió. El primer punt de l'Ordre del Dia és el relatiu a Preguntes, i la primera la formula el Diputat Sr. Josep Moll Marquès, del Grup Parlamentari Socialista, que va tenir entrada en el Registre General d'aquesta Cambra sota el número 461/85, demanant quines mesures pensa prendre el Govern per assegurar el compliment de la Llei del Consell Assessor de Ràdio-Televisió. Té la paraula el Diputat Sr. Josep Moll Marquès.

EL SR. MOLL MARQUES:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que la pregunta és molt clara, jo només voldria afegir, en aquest moment, que l'hem presentada perquè s'ha criticat, ja públicament, la inactivitat, que deixa, del Consell Assessor i, evidentment, mentre no s'hagi constituït no pot tenir cap activitat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar el representant del Govern? El Sr. Joan Huguet, Vice-president, té la paraula.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, Sr. Moll, les iniciatives que pensa prendre el Govern crec que estan clares, i és el compliment d'aquesta Llei que crea el Consell Assessor de Ràdio-Televisió Espanyola a Balears. Com a primera mesura, vostè sap que aquest Projecte de Llei va tenir un recurs d'inconstitucionalitat en dos aspectes molt concrets que no deixa sense efecte tota la Llei, sinó només aquests apartats, que són una de les funcions que ha de complir, precisament, el Consell Assessor, el Govern ha presentat un Projecte de Llei de Modificació d'aquests dos apartats i té previst,

per a la setmana que ve, convocar i constituir aquest Consell Assessor per donar-li a conèixer, no solament aquest Projecte de Llei, sinó que comencin a fer les eleccions pertinents per President, Secretari, i comencin a funcionar, el Govern està fortament interessat que açò funcioni, perquè creim que és una mesura bastant cautelar per tenir una presència a l'activitat de Televisió Espanyola dins les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat Moll Marquès?

EL SR. MOLL MARQUES:

Sí, gràcies, Sr. President. Perquè, Sr. Vice-president del Govern, és evident que el Govern no ha complert aquesta Llei ja, perquè la Disposició Transitòria diu que la constitució del Consell Assessor s'ha de realitzar en el termini màxim d'un mes a partir de l'entrada en vigor de la Llei present, que va ser dia 10 de desembre de l'any passat i, per tant, jo el primer que he de fer és celebrar que, a la fi, es convoqui aquest Consell, perquè és una de les obligacions que tenia el Govern, però lamentablement he de posar en relleu que no s'ha complert la Llei, no s'ha complert el termini que fixa la Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula el representant del Govern? I.—2)

La pregunta següent és la 440/85 del Registre General, i la formula el Diputat Sr. Sebastià Serra Busquets, del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, en relació a les obres de remodelació del Palau de l'Almudaina. Té la paraula el Diputat Sr. Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President, Senyors del Govern, varem esser assaonats per una sèrie de persones i també per gent que anant per Ciutat varen observar com a l'entrada de l'Almudaina s'havia fet bastant de mal a una de les portes per les obres que s'estan fent internament. La pregunta és saber quina actuació ha tingut el Govern davant aquest mal que s'ha fet a la porta, a una de les portes de l'Almudaina, que no cal dir el seu mèrit arquitectònic i artístic.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar el Conseller?

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, crec que tots estam d'acord amb el valor històric i monumental del Palau de l'Almudaina que, com vostè sap, Sr. Serra, està declarat dins l'inventari del Tresor Artístic Nacional per un Decret de 1971, i pertany com a propietat, al Patrimoni Nacional, i que, com que pertany al Patrimoni Nacional, té una legislació peculiar. Les obres que s'estan fent o que s'estan realitzant són de remodelació interior i de recondicionament interior. Efectivament, la Conselleria, a través de la Comissió de Patrimoni, va tenir coneixement d'aquestes obres, i, a causa d'aquests desperfectes ocasionats, immediatament que en va tenir coneixement, a una de les seves reunions es va tractar el tema, i es va remetre una carta de protesta al President del Patrimoni Nacional, carta de protesta allà on es feia menció, precisament, de la destrossa que s'havia provocat i que, lamentava enormement, ja que és completament i absolutament irrecuperable.

Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

I.—3)

La Pregunta següent és la 460/85, presentada pel Diputat Sebastià Serra Busquets, del mateix Grup abans mencionat, referent a la transferència de determinat personal d'Obres Públiques a la Comunitat. Té la paraula el Sr. Serra Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Quan es va fer la transferència del Servei de Carreteres i, globalment, la transferència del MOPU a aquesta matèria, ens trobarem que es varen transferir 224 treballadors més 24 vacants, és a dir, es va transferir la totalitat, no només la transferència, sinó els seus treballadors, la totalitat de la plantilla més vacants, excepte un treballador, que és l'objecte d'aquesta pregunta. Sembla que era un error burocràtic, com va manifestar el Director Provincial del MOPU a les Illes Balears, i s'estava esperant que es rectificàs aquest error burocràtic o bé que en les noves transferències del MOPU, que s'han donat dia 12 d'abril del 85, es rectificàs definitivament. Però, ens trobam que en absolut hi ha hagut aquesta rectificació, ni en el Butlletí Oficial de l'Estat ni dins el llistat de les darreres transferències hi figura aquest treballador. Només per l'excepcionalitat del cas, que és un únic treballador i que, a més, duia quatre anys en el servei des de l'any 81 fins a l'any 85 a les Illes Balears, en el servei de carreteres, i que abans duia 11 anys d'antiquitat a Madrid en aquest mateix servei,

creim que hi ha motiu per fer aquesta pregunta i perquè hi hagi una resposta clara i convincent de que és el que ha succeït en aquest cas.

EL SR. PRESIDENT:

Pot fer ús el representant del Govern. Té la paraula el Conseller d'Interior.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies Sr. President. Per cortesia parlamentària, ja que s'usa tant actualment aquesta frase, contestaré aquesta pregunta amb molt de gust. No obstant, em permet recordar a la Mesa del Parlament, amb tots els respectes que es mereix, que el punt dos de l'article 147 determina que no serà admesa la pregunta d'interès personal, exclusiva de qui la formula o de qualsevol altra persona singularitzada, etc., etc., etc.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Mesa li ha de contestar, Sr. Conseller, que, quan critica un document, s'ha de llegir els articles del text legal. Gràcies i continuï.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Moltes gràcies, Sr. President. No sé si jo encara no he après a llegir.

Contestant la pregunta, li diré, Sr. Serra, que les competències de la Conselleria d'Interior comencen quan han estat d'alta a la nòmina de la Comunitat Autònoma el personal transferit. També li diré que la Conselleria d'Interior no ha rebut en cap moment cap petició d'aquest senyor per ser transferit, no obstant, voldria aclarir aquest punt, li diré que la Conselleria d'Interior es va posar en contacte amb la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i sembla ser que aquest senyor, el Sr. Vico, una vegada que va veure que no estava transferit va fer una petició a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori. Aquesta petició, actualment, s'està gestionant, és tot el que li puc dir.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, Sr. Serra Busquets?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Li he de dir, Sr. Conseller, que dia 11 del 2 del 85, núm. de Registre d'entrada 332 de la Conselleria d'Ordenació del Territori, figura aquesta petició del Sr. Vico, dia 12 del 4 del 85, és a dir, dos mesos després, es donen les darreres transferències del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme a les Illes Balears, creim que en dos mesos, ja que una Comissió Mixta, que és la que havia de delimitar les transferències concretes, s'hagués pogut haver gestionat aquesta qüestió, i al mateix temps pensam que si era qüestió de rectificació per un error burocràtic, també es podria haver resolt. Per tant, ja que hi ha hagut dos mesos de temps entre una cosa i l'altra, i que des de dia 14 del 3 del 85, amb certificat del seu Cap, Sr. Torres, diu que aquest treballador ha estat adscrit des d'1 del 3 del 81 fins a l'actualitat en aquest Servei de Carreteres, Secció de Projectes del Servei de Carreteres, pensam que el Govern tenia mesos, no dies, sinó mesos per haver estudiat el cas, si no tenguéssim indicis d'aquestes inconcrecions, a partir d'aquestes inconcrecions el que no es volia era que precisament

aquest treballador figuràs dins la nòmina de la Comunitat Autònoma, esperam que aquesta qüestió que tramitem es resolgui satisfactoriament, perquè si no, hauréu de pensar que, atès que aquest treballador ha estat membre del comitè d'empresa i que s'ha pagat una sèrie de rectificacions, que afecten una sèrie de persones, seria aquest l'argument pel qual vostès no l'han acceptat.

Gràcies.

EL SR. LLOMPART SALVA:

Sr. Serra, jo crec que li he contestat tot el que li podia contestar la Conselleria d'Interior, però com que vostè, precisament, fa la pregunta a la Conselleria d'Interior, no li puc dir coses que no sap la Conselleria d'Interior.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de les seves intervencions.

II.—1)

I passam al punt següent, que és el relatiu a Interpелlacions. Per tractar la formulada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la problemàtica general i utilització de guies intèrprets transferistes i informadors turístics de Balears, que va tenir entrada sota el número 446 del Registre General.

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Joan Nadal.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. És evident que els temes turístic provoquen una especial sensibilitat, no només en tots nosaltres, sinó en tota la Comunitat Balear. Enguany ens atracam ja a una nova temporada alta, turística, i tornam a tenir els mateixos problemes que teníem altres anys en determinats temes des de fa molt de temps, i que creim que el Govern de la Comunitat Autònoma té facultats per intervenir i facultats per intentar resoldre.

Un d'aquests temes és el tema dels Informadors Turístics. El tema dels Informadors Turístics, que indubtablement té dos caïres, dues vessants, una és la laboral, i l'altra, la turística, i per tant, té dues responsabilitats o dues competències, una seria l'estatal, l'Administració Central, i l'altra que és l'Autonòmica, l'Administració Central en tant que la fiscalització dels contractes de treballs que es fan, i l'Autonòmica quant a la problemàtica turística, a l'aplicació de la reglamentació turística vigent a aquests moments; i sense excusar haver d'exigir a l'Administració Central l'aplicació més rigorosa de la legislació que a ella li correspon aplicar, nosaltres volem avui en aquest Parlament, amb aquesta Interpелlació, provocar el Govern perquè intenti, de qualque forma, ordenar aquest sector, aquest sector que és molt conflictiu, que, de qualque forma, per part de sis anys s'ha anat complicant més i més, creant unes estructures que no vull qualificar, però que estan fora de tot el joc normal de la contractació laboral, i que creim que de qualque forma desvirtuen, distorsionen allò que és el turisme a les Illes. Ens trobam que tenim una reglamentació d'Informadors Turístics antiga, un Reglament d'Informadors Turístic de l'any 64, de 31 de gener del 64, i un Reglament d'Agències de Viatges, també del 64, que tots dos, tant el d'Agències de Viatges com el d'Informadors Turístic, obliguen que les agències de viatge

per a tots els viatges col·lectius utilitzin allò que el Reglament d'Agències de viatges diu «corredores de turismo», i en el Reglament d'Informadors Turístics, també, a l'article 40, crec recordar, obliga que a tots els viatges hi hagi l'Informador Turístic. Aquest Reglament d'Agències de Viatges diu, a l'article 41, que «al realizarse los viajes colectivos, las agencias quedan obligadas a utilizar los servicios de correos de turismo, contratándolos directamente o solicitándolos al grupo sindical correspondiente»; també diu a l'apartat 3 «en las poblaciones donde se crearan distintos lugares turísticos se deberá, en su caso, utilizar los servicios de guías o guías intérpretes locales». Això, nosaltres creim que no succeeix, creim que no es compleix aquesta normativa, veim que s'està fent una utilització de personal, mà d'obra estrangera sense titulació per part de determinades agències de viatges, a més de fer-se una contractació que creim que no segueix la normativa corresponent. Què és el que pot fer el Govern de la Comunitat Autònoma? Nosaltres creim que pot actuar i pot actuar en les seves facultats que li confereix l'Estatut i els Decrets de Transferències. El Decret de Transferències de 23 de novembre del 83, Decret 3.401 del 83, transferenceix al Govern de la Comunitat Autònoma l'ordenació de la indústria turística, l'execució de la legislació de l'Estat en matèria d'agències de viatge i la regulació, coordinació i foment de les professions turístiques, així com la regulació i administració de l'ensenyament per a la formació i el perfeccionament dels professionals del turisme. Nosaltres creim que és ben hora de fer un reglament d'Informadors Turístics adaptat a la problemàtica de les Illes, creim que és necessari que aquest reglament surti i surti aviat, creim que la Comunitat Autònoma té facultats per fer un reglament d'Agències de Viatges, un reglament d'Agències de Viatges d'àmbit territorial, perquè així ho preveu el Decret de Transferències, i creim que aquest reglament, que ha de preveure la utilització dels Informadors Turístics i dels Guies, llevarà aquesta conflictivitat, llevarà aquesta utilització inadequada i fomentarà que tant les Agències de Viatges com els Informadors Turístics tinguin una coordinació no subjecta a interessos molt determinats, que fan que aquesta utilització dels Informadors Turístics surti de les vies normals de contractació.

Nosaltres demanam que la Conselleria de Turisme es plantegi regular per Decret aquest nou reglament, tant d'Informadors com d'Agències de Viatges, i, a més, demanam que la Conselleria de Turisme, en aplicació de l'apartat c) de l'article b) del Decret de Transferències, apliqui la legislació actual vigent, que és, en aquest cas, la legislació de l'Estat, i faci complir a les Agències de Viatges la reglamentació actual, i la faci complir com s'han de fer complir, creim, la normativa actual, amb les inspeccions corresponents. Creim que és necessari, creim a més, que aquesta coordinació que es donaria en aquest cas entre l'Administració Autònoma i l'Administració Central, en aquest cas, entre la Conselleria de Turisme i la Delegació de Treball, evitaria que sortissin durant tot l'estiu, a la premsa, les constants queixes, no només de turistes, sinó dels mateixos professionals, que veuen que la seva feina, la seva titulació no és utilitzada, és interferida per personal estranger que, sense aquesta titulació, és contractat d'una forma que incompleix tota la normativa laboral espanyola. Nosaltres creim que aquesta labor és fàcil de fer per part de la Conselleria, i és, a més, responsabilitat de la Conselleria treure-la endavant.

Per això creim que aquesta Interpellació és una interpellació constructiva, es una interpellació de suport a la Conselleria, creim que no és demanar alguna cosa que ens hagin de dir que no, sabent que ens hagin de dir que no, sinó que és una Interpellació que creim que és un nou senyal que en matèria turística tots hem d'anar coordinats i hem de potenciar allò que és millor per a la indústria turística, i, en aquest cas, creim que és millor per a la indústria turística reglamentar d'una vegada aquest sector i aplicar aquesta reglamentació, mentre es reglamenta aquest sector, allò millor és que l'aplicació de la normativa actual es faci; la Conselleria de Turisme és la responsable de l'aplicació de la reglamentació estatal i, per tant, li demanem que adopti les normes necessàries per tal que aquest estiu les inspeccions de turisme es facin també dins la utilització de tots els Informadors Turístics i els Guies Transferistes per part de les Agències de Viatges.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per part del Govern, té la paraula el Conseller de Turisme, Sr. Jaume Cladera.

Disposa, Sr. Conseller, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En primer lloc, fer un aclariment a la Interpellació, quan xerra d'Informadors Turístics, els Informadors Turístics, segons el reglament de l'any 64, són els guies, els guies intèrprets i els correus de turisme. Tota aquesta gent té una titulació específicament reglamentada, no tenen res a veure amb el que es coneix com Informadors Turístics, que ocupen llocs de feina en els llocs d'oficines d'informació turística.

Quant a allò que diu la Interpellació dels Guies Transferistes, els Guies Transferistes no apareixen contemplats a la reglamentació vigent ni com a titulació ni com a activitat independent, si bé estan recollits en els convenis col·lectius de les Agències de Viatges.

Quant a problemes respecte dels Guies i dels Guies Intèrprets, i deixam a part els correus de turisme, perquè a l'àmbit de Balears només n'hi ha dos, i estan col·locats, perquè és una professió molt cercada, Guies pràcticament no en tenim cap, el Guia és aquella persona que acompanya grups i que només xerra espanyol, i a causa de la nostra particularitat, aquí tots els guies són Guies Intèrprets, i en els arxius de la Conselleria de Turisme consten aproximadament 300 professionals titulars. Qualsevol excursió que faci una agència de viatges ha d'anar acompanyada d'un Guia Intèrpret, i això és fa, i no només es fa, sinó que curiosament, deu ser l'única professió allà on l'oferta està per baix de la demanda, és a dir, tots els guies intèrprets, absolutament tots els guies intèrprets tenen feina durant sis o set mesos a l'any. A causa d'aquesta situació, nosaltres pensam que està ben reglamentat, que no hi ha problemes, quant a l'assumpte de guies intèrprets, més que un problema, que fins i tot surt de l'àmbit laboral quant a relació agències de viatges o tour-operador i professional, el problema és que els guies intèrprets tenen una oficina de contractació, i sembla ser que, segons l'Estatut dels Treballadors, aquesta oficina és il·legal, encara que els guies intèrprets diguin, en el

seu plec d'allegacions, que és legal perquè ells són treballadors «por cuenta ajena». No obstant, en aquests moments, hi ha una denúncia per part del Ministeri de Treball, una sanció, i el corresponent recurs per part dels guies intèrprets.

Per tant, durant la temporada d'abril a octubre, tots els guies intèrprets tenen feina, no hi ha queixes de la seva feina, i, a la Conselleria, no ha arribat mai una queixa d'un turista respecte de la intervenció d'aquests professionals. També és ver que hi ha treballadors estrangers que fan feina, però aquests treballadors estrangers no fan feina com a guies intèrprets, llavors hauríem de passar al tema de guies transferistes.

Els guies transferistes és una professió amb una altra titulació, però que no és reconeguda pel Reglament d'Activitats Turístiques, i sí està reconeguda pel conveni que firmen les agències de viatges i els treballadors. La missió del guia transferista o assistent de grups és col·laborar en el transport de turistes des de l'aeroport fins als seus allotjaments i donar-los ajuda, si en necessiten, dins els seus allotjaments. Això ho pot fer qualsevol persona que xerri l'idioma adequat per entendre's amb els turistes.

Per tant, nosaltres no podem reglamentar sobre aquesta matèria, perquè en el Decret de Transferències diu que l'Administració Central es reserva la titulació de les activitats turístiques, «las condiciones de obtención, expedición y homologación de los títulos profesionales del turismo es competencia exclusiva de la Administración Central, y a la Comunidad Autónoma le compete inspeccionar las empresas y actividades turísticas, vigilando el estado de las instalaciones, las condiciones de prestación de los servicios y el trato dispensado a la clientela turística». La forma de solventar aquest problema seria que creàssim una titulació amb un títol no massa elevat, senzillament podent informar en un idioma, i sense haver de necessitar el coneixement que necessita el guia intèrpret, perquè amb aquesta titulació nosaltres sabríem quines persones són guies transferistes a les Illes, perquè avui en dia, torn a repetir que qualsevol persona que digui que és guia transferista basta que xerri un idioma per poder acceptar que és guia transferista. No obstant, nosaltres hem tengut una sèrie de reunions amb els representants dels guies transferistes, amb una associació que es titula PICA, amb aquesta associació que ens ha anat passant les seves queixes, respecte de la ingerència de professionals estrangers, nosaltres els hem demanat que ens duguessin una relació de totes aquelles persones que ells consideren que són guies transferistes, a fi de poder arribar a un acord amb les agències de viatges i tours-operadors per poder-los donar un lloc de feina, hem tengut tres reunions, i a la darrera de les reunions, ens varen manifestar que ens durien una relació dels que ells consideren que són Guies Transferistes.

Quant a la reglamentació, nosaltres consideram que no podem reglamentar, perquè pensam que segons el Decret de Transferències qui té totes les atribucions en aquesta matèria és la Secretaria General de Turisme, i ni tant sols podem convocar les oposicions per treure la titulació de guia, si no podem treure aquestes oposicions per donar la titulació corresponent, llavors ens trobam que no ens queda més remei que demanar a la Secretaria d'Estat que convoqui aquestes oposicions perquè doni la corresponent titulació i que

amb aquesta titulació puguem recórrer a cobrir tots els llocs de feina que poden sobrar durant la temporada alta i que, de fet, sobren, i són ocupats, moltes vegades, per guies estrangers, que no són realment guies, i que fan aquesta feina substituint la manca de guies titulars. Això, en línies generals és el que li puc contestar, perquè creim que el Decret de Transferències no dóna més de si, en aquest moment, i que donarà més de si, aviat, quan el conflicte de competències, que han presentat Catalunya i Cantàbria, respecte del Decret, es resolgui, perquè això farà que nosaltres sapiguem, d'una vegada, si podem reglamentar o no sobre aquesta matèria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat en torn de rèplica?

Disposa de cinc minuts.

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President. Sr. Conseller, jo començaré un poc pel darrer que vostè ha dit, sobre els Guies Transferistes. Vostè ha dit, vostè ha reconegut que, indubtablement, hi ha intrusisme en el tema dels Guies Transferistes, i és així, hi ha hagut denúncies públiques en aquest sentit. Vostè ha dit que en el tema d'Informadors Turístics, no hi ha atur, no és cert, i sobretot sí hi ha una cosa que és una manca total d'Informadors Turístics, o sigui, hi podria haver molts més Informadors Turístics. Vostè diu que no hi ha intrusisme, jo dic que sí que hi ha intrusisme, actualment no només hi ha la sanció que vostè ha dit a l'APIT, d'1.000.000 de pessetes, recorreguda, sinó que hi ha sancions a vuit agències de viatges, de 100.000 Pts. cada una, quantia màxima, per utilització incorrecta d'Informadors Turístics. Hi ha gran quantitat de guies transferistes estrangers, sense titulació i sense permís de treball, i aquí sí que podríem fer, també, una labor important. Vostè diu que no tenen competències, jo no ho entenc així, m'estranya, m'estranya que faci vostè una lectura restrictiva del Decret de Transferències, el Decret de Transferències diu que es transfereix «la regulació, coordinació y foment», i la regulació, jo entenc que és la facultat de regular, la facultat de reglamentar, i entenc que, en aquest cas, no ho entenc massa bé, però unes vegades vostès fan una interpretació extensiva, avui fan una interpretació limitada del Decret, vostè sabrà per què. Vostè diu que no és necessària la reglamentació dels informadors turístics, perquè funciona bé, perquè no hi ha atur, jo crec que és necessària la reglamentació dels informadors turístics, es va intentar l'any 81 i l'any 82, es varen fer dos projectes de reglament, que es varen enviar a totes les agrupacions d'informadors turístics i que, per canvi de govern, no es va aprovar. Jo crec que la reglamentació és una reglamentació de l'any 64, és necessari adaptar-la, i que és necessari que aquesta reglamentació s'adapti també a les necessitats de les nostres illes, a les necessitats i a les peculiaritats.

I és necessari també reglamentar, i també ho poden fer, tot el que és l'activitat de les agències de viatges dins l'àmbit territorial de les Balears. I, sense cap dubte, poden fer una labor d'inspecció, que ha estat sol·licitada diverses vegades per informadors turístics, a l'Administració Central, abans, i ara a l'Administra-

ció Autònoma, que és la responsable, per tant, creim que vostès poden fer, també, aquesta labor d'inspecció, i aquesta labor d'inspecció pot anar als informadors turístics, als guies transferistes i a les agències de viatges, creim que aquesta labor d'inspecció, que vostè diu que es compleix, nosaltres deim que no es compleix, que hi ha sortides que es fan sense, com són sortides nocturnes, que està reglamentat que es facin amb informadors, com són moltes sortides que es fan amb estrangers, que haurien de ser Informadors Turístics, vostè diu que no passa això, jo dic que sí que passa, perquè hi ha denúncies presentades, que sí passa, i quan hi ha una contractació que no és legal, una oficina de contractació que no és legal, que està sancionada per l'Administració Central, pel Ministeri de Treball, amb 1.000.000 de pessetes, perquè, de qualque forma, es bota tot allò que és la reglamentació actual en matèria i contractació laboral.

Vostès poden fer una labor, i vostè crec que, com que no li crea massa problemes aquest tema, se'n vol desfer, i diu que tot va bé, vostè, Sr. Conseller, sap que no va bé i sap que hi ha molts de problemes en aquest tema, i no és dient, bé, no tenim problemes, en els mesos d'estiu no hi ha atur en aquest cas, per dir bé, ja està bé, i ho deixem anar així.

Crec que el Parlament no hi és per això, crec que vostè té una responsabilitat de reestructurar el sector aquest, si és un sector on no hi ha atur i hi ha demanda, idò molt millor, es poden crear llocs de treball, Sr. Conseller, idò a veure si podem anar a això, i si hi ha demanda, anem a això, però si vostè pot adaptar i pot modernitzar el sector, creim que ho ha de fer, i crec que és la seva responsabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CLADERA CLADERA:

Sr. President. Efectivament, hi pot haver més informadors turístics, no guies intèrprets, però li torn a repetir que qui dóna la titulació és la Secretaria General de Turisme, per tant, que qui ha de convocar oposicions és la Secretaria General de Turisme, això és ben clar, ho diu el Decret de Transferències.

Quant a les sancions a les agències de viatges, i a aquesta multa d'1.000.000 de pessetes, jo, en cap moment, volia entrar en el tema de si això és competència de la Conselleria de Turisme o és competència del Ministeri de Treball, a través de la Delegació, però si insisteix tant, no em quedarà més remei, i em sap greu, perquè hi ha una gran contradicció amb el que diré. L'Associació Nacional d'Informadors Turístics, és a dir, els guies intèrprets, va demanar al Ministeri de Treball que es definís sobre l'activitat dels guies intèrprets, i li va contestar el Ministeri de Treball, «seria legal la actividad consistente en proporcionar a empresas o particulares servicios de profesionales que actuen con el carácter de autónomos o está el tipo de actividad al desarrollarse al margen del Derecho Laboral del Estatuto de Trabajadores, no estaría afectada por la prohibición prevista en el artículo 43 de dicho texto legal, rigiéndose las partes por los pactos que tengan por convenientes celebrar. Los referidos profesionales deberán estar en posesión de licencia fiscal a figuración al régimen especial de Seguridad Social de Autónomos».

Tots els guies intèrprets de Balears, llevat de mit-

ja dotzena, estan d'alta de llicència fiscal, estan d'alta en el Regim especial de Seguretat Social, i tenen una declaració de principis de ser treballadors autònoms, i són 290 els que fan aquesta feina. Però, es que al final concou i diu «no existe impedimento legal alguno en el amonto laboral para que la Asociación Profesional de Informadores Turísticos, Guías, Guías Interpretes y Correos de Turismo de Mallorca puedan seguir realizando las funciones de mediación que vienen desarrollando cuando los servicios y actividades turísticas e informativas se presten por cuenta propia o, lo que es lo mismo, el régimen extralaboral». Firmat, «la Sub-Directora General d'Empleo», dia 2 de febrer de l'any 1984. «Aurora Domínguez».

Jo no volia tocar aquest tema, perquè entrem a la dinàmica de veure per què és que a aquests senyors, que tenen una oficina, que l'únic que fan és posar-se en contacte amb les agències de viatges i oferir els seus serveis com a treballadors autònoms, els posen una multa d'1.000.000 de pessetes, quan, sis mesos abans, o un any abans, els havien donat aquest informe. Entrem a veure per què és que a la resta d'Espanya, perquè APIT existeix a tota Espanya, no passa aquest tema, entrem a veure per què és que es tolera dins Balears que existesqui una oficina de contractació, igual que aquesta dins una central sindical; totes aquestes coses són molt tristes i haver-les de discutir aquí, i jo no les volia discutir, perquè no hi ha la part contrària, que seria el Ministeri de Treball, que les pugui defensar, i a posta no hi volia entrar.

Quant que podem regular, nosaltres podem regular sobre el que està legislat, res més, i el que està legislat són unes professions que, li torn repetir, que és la de guia intèrpret, la de guia transferista no és una professió turística, no existeix, nosaltres no tenim cap potestat per dir que un autocar ha d'anar de l'aeroport a l'allotjament amb una persona, pot anar sense cap persona, però no pot anar a les Coves del Drac sense un guia intèrpret, i els guies transferistes, l'únic que fan és col·laborar a dur la persona de l'aeroport a l'allotjament i allà donar-los informació dins l'hotel, i això no està reglamentat ni hi ha cap obligació que sigui així, perquè els serveis de l'hotel, evidentment, poden donar tota la informació que necessiti un turista, i per anar de l'aeroport a l'allotjament, evidentment, no necessiten cap tipus d'informació. Li torn dir que nosaltres esperam que es resolgui el conflicte de competències que ha presentat Catalunya i Cantàbria, perquè serà definitiu, després d'aquest conflicte, nosaltres sabrem què és el que podem fer sobre aquest tema, i jo li asseguro que si donen la raó a Catalunya i a Cantàbria, llavors la tendrem totes les Comunitats Autònomes per extensió, i nosaltres actuarem en la via, que si és així, no tenc cap inconvenient que duem endavant una regulació que clarifiqui tot aquest sector.

De vegades, per tenir massa sentit, jo diria que de les responsabilitats, no poder recórrer cada dos per tres al Tribunal Constitucional, ens passen aquestes coses que ens passen aquí.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies per les seves intervencions. Volen fixar la seva posició els altres Grups Polítics? No. III.—1)

Passam al punt següent. Mocions. Per tractar la

presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que va tenir entrada sota el número 453 de l'any 85, congruent a la Interpel·lació relativa a les actuacions del Govern a l'illa d'Eivissa en matèria pressupostària dels anys 1983, 1984 i 1985. Per acensar la Moció, i la paraula, pel Grup Socialista, el Sr. Antoni Costa, Diputat.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta Moció és congruent amb la Interpel·lació que va ser debatuda en aquesta Cambra en el darrer Ple, i, com tots vostès saben, aquesta Interpel·lació feia referència a dos apartats distints, un era la prestació de serveis a l'illa d'Eivissa, i l'altre era les inversions de la Comunitat Autònoma a aquesta illa. S'ha de dir que en un d'aquests apartats va ser contestada satisfactòriament per part del Sr. Conseller d'Hisenda d'aquesta Comunitat Autònoma, no així a l'altra part, que fa referència a prestació de serveis a l'illa d'Eivissa per part de la Comunitat Autònoma. A més que la que va ser contestada favorablement, el que realment fou contestat varen ser una sèrie d'intencions del Govern que, realment, en molts de casos, no es poden trobar dins els Pressuposts, no es poden trobar dins els Pressuposts i que veim més una actuació de tipus voluntarista per part del Govern, que no una possibilitat de control parlamentari, com seria lògic, a través de les inversions per programes, com es va fer en aquesta Comunitat Autònoma, i que havien d'estar especificades, cada una d'elles, dins la Conselleria corresponent.

Però, aquesta Moció té lloc fent cas a l'Estatut d'Autonomia, especialment al que diu l'article 54, apartat 3r. Diu aquest article, a l'apartat 3r «la Comunitat Autònoma té l'obligació de vetllar pel seu propi equilibri territorial, especialment entre les diverses illes que la formen, a fi de fer possible la plena realització del principi de solidaritat». Aquest principi és evident que no hi és en el que fa referència a l'illa d'Eivissa i en prestació de serveis a aquesta illa per part del Govern de la Comunitat Autònoma. I, si bé vull deixar ben clar, com així ho vaig fer en la Interpel·lació, que no és imputable aquesta manca de serveis a l'illa d'Eivissa al Govern de la Comunitat Autònoma, si és imputable l'acció corresponent per fer que aquesta discriminació en servei, a aquesta illa, deixi de ser una realitat i passi a tenir el mateix tractament que tenen altres illes. Dins d'aqueixos serveis, allà on nosaltres entenem que sofreix una discriminació o un desequilibri entre illes, puc fer referència a alguns d'ells, biblioteques, centre social, conservatori, i l'exemple el puc ampliar amb el nombre de persones que treballen a cada un d'ells, per donar un exemple molt clar, Conservatori, a Mallorca, per exemple hi treballen 38 persones, a Menorca, 7 persones, a Eivissa, 2 persones; les especialitats a les Illes, a Menorca són diverses, a Mallorca també, a Eivissa hi ha dues especialitats; respecte de biblioteques, a Eivissa no n'hi ha cap, n'hi ha a Mallorca, n'hi ha a Menorca, amb 9 persones a Mallorca, amb 4 a persones a Menorca; poliesportius, el mateix, a Eivissa no n'hi ha cap, a Mallorca hi treballen una quantitat de 23 persones i amb una quantitat pressupostària bastant important. Centres de Capacitació Agrària, el mateix, a Eivissa no n'hi ha cap, n'hi ha a Mallorca, n'hi ha a Menorca; Centres Insulars de Salut, el d'Eivissa està tip absolut d'una manera, molt més baixa de personal, no té la ca-

pacitat, per tant, d'actuació que tenen els centres que hi ha a l'illa de Mallorca i els que hi ha a l'illa de Menorca. En Residències d'Ancians, passa el mateix, n'hi ha a Mallorca, hi ha un club a Menorca, no n'hi ha a Eivissa, i això amb un personal, a Mallorca de 23 persones, a Menorca de 6, a Eivissa cap. Guarderies infantils, el mateix, n'hi ha a Mallorca, n'hi ha a Menorca, no n'hi ha a Eivissa, amb quantitat també important que suposen, més o manco, unes 60 persones treballant en aquests temes, i a Eivissa, cap, i amb partides pressupostàries que estan de l'ordre de 70 milions de Pts. Menjador d'adults, el mateix, no n'hi ha ni a Menorca ni a Eivissa, n'hi ha a Mallorca, paguen amb els pressuposts de la Comunitat Autònoma; Centres del consumidor, a Eivissa pràcticament no existeix, està tot concentrat a Mallorca, i així en diversos apartats més.

Sintetitzant, això suposa una despesa pressupostària a l'illa de Mallorca de 1.423 milions de Pts., de 136.500.000 Pts. a l'illa de Menorca i de 40 milions a l'illa d'Eivissa. Treballen en aquestes prestacions de serveis 256 persones a l'illa de Mallorca, 83 a l'illa de Menorca, 12 a l'illa d'Eivissa, de les quals hi ha 6 places que són vacants, o sigui que realment són 6 persones.

Com vostès, Srs. Diputats, poden tenir en compte, aquesta és una situació que no es pot mantenir, si bé ja he dit que no es pot culpar el Govern d'haver-la creat, sí que té la responsabilitat donada per l'Estatut d'Autonomia de superar-la i de fer que deixi d'existir. I d'evitar, a més, una situació que es podria donar en el moment que s'iniciï el procés de transferències, i si tal vegada s'ha maltractat quan diu que abans que s'iniciï el procés de transferències, hi ha d'haver superades aquestes desigualtats, l'esperit de la Moció s'ha de defensar així com va l'esperit, no tal vegada com es podria entendre d'una lectura textual d'aquesta Moció. I vol dir que en el moment que es fan les transferències, almanco hi ha d'haver un compromís, en el moment que es projectin aquests Decrets, per part del Govern de la Comunitat Autònoma d'equilibrar el servei que està prestant a totes les Illes, no consolidant una situació que creim que és lamentable per una part important del territori de la Comunitat Autònoma, que és important per a un gran nombre d'habitants que no té cap justificació que es mantengui ni per la política possible que es pot fer des del Govern, ni pel nombre d'habitants que té l'illa d'Eivissa, ni per les necessitats socials fortes d'aquests serveis que té l'illa d'Eivissa, que només es pot justificar des de la incapacitat de les persones que han vingut governant aquest país fins a aquests moments, i des d'una desatenció que s'ha tingut des de les Illes Pitiüses per aquests governants, que només es podria entendre una negativa d'aquest Govern a estalviar aquesta Moció des de la intransigència, des d'una política partidista i des d'una política que vulgui continuar mantenint una situació que és clarament discriminatòria per una part important d'aquesta Comunitat Autònoma. I si amb l'anterior debat de la Interpel·lació vostès no em varen contestar ni una sola d'aquestes qüestions, jo els emplac avui que facin un exercici de responsabilitat, als membres del Govern, que apliquin una política pressupostària solidària per a totes les Illes i que igualin o equilibrin, a través de les inversions necessàries, aquesta prestació de serveis a cada una d'elles. I no se'm digui que del Pressupost

no es poden treure aquestes mesures, però estam veient decrets com el que han tret vostès, d'establiment de mesures urgents de suport a Campos del Port, que no han hagut d'esperar res per treure'l, que no hi ha una situació tan greu com per justificar aquest Decret, i que si que poden treure els comptes quan vostès volen, quan hi ha la voluntat política de dur una voluntat a terme o quan hi ha la voluntat de fer alguna cosa que tal volta convengui més als seus interessos polítics.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Costa.

Pel Govern, té la paraula el Sr. Antoni Mari.

EL SR. MARÍ CALBET (Antoni):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Bé, jo he quedat aquí completament sorprès, perquè el que ha dit el Sr. Costa no té ninguna cosa que es pareixi a la Moció que s'ha presentat. De totes formes el que li he de dir és que quan es va presentar, quan vaig llegir el títol de la Interpel·lació que s'havia presentat, i el títol de la Moció, si miram el contingut d'un i de l'altre, més em preocupa el que ha dit avui, aquesta persona que els parla, en el moment de votar en contra, tal vegada hagués tingut dificultats d'afixar el cul de la cadira, però quan he llegit el text aquest de la Moció que ens han presentat, m'he presentat voluntari per sortir. Estam d'acord que hi ha un desequilibri, un desequilibri que, tal volta, per deformació professional, jo diria que és un desequilibri crònic, i no crec que puguem entrar o no hi entraré, almanco de moment, en detalls i en xifres, perquè crec que totes les comparacions són odioses, i si es poden fer comparacions en un sentit, també es poden fer en altres, no sé, jo diria, tal vegada, que tenim més carreteres que els de Menorca i, sense cap dubte, no se m'ocorre pensar que els de Menorca estan discriminats per això, però és indubtable que hi ha un desequilibri, un desequilibri, però de quan ve aquest desequilibri? Aquest desequilibri, sota el meu punt de vista, jo supòs que quan, que fa 750 anys, quan varen conquerir les Illes ja hi era aquest desequilibri, i probablement, tots els que estam aquí presents no existim ja, i hi haurà encara un desequilibri, com hi haurà un desequilibri en qüestions de serveis, estam parlant entre Palma i Barcelona o entre Palma i Madrid, per raons òbvies.

Una altra cosa que m'estranya és que es parla de l'illa d'Eivissa, i no es té en compte per res la de Formentera, bé, encara és més greu el desequilibri a Formentera, jo supòs que no s'ha volgut posar Formentera, però tampoc no arribarà mai Formentera als serveis que tindrà Eivissa, jo no crec que haguem d'anar a cercar culpables, perquè culpables tal volta ho som tots, el que sí és cert és que les Illes Menors mai no les podrem igualar a l'illa més grossa, i en això jo crec que estam tots d'acord.

Aquest desequilibri, si bé tal vegada en els darrers 100 anys o 50 anys, a causa que tots els serveis varen sofrir un avanç molt gros, tal vegada aquest desequilibri es va fer més pronunciat, ara bé, jo crec que des que es va crear el Consell General Interinsular i els Consells Insulars, aquest desequilibri s'ha anat corregint, no tal volta com tots haguéssim volgut, però s'ha anat corregint a poc a poc; jo, que he format part

de les Comissions Mixtes de Transferències, quedava astorat quan es negia un decret, i el que corresponia a Eivissa i Formentera no hi havia ni equipament, ni serveis ni persones, i amb això una cosa, i una altra i una altra, es veritat que amb les darreres transferències que s'han fet, alguna cosa ja existeix i que també s'han anat fent coses, voste ha parlat de Centre Insular de Salut, que només hi ha 6 persones, i és veritat, però desgraciadament és que no n'hi havia cap, ni hi havia centre, i esperem que a final d'any, ja no seran 6, sinó que seran 12, però hem de tenir una mica de paciència, jo no dic que estem satisfets, tal volta més coses es podrien aconseguir, però, per principi també de solidaritat amb els altres, ens hem de traçar unes línies i hem de mirar quines coses són més necessàries, quins serveis, quines coses hem de realitzar immediatament, i arribarem a la conclusió que el que teníem bastant malament era la infraestructura, i per això, d'aquí que la Conselleria d'Ordenació del Territori dediqui 330 milions de 800 que en té per a inversions en infraestructura. Que es compleixin o no aquestes inversions, tal vegada alguna quedarà que no es complirà, però no serà culpa del Govern.

Per altra part, les prestacions dels servicis socials. Això és un caixó sense fons, i, per desgràcia, li repeteix, per desgràcia, els servicis socials sempre han estat els germans pobres, i a mi em fa por que encara ho continuaran essent. Quines competències en servicis socials té la Comunitat Autònoma? En té algunes, poques, però en té algunes. Però competències en servicis socials, en té el Govern Central moltes, en té la Comunitat Autònoma, en té el Consell Insular i en tenen moltes també els Ajuntaments. Per això, a Eivissa, en aquest sentit, el que hem intentat és fer prendre consciència a totes les institucions existents a les Illes d'Eivissa i Formentera que és un assumpte greu i que és un problema, no és de la Comunitat Autònoma, no és del Consell Insular, no és dels Ajuntaments, no és del Govern Central, és de tots junts, per això varem crear el Patronat de Protecció de Salut Mental, que llavors es va ampliar el benestar social, i d'una posició que vertaderament si avui és lamentable, abans ho era molt més, perquè no coneixíem res, s'han anat fent estudis, s'han anat fent estadístiques, tant de disminuïts, com de tercera edat, com de problemàtica econòmica social a la Tercera Edat, que la tenim i grossa, s'ha creat un centre de tractament de toxicòmans, s'estan creant i s'estan fent en pla experimental equips d'ajuda a domicili, etc., etc.

Sabem que hi ha coses que ens fan falta, i que hauríem de fer, i per això també, creim que el Govern Central encara té competències que ens han ajudat, per això també ens hem posat en contacte amb l'INSERSO i col·laborarem amb INSERSO, i, a poc a poc, crec que, a part d'aquests problemes, no tots, perquè tots ningú no els resoldrà, almanco haurem avançat bastant en part aquests problemes. Ara bé, el que ha dit el Sr. Costa és que no se sembla en res al que diu aquí, i ell mateix ho ha reconegut, jo el que he de votar no és el que ell ha dit, sinó el que aquí diu, i aquí, de veres que no sé que diu, perquè abans que es començàs, que es comenci el procés de transferències, això em sembla molt greu, quan es va començar a reunir la Comissió Tècnica Interinsular, en alguna intervenció, sento que no puguí dir per què, però a moltes tenia un sentiment intern que el Grup Socialista no tenia cap pressa que es fessin delegacions o

transferències als Consells Insulars, quan he llegit això, el sentiment aquest que he dit abans, que no sabia per què, se m'ha fet molt més gros, perquè el dèficit, el desequilibri que hi ha continuarà essent-hi, no només amb Eivissa, sinó amb Menorca també, i si hem d'esperar a començar els processos de delegacions o de transferències que aquest desequilibri s'hagi corregit, desequilibri, per una altra part, que és molt mal de comptabilitzar, perquè el que no podem dir és que Menorca té dos ..., que nosaltres només en tenim un, que ens en donin un altre.

Sí, també podríem dir que no volem que es facin transferències o delegacions, i jo aleshores demanaria, clar, als membres que hi ha en aquesta sala, que també són Consellers, molts, o al President del Consell de Menorca o al de Mallorca, si és que no volen que es facin transferències o delegacions.

I, essent així, jo no parlaria de l'article 54, apartat 3r, sinó que jo el que diria és que si hem d'esperar que el que diu la Moció aquesta sigui una realitat, el que podríem fer és llevar l'article 39 de l'Estatut.

Res més. Per això, nosaltres votarem en contra, el Govern està en contra de la Moció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Sr. Costa, vol replicar?

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Res més lluny de la meua intenció que venir a aquest Parlament a fer una crítica de la funció del Consell Insular d'Eivissa. Això té el seu lloc, allà l'exercim i l'exercitarem, i, per tant, no fa falta venir aquí a fer aquesta crítica. El que diu la Moció del Grup Socialista, del qual jo som Portaveu en aquests moments, és «que el Govern de les Illes Balears prengui les mesures per tal que, abans d'iniciar el procés de transferències de la Comunitat Autònoma als Consells Insulars, es corregixin els desequilibris existents entre l'illa d'Eivissa i les altres illes de la nostra Comunitat, i especialment en allò que es refereix a prestacions de serveis socials, conservatori de música, guarderies infantils, residències d'ancians, defensa del consumidor, biblioteques, poliesportius i centres de capacitació agrària».

Idèntic a allò que he fet referència jo quan he fet ús de la paraula en l'anterior intervenció. Per tant, no hi ha aquesta dicotomia que es pretén que hi hagi des del Portaveu del Govern, aquí es demanen coses concretes, i res més lluny també de la meua voluntat que sigui aquesta Moció un tema d'enfrontament entre illes, el que passa és que hem d'agafar unes dades de referència per dir existeix aquest desequilibri en prestació de serveis, i hem d'agafar l'Estatut d'Autonomia per saber a qui correspon equilibrar aquesta prestació de serveis que avui en dia està tan desequilibrada. I no és cap solució, Sr. Marí Calbet, el fet que el Consell Insular del pressupost que té d'Administració Local, comenci a fer inversions per suplir aquestes deficiències que han estat heretades i que han de sortir del Pressupost de la Comunitat Autònoma, que per això també som ciutadans d'ella mateixa i tenim els mateixos drets que els altres ciutadans de les altres illes. En aquest sentit va, i si he dit que la redacció pot ser desafortunada quant que no s'iniciï el procés de transferències sense que ja estigui equilibrat, cosa bastant difícil, ho he de reconèixer des d'aquesta tri-

buna, si que també he dit ben clar quin és l'esperit, era que quan s'arribi a aquest procés de transferències o de donacions, i que nosaltres desitjам que sigui com més aviat possible, es faci sabent que ni na aquest desequilibri i es faci amb un compromís per part del Govern de la Comunitat Autònoma d'equilibrar el servei que avui en dia ja presta a altres illes o els nous que volen crear i que, per tant, poden ser de nova creació. En aquest sentit constructiu va la nostra proposta, i no es pot dir aquí que jo m'oblid de l'illa de Formentera, perquè no es cert, perquè el que no seria seriós, el que si seria fer demagogia des d'aquesta tribuna seria dir que tots aquests serveis s'han d'estendre, a més, a l'illa de Formentera, perquè sabem que això resulta impossible en la seva totalitat. És evident que alguns d'ells, i a través d'un instrument que ho possibilita, l'Estatut d'Autonomia, es podran fer delegacions a l'Ajuntament de Formentera, cosa que crec que s'hauria de tenir en compte per aquest Govern i que pareix que no hi ha massa interès a fer-ho. He de dir també que s'està fent un poc de demagogia quan s'esmenta la xifra d'inversions a l'illa d'Eivissa en els plans de sanejament, perquè es diuen 800 milions, però no es diuen a qui, que realment hi ha 4.000 milions a la Comunitat Autònoma per a inversions, això no es diu, i s'ha de dir tal i com és, i s'ha de dir també quines han estat les inversions a l'illa d'Eivissa, fins ara, perquè jo encara desconec quines obres ha dut a terme, en els dos anys de govern que ja tenen vostès en aquest lloc. Aquest any acumulen tres pressuposts i, a més, en algunes actuacions ens diuen el que faran a l'any 86 i ens diuen que faran unes grans inversions a l'illa d'Eivissa que nosaltres esperam i desitjам, no en discriminació de cap altra illa i que, a més, en molts de casos, ja ho vaig dir durant la Interpel·lació, ni tan sols hi ha uns plans o uns acords dels municipis que són els que han de cooperar en una part important d'aquestes inversions i que, per tant, el que s'està fent és una fuga davant una realitat evident, que és que vostès s'estan oblidant d'una part important del territori, no només a l'hora de les inversions, en moltes altres coses, i ho estam veient avui o ahir o després-ahir a la premsa, a promoció turística, quan s'està fent una promoció de l'illa de Mallorca, ben forta i se n'obliden de les altres illes d'aquesta Comunitat, quan això tenia també solució si hi ha la voluntat política de fer-ho.

Aquest és un fet constant d'aquest Govern, que jo lament i que a mi m'agradaria que rectificàs.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula.

Disposa, Sr. Conseller, de temps il·limitat.

EL SR. MARI CALBET (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que llegim més o manco igual, més o manco perquè jo tenc aquí una paraula que no és la que vostè ha llegit, però es veu que ho tenen de diferent manera.

Si vol, li puc fer, jo és que no els voldria cansar, però els podria llegir les inversions que hi ha hagut, només ressaltant les més importants que eren a la Conselleria d'Obres Públiques, però també hi ha hagut i hi ha, i vostè ho sap, inversions de la Conselleria de Sanitat, de la Conselleria d'Obres Públiques, que hem

dit, de la Conselleria de Turisme, de la Conselleria d'Interior, de la Conselleria de Cultura i de la d'Agricultura. Ja les vàrem llegir, si no les tenen, és culpa seva, però vaja si les vol, jo llavors les hi puc donar.

Estam d'acord que hi ha un desequilibri, i que aquest desequilibri s'ha de corregir, però el que jo li he de dir, és que hem de tenir paciència per corregir aquest desequilibri, i que no podem supeditar les transferències o les delegacions a corregir aquest desequilibri que, a més, malgrat només sigui amb aquestes ... d'aquí, és molt mal de precisar això, quin desequilibri hi ha, quines inversions fan falta? Ara mateix, vostè sap que al Conservatori, efectivament, hi ha dues persones, però aviat n'hi haurà tres i quatre, tendrem un nou local, probablement l'any que ve; guarderies infantils, jo no sé si vostè sap que dia 19 d'octubre del 84 va sortir en el Butlletí Oficial de l'Estat la construcció d'una guarderia a Eivissa, a l'Ajuntament d'Eivissa, els terrenys, que es van cedir, per mediació d'aquesta persona, l'any 81. Estam esperant que suposam que s'haurà fet la subhasta i que després serà breu. Residències, bé, jo no sé si la Comunitat Autònoma té cap residència a Mallorca, és possible que sí, no ho sé, a Menorca no n'hi té cap i a Eivissa tampoc, que la hi faci algun dia, jo ho voldria, no sé si la hi farà, però ... pública. Defensa del consumidor, és veritat que no hi ha gaire cosa, però està previst per enguany un inspector de consum, no és gaire cosa, però ja n'és alguna; i biblioteques, també vostè sap, perquè ja s'ha dit aquí, que el Govern demanarà a l'Estat que de la partida del Fons de Compensació Interterritorial d'inversió de l'Estat invertís 100 milions de Pts. en una biblioteca a Eivissa. Centres de Capacitació Agrària, jo el que li voldria dir és que, en una ocasió i amb col·laboració amb l'INEM, es va inventar muntar, jo no sé si era bé un Centre de Capacitació Agrària, però en fi, era alguna cosa pareguda, i que només es varen aconseguir cinc inscripcions, davant aquest poc nombre d'inscripcions que hi havia, i estic parlant de temps del Consell General Interinsular, es va haver de deixar, i dels cinc, només un va venir aquí a Palma a continuar els cursos de Capacitació Agrària, i a aquest senyor el va ajudar el Consell Insular i el va ajudar el Consell General Interinsular. I si no hi ha un Centre de Capacitació Agrària va ser perquè no hi va haver prou alumnes perquè això anàs endavant. Jo estic d'acord que hi ha un desequilibri i que aquest desequilibri l'hem de corregir, i que es va corregint, i que cada any, esper que sigui més petit, però així com està presentada aquesta Moció, em permeti, Sr. Costa, dir-li que no la podem acceptar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

No s'ha presentat cap esmena a aquesta Moció. Volen intervenir els altres Grups Polítics?

Pel Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula el Sr. López Casasnovas.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs Diputats. Som conscients, Esquerra Nacionalista, que el tema que aquí es planteja és un tema que amb molta facilitat pot donar lloc a criteris lleugers i potser a demagogia. Crec que hem d'intentar racionalitzar aquest debat, no dic que no s'estigui fent, però crec que les propostes

que aquí s'han fet, per part del Diputat Sr. Costa, són unes propostes que vénen amb un esperit molt constructiu, un esperit que surt de l'Estatut d'Autonomia, que ell ha citat, concretament, l'article 54, apartat 3r, que parla dels equilibris territorials en els quals estan obligats a potenciar el mateix Govern de la Comunitat Autònoma, ens podríem referir a altres articles, com el 9 de l'Estatut, que parla d'igualtat entre les Illes, com una promoció que ha de fer el Govern, de consolidació i desenvolupament de les característiques de nacionalitat comuna entre els pobles de les Illes i de solidaritat, sobretot de solidaritat entre elles. Però aquí es planteja un tema que ve de molt enfora, que ve, jo diria, no certament, Sr. Mari, d'un desequilibri crònic, acceptar que el desequilibri és crònic és acceptar que no hi ha remei, que continuarem sempre en aquesta posició, i nosaltres no hi estam gens d'acord, però si entendre que, d'ençà de fa molts anys, en aquest país no hi ha hagut democràcia, en conseqüència han governat unes oligarquies, aquestes oligarquies han fet el que els ha donat la gana, en profit, normalment, generalment dels seus interessos, i quasi mai mirant el profit del poble i, en conseqüència, dels seus pobles, els pobles de cadascuna de les Illes.

I dic açò, perquè és obvi que si a les Illes, en general, ens hem queixat que el Govern Central de Madrid ens discriminava, també és cert que aquesta situació es donava també en el si de les Illes, entre les menors respecte de la major, i jo m'atreveiria a dir, gosaria dir que també es donava dins les pròpies situacions insulars on hi havia bipolaritzacions concretes, Ciutadella-Maó, etc. Per aquest camí no anirem enlloc, Esquerra Nacionalista entén que si no s'inverteix aquesta tendència que cerca enfrontar les pobles en lloc de corregir les situacions, des d'allà on toca, és a dir, des d'uns governs que no eren democràtics, no farem res. Perquè, senyors, si hi ha dèficit de carreteres, si hi ha dèficit de serveis públics i de serveis socials, jo em deman, quan mai les oligarquies s'han preocupat dels serveis públics, si ells tenien possibilitats, generalment, d'aconseguir el que pretenien mitjançant els seus propis recursos i prou? Per què hi ha dèficit, segurament, en biblioteques? Segurament, les biblioteques particulars dels qui tallaren el bacallà durant anys i anys, eren prou riques perquè no tinguessin necessitat d'anar a la biblioteca pública a consultar qualsevol llibre, si és realment que sabien llegir o que llegien.

Jo crec, en definitiva, que el que cal esperar de les institucions públiques, a partir d'ara, és una política democràtica, una política nova que es regesqui per la transparència, per la claredat, la solidaritat. Però açò implica també que el Parlament actuï, calen unes inversions programades i amb criteris clars per part del Govern, açò és el que reiteradament s'ha demanat des del banc de l'oposició dins el si d'aquesta Cambra, i que encara no hem aconseguit veure almanco d'una forma efectiva i concreta.

Els desequilibris, ja ho he dit abans, tenen unes causes, però les causes no se solucionaran només mitjançant inversions fortes de recursos econòmics, també hem de recordar que la destrucció que faran de la natura obliga després a fortes inversions, plans de sanejament que costen milionades de pessetes, i aquí després ens podem barallar si a Menorca han arribat tants de milions i a Eivissa tants d'altres, 'segurament molts més a Eivissa en qüestió que també la

seva costa està molt més degradada, però repetesc, tot açò té unes causes.

El Grup d'Esquerra Nacionalista va presentar fa un any, el 14 de març de l'any 84, una Moció subsegüent a una Interpellació, a la qual demanàvem al Govern que posés redreç al desastre, al desgavell en què es trobava el Conservatori de Música, sobretot a les delegacions de les Illes Menors. En aquell moment se'm recordava que no podien votar a favor d'aquesta Proposició no de Llei, quant que al Grup Popular li constava que totes les mesures que demanàvem en aquella Proposició «ja s'han pres o s'estan prenent les mesures adequades», i llesgesc tectualment, idò bé, acabava la seva intervenció el representant del Grup Popular dient que «podem estar ben segur que el govern conservador conservarà el Conservatori de Mallorca, Menorca i Eivissa», ha passat un any, continua tenint el Conservatori d'Eivissa, la delegació, però, del conservatori dos professors, dos, ara se'ns diu que aviat en tindrà quatre, potser sis, bé, jo crec que és en les petites coses allà on es nota que hi ha un canvi d'actitud, allà on es veu que les coses estan canviant i s'estan arrançant, per açò el Grup d'Esquerra Nacionalista votarà a favor d'aquesta Moció subsegüent, i ho farà perquè som conscients que no ens podem atendre a la lletra escrita de la Moció, el Diputat Sr. Costa ha dit aquí que l'important no era que comencessin les transferències una volta s'haguessin corregit aquests desequilibris, lògicament aniríem molt enfora, sinó que en el moment que les transferències comencin a ser estudiades, el Govern, jo diria que tots els membres que formam part de la Comissió Mixta de Transferències, tinguem en compte la situació real en què es troben les Illes, en què es troba cadascuna de les Illes, perquè pot resultar que l'illa de Mallorca necessiti un sostre competencial important en determinades coses i unes inversions importants en determinades coses, i açò no és en detriment de Menorca o Eivissa, senzillament hi ha una necessitat real i aquí s'ha d'intervenir, no es tracta tant d'enfrontar illes, no es tracta tant d'argumentar una dialèctica d'illes enfrontades, de pobles enfrontats, perquè les classes populars, normalment tenen, generalment tenen els mateixos interessos.

Votarem a favor, per tant, d'aquesta Moció, perquè creim que s'ha de despertar a una acció més visible del Govern dins cadascuna de les Illes, amb una nova política democràtica era possible esperar un canvi d'actitud, jo crec, i ho dic sincerament, que ja no s'actua d'una manera tan bàrbara com s'actuava en temps de la Diputació, hi ha un Parlament, i aquest Parlament controla o vol controlar l'acció del Govern, i el Govern també ha de tenir una sensibilitat nova, però la política es jutja i es mesura en funció dels fets, i en aquests moments encara els fets ens preocupen molt, creim que són molt corregibles i, en definitiva, per açò donam suport a aquesta Moció, perquè el Govern es redreci, el Govern es desxondesqui en aquesta qüestió dels desequilibris entre illes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Alons Mari, del Grup Regionalista de les Illes, té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Costa, vostè ha tocat o va tocar en la Interpellació un tema espinós per a aquesta Cambra i un tema delicat, sobretot, pels que som naturals de la mateixa illa que vostè. Jo li he de dir que crec que compartesc la seva inquietud, crec no, estic segur que la compartesc, profundament, i vostè també em coneix, i jo el conec a vostè, i sap que si la compartesc, compartesc aquesta inquietud i de veritat que m'agradaria cercar la fórmula, no perquè vostè i jo ens posàssim d'acord, sinó perquè aquesta Cambra realment es posàs en l'esperit que vol aquesta Moció. El que passa és que hem vist diferents intervencions seves a la Interpellació, n'hem vist dels membres del Govern i del Sr. López Casanovas, que ha fet una dissertació exemplar del que ha estat una discriminació i, aleshores, amb molta lògica s'ha referit també a l'illa de Menorca.

Com vostè mateix ha reconegut, el text d'aquesta Moció realment és poc afortunat, jo diria que mica, perquè si votàssim a favor d'aquesta Moció, el nostre Grup, resultaria que estariem en contra del mateix esperit d'Autonomia i efectivament en contra del mateix article 39 de l'Estatut. Es va dir en la Interpellació, en aquesta Cambra, que hi havia hagut una discriminació històrica, i és veritat, i ho compartim tots, el que passa és que si després, quan jo baixi d'aquest estrat, passa un mallorquí aquí o un formenterer, també ens podria dir que hi havia discriminacions, i aquesta solidaritat que vostè ha dit, de l'article 54, crec que en aquesta Cambra l'hem de compartir tots, i jo repetesc que com a eivissenc, sense cap dubte, i com a ciutadà d'aquestes Illes Balears, compartesc la seva preocupació, el que passa és que els arguments que vostè dona per a mi, per al nostre grup no són suficients per poder votar aquesta Moció favorablement, a més, el text, com s'ha reconegut, és molt desafortunat i aleshores donàriem lloc que no es podria fer cap transferència de l'article 39 als Consells Insulars mentre aquests problemes que vostè menciona, que alguns d'ells s'han resolt, no estassin resolts.

El servei social, he sentit per part del representant del Govern, i per suposat les conec, conec les realitzacions que s'han fet, que no són importants, que han de ser més importants del que han estat, i amb això sí que faig una crida al Govern perquè realment faci un esforç per fer-ho, si totes les illes venim aquí a queixar-nos, realment, i sense cap dubte estam legítims per fer-ho, de les coses que ens falten o que ens han faltat històricament, crec que seria dividir aquesta Cambra en quatre illes diferents, i que això produiria un efecte realment trist en aquesta Comunitat Autònoma. És per això, i amb això acabaré, que el nostre Grup no pot donar suport a aquesta Moció, en primer lloc, pel text realment desafortunat, com el Portaveu Socialista ha reconegut, i en segon lloc, perquè creim en la paraula del Govern, creim en el que ens va explicar el Sr. Soler quan la Interpellació, creim també en el que ha dit, per suposat, el membre del Govern, i volem donar un vot de confiança a aquest Govern, perquè realment faci el que ha dit dins aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Popular, té la

paraula el Sr. Cosme Vidal. Disposa, Sr. Vidal, d'un temps de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Ha dit el representant del Grup Regionalista, que m'ha precedit, el que hipotèticament podria passar si pujàs ara, a continuació d'ell aquí, un mallorquí o un formenterer, etc. Hi ha aquí, per parlar-vos, un pitiús, i així ens atindrem a Formentera, però també un balear, i això ho dic en la meua condició de Portaveu del Grup Popular balear. Dit això, vull d'entrada recordar que aquí, per la mateixa persona que avui ha representat el Grup del PSOE, es va dir a un membre del Govern, que no hi havia ningú aquí per desqualificar els altres, que està autoritzat a fer-ho, jo li vaig donar la raó, indubtablement, aquí ningú no té dret a desqualificar els altres, i, per tant, en aquell moment, jo li vaig donar la raó, ara, jo el que no puc fer és ajudar ningú que s'autodesqualifica. Això ja no és feina meua, tampoc no ho vaig dir jo, però avui l'hi dic, en una intervenció precedent o anterior a la d'avui, per la mateixa persona, que també en aquell cas representava el Grup del PSOE, que li havia passat en un altre cas el que a aquells prestidigitadors que quan surten a l'escenari se'ls veuen les orelles del conill per dins el capell de copa, això dic jo, que no és que vulgui dir que estic completament d'acord en això, però això es va llegir. I això fa que arribem a una conclusió, que tots som errables, que tots ens podem equivocar, que tots no som més, com diria Charlot, quan va dir que a aquest món, com que vivim tan poc, mai no podem passar de la categoria d'aficionats, però sí, però sí hi pot haver aficionats bons, mediocres i molts dolents, i en el cas d'aquests senyor que fa jocs de mans, perquè és molt difícil dir prestidigitador, pot passar que un dia es vegin les orelles dins el capell de copa, però si se li tornen a veure un altre dia, i un altre i un altre, al final és un «cachondeo», i el públic acaba rient, i, pel que fa a aquest cas, he assistit, hem assistit, tots els que tenim alguna, vaja, que estam afectats per aquesta Moció, directament, com som els Diputats i a la volta Consellers del Consell Insular d'Eivissa-Formentera, a altres demostracions on també es veien les orelles del conill, i no fa molts de dies, i clar, avui una altra vegada, i una altra, doncs arriba el moment que, vertaderament, i utilitz la frase vertaderament, ja ho sé, amb molta freqüència, però avui vertaderament, vertaderament no podrem més que riure. Perquè avui, avui se'ns ha dit, o millor dit, se'ns ha escrit una Moció, llavors se'ns ha dit que l'esperit és un altre, jo estic d'acord que aquest esperit és constructiu, com ha dit molt bé el representant d'Esquerra Nacionalista, hem d'estalviar aquest esperit, però senyors, si quan s'escriu una cosa, llavors vol dir que no s'ha d'interpretar més que l'esperit, i llavors resulta que aquest esperit, quan es va materialitzar en una Moció, o millor dit, en les conseqüències de la Moció, llavors resulta que no és aquell esperit que s'ha dit aquí, en una paraula, una cosa és el que es vol dir, i l'altra és el que es diu, i aquí s'ha dit i s'ha escrit clarament que abans de l'inici del procés de transferències de la Comunitat Autònoma, s'han de prendre aquestes mesures, això llavors es diu que no es volia dir, d'acord, però és que es diuen més coses que, en fi, que també si es tenen aquestes ganes de parlar o de treure aquí la paraula de demagògia,

jo m'atreviria a dir, que la demagògia de xifres, de vegades també va sumar allò que hem dit abans, perquè, clar que es reconeix que no és imputable al Govern Balear actual aquest desequilibri, naturalment, només faltaria això, però llavors es va i es diu, en les xifres es diu el que hi ha consignat per a Mallorca, per a Menorca i per a Eivissa-Formentera, i naturalment aquestes xifres, que són, que vénen del que s'ha transferit, de quan es transfereixen les competències, es transfereixen els mitjans, els ha d'aplicar el Govern d'allò que vénen transferides, i això és una cosa elemental, per tant, que es digui a Menorca hi havia més guarderies infantils, és lògic, Menorca, en aquell temps i fins bastant recentment, fins i tot ara, per fer una indústria han fet guarderies laborals, a Eivissa hi ha hagut la indústria hotelera, també ho hauríem de fer, d'acord, però en aquesta situació que s'ha heretat, feim guarderies infantils, el que va heretar, si no estic mal informat el Consell Insular de l'antiga Diputació, no era precisament com va heretar a Eivissa una residència de vells, han dit que no n'hi havia, i a Eivissa n'hi ha, heretada de la nefasta que deim, tantes vegades, Diputació, i a Menorca va ser una guarderia d'infants, ni a una banda ni a l'altra hi havia un equilibri amb el que es feia a Mallorca, i en això hi estam tots completament d'acord, i això s'ha d'agrair al senyor que ha representat avui el Grup del PSOE, que a Eivissa el Consell Insular està fent tot el possible per omplir aquests buits, clar naturalment, i ho està fent, a més, i aquí ho ha dit el representant del Govern en tot el que pot, amb l'ajuda del Govern, no només els pressuposts propis del Consells Insular, que no ho podria fer tot, per això hi ha alguns desequilibris, que ja són evidents, que hi són a Menorca respecte d'Eivissa, i això no m'ho podran negar, i ho dic amb tot carinyo i ho dic amb tot respecte pel Consell Insular de Menorca, que se'ns demana el model del Centre de Psiquiatria i de Prevenció i Tractament de Toxicomanies, del Parc Insular contra Incendis, etc., etc. Clar, naturalment, ara això, al Consell de Menorca no li anam a imputar res, quan ell, per un desequilibri anterior, està fent el possible per arranjar aquest desequilibri d'ara, aquest això arranjar-ho ells? no, jo crec que el Consell de Menorca actua perfectament en aquest aspecte; pel que respecta al Govern Balear, està fent tot el que pot per corregir aquests desequilibris, però senyors, és el que hem dit abans, el que no es pot fer és via una Moció, de molt bon esperit, però intencionada, és posar en un compromís els Diputats dels altres Partits que són aquí i que són al mateix temps Consellers del Consell d'Eivissa i Formentera, haver de dir no a això, però haver-lo de dir d'aquesta manera, perquè no és el que volia dir, sinó el que diu, i amb el que diu, senyors meus, no hi podem estar d'acord, i, per tant, jo el que dic que no es pot fer amb una Moció és voler forçar o dirigir el Govern, i a més amb una Moció que diu clarament abans de l'inici del procés de transferències, què es pretén amb això? Es podria ser malpensats, i es podria dir, jo crec que no, perquè ja han manifestat l'esperit constructiu, però es podria dir, a veure si així ara, mentre no es fa cap transferència, i llavors podrem dir que és culpa que el Consell no va votar, o millor dit, no està d'acord amb nosaltres, i no s'ha aconseguit res i, al mateix temps, hem posat en un compromís l'equip de Govern del Consell Insular, que és del mateix color polític que el del Govern.

Per tant, el que he dit abans, tots som afeccionats, però el que no hem de fer és ensenyar tantes vegades les orelles i, sobretot, hem d'aprendre un poquet, per poder dir, molt clarament, que no és el mateix el que es vol dir i el que es diu, i amb el que es diu, senyors meus, no hi podem estar d'acord i, per tant, rebutjarem aquesta Moció, d'un esperit tan constructiu, però d'un text tan desafortunat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I passam a la votació del text de la Moció.

Em demanen la paraula. Per què em demana la paraula?

EL SR. COSTA COSTA:

Per contradiccions, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Conforme, té vostè cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Sí, molt breument, Sr. President. Només per dir dues coses. Si realment el resultat negatiu d'aquesta Moció és el que ja han dit el Grup Popular i el Grup Regionalista, jo els he de recordar dues coses en primer lloc, aquesta Moció no congela per res el procés de transferències, obliga el Govern a fer unes inversions d'una forma ràpida per superar aquestes desigualtats, i en segon lloc, senyors Regionalistes, senyors del Grup Popular, vostès no desconeixen el Reglament d'aquesta Cambra en cap sentit, i vostès saben perfectament que si no els agradava aquesta part de la meua Moció, o de la Moció del Grup Socialista, al qual jo represent en aquests moments, i que la faig com a Socialista i no com a eivissenc, vostès podrien haver presentat una esmena, que hagués estat acceptada pel nostre Grup, i s'hagués pogut aprovar la Moció, o sigui, que el que vostès no volen és aprovar una Moció que els obliga a fer una política concreta i, a més, una política de tipus social, perquè la prestació de serveis, com ha dit també el Sr. López Casanovas, no beneficia certes persones, beneficia, precisament, les capes socials que més ho necessiten.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Em demana la paraula?

EL SR. VIDAL JUAN:

Sí, per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Venga.

EL SR. VIDAL JUAN:

Senzillament per dir al Sr. Costa que aprengui un poquet i que redacti una altra Moció. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació.

Si hi ha qualque Diputat fora de la Sala que vulgui entrar a votar?

Procedim a la votació. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del text de la Moció, es volen posar drets, per favor? Secretària. Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra del text de la Moció, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Per tant, queda rebutjada la Moció que ha tengut 24 a favor i 29 en contra.

Aquesta Presidència decreta un descans de deu minuts.

IV.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Recomença la Sessió.

Per tractar el punt següent, relatiu al Dictamen de la Comissió d'Ordenació del Territori sobre la Proposició de Llei presentada pels Grups Parlamentaris Popular i Regionalista de les Illes, sota el número 803/84 del Registre General, i relatiu a la Declaració de Ses Salines d'Eivissa i Formentera com a Àrea Natural d'Especial Interès. En relació a aquest Dictamen, no s'ha fet arribar a aquesta Presidència el nom de cap membre de la Comissió per defensar-lo davant el Ple, aquest Dictamen manté diverses esmenes vives en alguns dels seus articles, i se m'ha fet arribar, sí, té vostè la paraula.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, per fer unes correccions puntuals a l'article 2, si pareix bé a aquesta Cambra, perquè crec que hi ha una sèrie de redaccions gramaticals que s'haurien de canviar.

Quan diu «El Àrea Natural de Interés Especial denominada», pensam que hauria de dir «denominada Salinas de Ibiza y Formentera», «estará delimitada» en lloc de «estará delimitado de la forma que a continuación se describe y que viene grafiada», no «grafiado», «en los planos anexos».

EL SR. PRESIDENT:

S'accepten aquestes, si la Cambra no diu res, s'accepten aquestes esmenes gramaticals, ... aquestes tres paraules.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

A la part, Sr. President, a l'apartat a) de l'article 2, quan diu «Este.—Línea de deslinde de la Z.M.T. en dirección sur hasta el extremo oriental», pensam que toca dir «occidental».

EL SR. PRESIDENT:

Correcte.

Pareix que aquesta esmena és correcta, si es contemplen els plànols de què disposa aquesta Presidència, la qual, en estudi previ a aquesta Proposició de Llei o Projecte de Llei, va demanar un Dictamen tècnic sobre aquest particular, sembla que es tenia tal i com es descriu al Projecte de Llei, i quan arriba en aquest punt es veu la línia continua que ha de ser occidental en lloc d'oriental i, no obstant, no obstant, l'article 120 ens estableix que una vegada aprovat, poden tenir una Comissió per donar-li la redacció definitiva.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Després, com a esmena tècnico-lingüística també, l'apartat que diu «Este.—Línea de costa hasta Punta de Portas, entenem que toca dir «Punta de Ses Portes». I pel que fa referència a un altre punt, també

surt «borde de las Salinas hasta la costa, hasta 200 metros de lugar denominado Pont de Baix», entenem que toca dir «Pont d'Abaix».

EL SR. PRESIDENT:

Es tenen en compte aquestes esmenes gramaticals.

Pel que pertoca a l'article 1r. de la Proposició de Llei, no té cap esmena viva, per tant si volen vostès, procedirem a la lectura, i si no, a la votació. Volen que es llesqui? No. Votam directament aquest article 1r.

Per tant, que es llesqui. Vol llegir, Sra. Secretària, l'article 1?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Artículo 1.—A todos los efectos previstos en la Ley de Ordenación y Protección de Áreas Naturales de Interés Especial, se declara Área Natural de Interés Especial el espacio denominado Salinas de Ibiza y Formentera, sito en los términos de San José y Formentera, cuyos límites se fijan en el artículo siguiente.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquest article, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Queda aprovat per unanimitat.

L'article 2 manté diverses esmenes vives, pel que pertoca a l'apartat a) són vives l'esmena 359/85, del PSOE, la 360 i la 361 del mateix Grup Polític, per tant, per defensar l'esmena 359, té la paraula el Sr. Enric Ribas. Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, després d'aquest riu de petites esmenes gramaticals, vénen unes esmenes que no són purament formals, sinó de fons, i abans de començar i entrar en el contingut d'aquestes esmenes, voldria fer unes breus consideracions generals, que ens han dut a aquesta situació en què ens trobam ara. En primer lloc, recordar a la Cambra que l'any passat es va presentar una Proposició de Llei, per part del nostre Grup, uns mesos més tard una altra, per part del Grup Regionalista i Popular, i que sempre hem manifestat que no hi havia cap afany de protagonisme ni que la llei que s'aprovàs hagués de ser la nostra, en aquest afany constructiu vàrem presentar esmenes a la Proposició de Llei Regionalista-Popular, unes esmenes que afectaven la delimitació i que deixaven, pràcticament la delimitació, cas d'aprovar-se, en una àrea que era la que nosaltres proposàvem de delimitar en la nostra Proposició de Llei, ara bé, s'ha de matisar que precisament, en comptes de presentar una sola esmena a l'article 2), presentàvem cinc esmenes, tres que afecten la zona d'Eivissa i dues, la zona de Formentera, cinc esmenes que permetien que se n'estalonassin algunes, i altres no, que permetien que es presentassin esmenes transaccionals a unes esmenes i a les altres no, o a totes, i, per tant, que permetien que hi hagués postures d'aproximació entre la que mantenim el nostre Grup, el Grup Socialista i entre la que mantenien els Grups Regionalista i Popular. Desgraciadament, cap d'aquestes esmenes no s'ha acceptat, no s'ha produït tampoc cap intent d'aproximació, per part del Grup Regionalista ni Popular, per tal d'arribar a solucions intermèdies, que tal vegada en alguns casos haurien estat pos-

sions, i, en definitiva, això que veia el nostre portaveu en el debat de presa en consideració de la proposta de Llei, que aquí s'havia consensuat una majoria per emendar i no una majoria per protegir, nosaltres veïem, tristament, que s'està convertint en una realitat, en una realitat molt palpable.

Després, la delimitació que resulta en aquesta proposta de Llei, que avui tenim aquí, és una delimitació que simplement traça una línia, no una línia que delimita els espais que s'haurien de protegir, que valen la pena de protegir, sinó que delimita, per una banda, els espais que es podran urbanitzar i, per l'altra, els espais que tant si es poden urbanitzar com si no es poden urbanitzar, als interessats, als propietaris tant els fa que es puguin urbanitzar com que no. Evidentment, els Estanys són ben difícils d'urbanitzar, per tant, és molt normal que els interessats hagin acceptat de bon grat que es declarés Àrea Natural d'Interès Especial, veig que s'ha canviat el nom, era d'Interès Especial, els Estanys, però evidentment els llocs que afecten els propietaris aquests sí que ha estat impossible introduir-los en les nostres esmenes. Però això és un criteri, aquest criteri no proteccionista, nosaltres no podem acceptar de cap manera aquest criteri a l'hora de fer la delimitació, i per això hem presentat una sèrie d'esmenes.

La primera esmena, i pas ja directament al gra, és la franja que queda compresa entre els Estanys de Ses Salines d'Eivissa i l'aeroport, per una banda, i entre les platges d'Es Codolar, per la part de ponent, i de la platja d'En Bossa, per la part de llevant, per tant, agafa també una zona de la banda de migjorn de la platja d'En Bossa, coneguda, per una zona que és pròxima a la Torre de la Sal Rossa, fins i tot la gent la coneix normalment pel Racó de la Sal Rossa, o la banda del Racó de la Sal Rossa, encara que sigui la platja d'En Bossa. Tant en una àrea com en l'altra, les dues són continuïtat una de l'altra, els valors ecològics són notables, especialment botànics, en el cas de la franja que queda entre l'aeroport i els Estanys, es caracteritza per ser una zona d'alta salinitat, que, a més, constitueix la zona on es produeixen els assentaments d'aus que nidifiquen a l'illa d'Eivissa, és també en aquesta zona on s'han produït, quan s'han produït assentaments de flamencs, s'han produït també en aquesta zona.

Convendria recordar que ICONA en l'estudi del medi físic deia, concretament, que per la seva fixació a la Mediterrània, considerem absolutament imprescindible la conservació d'aquest conjunt ecològic com a estada importantíssima de les vies migratòries entre Europa i Àfrica, per la seva situació marginal que, tal vegada, les fa més vulnerables, i remarca això de marginal per estar més vulnerables, volem cridar l'atenció sobre l'interès ornitològic que tenen les zones següents: Platja d'Es Codolar, zona entre Les Salines i l'aeroport d'Eivissa, així mateix ho diu, llacunes semi-salvatges properes a La Punta de Ses Portes i d'altres zones que ara no vénen al cas, però que ja en parlarem en esmenes subsegüents.

ICONA proposava per a aquesta zona que ara ens ocupa, en aquests moments, la classificació de Parc, per tant, inedificabilitat absoluta, per a la zona de la Sal Rossa, pràcticament el mateix, proposava també la qualificació de Parc, i a més, assenyalava la importància dels tamarins, una planta que avui en dia està en vies de desaparició, per les construccions hoteleres

de la zona, unes construccions que s'estan fent a l'empara d'unes llicències que hi hauria molt a parlar sobre la seva legalitat. O sigui, que tant en un cas com en l'altre, aquesta franja que queda entre l'Estany de Ses Salines i l'aeroport d'Eivissa i la Sal Rossa, la part de migjorn de la platja d'En Bossa, mereix que aquesta Cambra prengui en consideració l'esmena, que l'aprovi, que l'accepti, que incorpori aquesta àrea marginal, però també important, fins i tot més que els mateixos Estanys, a la delimitació de l'Àrea Natural d'Interès Especial de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, i que així tots hi guanyem una mica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Tornem en contra?

El Sr. Alons Mari, del Grup Regionalista de les Illes.

Disposa de deu minuts.

EL SR. MARI CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Jo, en primer lloc, com ha fet el Sr. Ribas, del Grup Socialista, faria unes consideracions prèvies a aquestes esmenes que s'han presentat per aquest Grup Parlamentari, i m'atreviria a dir que aqueixa és una de les Lleis tal volta més importants que han passat per aquesta Cambra, en passaran d'altres de protecció d'espais naturals, però no per la meua condició de pitjús, d'eivissenc, sinó perquè crec, com es diu a l'exposició de motius de la Llei, que és una zona fonamental de protecció, allà on el nostre Grup hi ha estat en tot moment d'acord, a vegades ha tengut públicament, ja ho ha tengut en el seu programa electoral, i així és com aquesta Llei s'aprova d'acord amb els textos que varen presentar els Grup Popular i el nostre mateix Grup. Ens hauríem de congratular tots que aquesta Llei d'Àrea Natural d'Interès Especial, de conformitat amb la Llei 1 del 84, aprovada per aquest Parlament, sigui ja una realitat, a pesar que hi puguin haver-hi discrepàncies amb els diferents Grups Polítics, però crec que la base, el fonament d'aquest tema és que aquesta Llei quedi ja d'una vegada aprovada, i que Ses Salines d'Eivissa i Formentera quedin aprovades.

Com he dit abans, aquesta Llei s'aprova amb el text inicial d'acord amb allò que nosaltres hem promès als nostres electors, per tant, no tenim res per envergonyar-nos, al contrari, creim que és guany per al nostre Grup aconseguir que s'aprovi aquesta Llei de Protecció de Ses Salines d'Eivissa i Formentera. Les esmenes del Grup Socialista que em pareixen, per suposat, legítimes, tal volta resultaran en aquesta Cambra, fins i tot, una mica pesades, perquè totes vénen fonamentades a estendre les àrees de protecció, i aleshores aquesta extensió d'aquestes àrees de protecció que afecta, des del nostre punt de vista, interessos vitals i que, a més, aqueixes extensions són innecessàries, evidentment no podem, com ha dit el Sr. Ribas que no s'havien acceptat aquestes esmenes, sí se'n va acceptar una transaccional, però cap de les que afecten les delimitacions, ja que aquest és el nostre programa electoral, aquesta és la nostra proposta de llei, i el lògic és que si les esmenes són d'extensió dels límits, no es puguin acceptar.

Vostè ha dit, Sr. Ribas, que és majoria per edificar, bé, aquí es parla moltes vegades de demagògia, a

mi no m'agrada massa usar aquesta paraula, perquè crec que es repeteix en aqueixa cançó, però evidentment, dir que una llei de protecció de les Santes, una llei que tots coneixem, però que vostès haurien de conèixer també el text de la Llei del 84, dir que es per edificar, això sí que em pareix absoluta i pura demagogia. Allà on hi ha una protecció, no d'estanys, sinó de platges, de boscos, de zones vitals, fins i tot amb aquesta esmena que vostè ha dit, bé, quan parla d'una franja que hi ha entre l'aeroport i les pistes de l'aeroport, i jo li dic que el nostre plànol de delimitació arriba pràcticament a aquestes pistes, o sigui que els flamencs poden anar-hi tranquil·lament, poden anar-hi tranquil·lament, i això, Sr. Ribas, tal vegada, vostès, molt legitimament també, per la seva ideologia política, pensen que anar a expropiar senyors que no fa falta expropiar-los és molt lícit, nosaltres pensam que no és veritat, i per això, i sentint-ho molt a aquesta esmena no la podem acceptar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sr. Ribas, vol replicar ara o llavors?

Molt bé.

El Sr. Joan Verger té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, Sres., Srs. Diputats. En primer lloc, jo he de rebutjar aquesta definició que ha volgut fer al nostre Grup, de grup d'edificadors i de grups protectors, perquè és necessari dir, i que quedi ben clar, per tal que a una zona no es pugui edificar, no just hi ha aquesta Llei d'Àrees Naturals d'Especial Interès, que permeten no edificar una zona, hi ha altres formes de planejament que permeten que a certes zones no s'edifiqui res, en concret, pel que fa referència a aquesta esmena, la 359/85, sabem que és una zona agrícola a prop de l'aeroport, allà on mai no s'urbanitzarà, allà on està ple de petits propietaris i allà on les Normes de l'Ajuntament de Sant Josep permeten una protecció suficient per pensar que no és necessari incloure aquesta zona dins aquesta Àrea Natural d'Especial Interès. Per tot això, i sense voler estendre'm més, nosaltres rebutjarem aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Té la paraula el Sr. Enric Ribas.

En el torn de rèplica, disposa de cinc minuts.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Bé, en primer lloc, efectivament totes les esmenes que hem presentat són per ampliar els límits, no podria ser d'una altra manera perquè nosaltres ja havíem presentat una Proposició de Llei que era molt més àmplia, però, també s'ha de dir, que els límits no ens els hem inventat, que els límits coincideixen pràcticament amb els que havia elaborat ICONA, i que aquí moltes vegades, en aquesta mateixa Cambra, representants de diferents Grups diuen que respecten totalment els límits que ha elaborat ICONA, amb aquesta àrea es veu que no, no sé si també es tracta d'un cas de desequilibri entre illes, o té altres connotacions, però de fet

en aquest cas no es respecta la delimitació que havia fet ICONA. Primer punt. I ICONA, si no havia fet d'una manera determinada era en base a criteris científics, no obviament en base a si perjudicava dos-cents propietaris o tres mil o tres, que això és un altre tema, que també se'n pot parlar.

Tema de les expropiacions, no s'ha d'expropiar res a ningú, es tracta que les terres que ara mateix tenen un ús agrícola, que continuen tenint l'ús agrícola que han tingut fins ara, que les àrees que han tingut una utilització forestal, que la continuïn tenint, del que no es tracta es de crear expectatives especulatives, expectatives que són d'edificació, de construcció. Jo, que em perdoni el Portaveu del Grup Popular, si s'olen perquè dubti de la seva voluntat proteccionista, però no és que dubti, és que estic segur que no existeix aquesta voluntat proteccionista, almenys aquesta opinió és la meua, i així ho manifest, sense cap interès d'ofendre. Per què? Perquè la voluntat es demostra en fets, i, evidentment, els fets que hi ha fins ara no són precisament gaire alentadors en aquest sentit. El 70 % de les denúncies per infraccions urbanístiques que obren en el Consell Insular, i que fins ara el Consell Insular no les ha atès, llevat d'un cas, són a l'Ajuntament de Sant Josep, un Ajuntament que està governat, precisament, per persones adscrites a partits o a grups independents que si no més defensen les mateixes ideologies que vostès.

Hi ha obviament un cas que és ben clar, el cas, com he dit abans, de la zona de migjorn de la Platja d'En Bossa, on l'Ajuntament de Sant Josep, precipitament, abans d'aprovar les Normes Subsidiàries, va aprovar un avanç de planejament, i en base a aquest avanç de planejament, que en el propi acord de Ple constava que no podia servir en cap cas per aconseguir llicències, perquè obviament era simplement un avanç de planejament, no era res més, en base a això, concedia llicències, llicències que precisament es concedien a una sèrie d'empreses, un dels principals accionistes de les quals és precisament el Vice-president nacional d'un dels partits que està aquí representat, crec que això és una de les coses que també s'han de dir, no es pot enganyar l'opinió pública, la voluntat s'ha de demostrar, i s'ha de demostrar en fets.

Quan a nosaltres ens demostrin que existeix efectivament aquesta voluntat decidida de protegir les àrees que tenen un pes específic pels seus valors naturals, nosaltres els creurem, mentrestant no els podem creure simplement per les seves paraules. Per tant, mantenim l'esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Dins el torn de contrarèplica. Conforme.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ribas, en primer lloc, dir-li que vostè es passa una mica de to, vostè parla d'ICONA i aquí no estam a ICONA, estam al Parlament Balear, anem a concretar i posar els punts damunt les is. Amb aqueixa afirmació que els límits que vostès proposen són els d'ICONA, sense cap dubte, no hi estam d'acord. L'ús agrícola que vostè diu d'aquesta zona entre l'aeroport i les pistes, per suposat l'ús agrícola hi continuarà essent, el que passa és que vostè sap, si s'ha llegit la Llei 1/84 i el text de la Llei

que estam debatent, que si incloguéssim aquesta zona, aquest us agrícola quedaria prohibit.

Expectatives de construcció, això vostè torna a dir-ho, torna a fer demagogia, ningú no ha parlat de construcció, estam pariant de protecció, estam parlant de protecció.

Infraccions urbanístiques, bé, a l'Ajuntament de Sant Josep i a tots els Ajuntaments de les Balears, n'hi ha d'infraccions urbanístiques, no només al de Sant Josep.

Quant a les construccions de la Platja d'En Bosa, que siguin d'un Vice-president d'un partit nacional, crec que ens estam passant o s'està passant vostè de to, no sé que té a veure que un senyor legítimament pugui construir a una zona, legítimament, i sigui al mateix temps Vice-president d'un partit nacional. Vostès, segons es veu no saben més que atacar les persones i això és un ...

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Joan Verger té la paraula.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de cinc minuts.

EL SR. VERGER POCOVI:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Moltes vegades pareix esser que els Diputats Socialistes no volen entendre res. Ha quedat ben clar que en aquesta zona no s'urbanitzarà, ha quedat claríssim que això serà una zona agrícola, com és ara, i com vostè també proposa, per consegüent, per què l'hem d'incloure dins una Àrea d'Especial Interès? Per fer-la més grossa? Si anam així arribarem a fer de totes les Illes unes Àrees Naturals d'Especial Interès i n'hauréu sortit.

Pel que fa referència, jo he de dir que el seu Grup Socialista en el seu ajuntament, el Grup Socialista a l'Ajuntament de Sant Josep va votar a favor d'aquestes Normes Subsidiàries, a les quals es contemplava que aquesta zona no està inclosa, que està tal com ara, tal com proposam nosaltres. Pensam, senyors, que és perdre el temps moltes vegades i que nosaltres l'únic que hem de fer és rebutjar aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Dins el torn de fixació de posicions té la paraula el Sr. Sebastià Serra.

Disposa, Sr. Serra, d'un temps de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. De fet, el debat de l'esmena 359 a l'article 2 ja es veu que serà el debat general, i que tothom s'haurà dit tot el que té a dir dins aquest article 359, per això, modificant també un poc la qüestió tècnica d'aquest petit espai, molt important, i passam en el debat general d'aquesta Llei que creim que s'està fent en aquests moments. Per a Esquerra Nacionalista, està molt clar ...

EL SR. PRESIDENT:

Convé que concreti la seva posició.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, sí, concretarem moltíssim. Està molt clar que aquí només hi ha una posició a tenir en compte, o tenim present la unitat de l'espai de Ses Salines d'Eivissa i Formentera o no la tenim en compte; si un Grup Polític o dos, en el seu programa electoral, deien que arribava fins aquí o fins allà, és una qüestió que, en aquests moments, creim que no és l'objecte del

debat en aquesta Llei, sinó que el que és l'objecte del debat és què entenem per Ses Salines d'Eivissa i Formentera, i quina és la situació real d'Eivissa i Formentera. Fins ara ens hem trobat que s'ha negat, per part de la majoria d'aquest Parlament, la protecció de determinats espais de les Illes Balears, s'ha negat i no importa repetir els que ja coneixem tots, Mondragó, S'Albufereta, Cala Agulla, Menorca, etc., però avui ens trobam davant una situació nova, absolutament nova, políticament parlant, que és que es retallen els espais, i a més, a proposta de la majoria. Per tant, en aquests moments, per a nosaltres està clar que estam davant un retall, una llei negativa, més que una llei positiva; i és clar que a Eivissa la lluita més important que s'ha conegut a través de la nostra història contemporània és la lluita per a la defensa de Ses Salines d'Eivissa, i a Formentera també, potser sigui la lluita social i popular més important que hi ha hagut en aquest segle. Al marge de qüestions electorals, pensam que les signatures, la gent al carrer, els estudis i el ressò que ha tengut aquest tema a totes les Illes i a gran part d'Europa, creim que dóna raó de sobres al tema que estam discutint. Ens preocupa moltíssim que en aquests moments es pugui dir, es pugui parlar que hi ha espais que no són espais importants en aquesta àrea, per a nosaltres aquesta àrea té una unitat indiscutible, i és la unitat globalment que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, i no és qüestió d'àrees marginals i d'àrees importants, això sabem tots que en qüestió d'ordenació del territori i en qüestió de la defensa a la naturalesa, és un cinisme parlar que unes àrees són marginals i unes àrees són més importants; per altra banda ens preocupa, i hem de rebutjar en aquesta presa de posició amb molta claredat, expressions com que les Normes Subsidiàries d'un Ajuntament ja garanteixen una qüestió o una altra, això sabem que pot ser, però, senyors de la majoria, com és possible admetre que les Normes Subsidiàries d'un Ajuntament estan igual o per damunt d'un Parlament de les Illes Balears? És la Llei que aquest Parlament debat i és la Llei que aquest Parlament aprovarà la que està per damunt dels planejaments municipals de l'Ajuntament de Sant Josep; com tampoc no es pot dir de cap manera, perquè és enganyar absolutament, mai no s'urbanitzarà aquest espai, si aquest espai no s'inclou no podem garantir, en absolut, que mai no s'urbanitzarà; per tant, és evident que no podem usar aquests tipus d'arguments perquè són falsos, i jo diria que són arguments altament demagògics i poc reals.

Com tampoc no es pot, de cap de les maneres, parlar, com s'ha dit aquí, fa un moment, que l'ús agrícola està prohibit, això si nosaltres coneixem les lleis que ha fet aquest Parlament, i si coneixem l'antecedent de la Llei d'Es Trenc i Es Salobrar de Campos, sabrem que de cap de les maneres es pot afirmar el que aquí s'ha afirmat, això és una falsedat. I, per altra banda, ens continua preocupant moltíssim que es digui que hi ha moltes infraccions a les Illes, que de fet a tots els municipis hi ha infraccions i que ens hem de conformar amb petits espais, perquè no tenim la pretensió d'acabar, d'una vegada per totes, en aquestes situacions irregulars. Però, Sres. i Srs. Diputats, Esquerra Nacionalista diu no, diu basta i diu que Es Trenc tenia una àrea molt concreta i que Ses Salines tenen una àrea molt concreta, que la coneixem tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies de la seva intervenció.

I passam a la votació d'aquesta esmena 359/85. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta proposta de l'esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Queda rebutjada aquesta esmena per 25 vots a favor i 28 en contra.

I passam al debat de l'esmena 360, al mateix apartat a) de l'article 2, també formulada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar aquesta esmena, dins torn a favor, té la paraula el Sr. Enric Ribas.

Disposa de deu minuts.

EL SR. RIBAS MARI:

Sr. President Sres. i Srs. Diputats. Una altra vegada, en parlar d'aquesta esmena, no perquè tenguí ganes de ficar-me amb la gent, particularment, com s'ha afirmat aquí o perquè el nostre Grup no ho sàpiga fer d'altra manera, crec que sobradament s'ha demostrat que no és així, sinó perquè crec que, en aquest cas, és elemental, que s'ha de dir clarament quins interessos defensa cadascú, i resulta que una línia coincideix amb uns interessos, i l'altra, no. He dit abans que en l'esmena anterior afectava un senyor que està relacionat amb un Grup, no m'he ficat per res amb aquest senyor, té tot el dret del món de sol·licitar una llicència, si la li donen, millor per a ell, però, evidentment, no se'm pot negar que hi ha una relació que, com a mínim, és sospitosa i es dona en molts altres casos, no amb aquest senyor, sinó amb altra gent.

En aquest cas, tractam d'una esmena que afecta tot el massís muntanyós del Corp Marí, qualsevol eivissenc dels Diputats que hi ha aquí, perquè se'n facin una idea, que parlem del Corp Marí, ja saben què és, hi ha dos massissos muntanyosos que estan a ran de l'Estany de Ses Salines, que formen amb Ses Salines una unitat geogràfica, a pesar que hi ha una diversitat de paisatge, com és molt fàcil de suposar, per una banda, pla, a Ses Salines, i per una altra, zona muntanyosa; però, evidentment, el Corp Marí és una de les zones que mereixen especial atenció; les Normes Subsidiàries, que aquest és un tema que ja ha sortit com si protegissin prou, jo crec que s'ha de manifestar la discrepància en aquest punt, les Normes Subsidiàries de Sant Josep no protegeixen prou, al nostre entendre el Corp Marí, com tampoc no protegeixen prou, i després ho veurem, el Puig Falcó. Per una banda només protegeixen, com a zona forestal d'especial protecció, inedificabilitat absoluta, la zona superior, la zona més alta del massís del Corp Marí, la resta queda com a zona forestal, lògicament amb una edificabilitat molt baixa, però que en té, amb una edificabilitat que, a més, pot permetre lògicament a l'hora de fer cases també fer camins que poden deteriorar notablement tota aquesta zona. I tornaré a fer referència a l'Estudi dels Medis Físics d'ICONA, i en aquest sentit em sap mal contradir el que s'ha dit abans, però els nostres límits coincidien, exactament, amb l'Estudi del Medi Físic d'ICONA, si fa referència a altres estudis

d'ICONA, tal vegada no. En el cas del Corp Marí, ICONA proposava la qualificació de Pre-parc A, també inedificabilitat absoluta i a més afirmava que el baix règim pluviomètric de la zona no permet destruccions o explotacions extensives per resultar irreversibles. Això ho deia ja fa alguns anys, i més recentment l'estat de degradació ha hagut de reconèixer que és bastant més dolent del que tenia abans, quan es feia l'Estudi del Medi Físic d'ICONA es deia que l'estat de degradació era baix, que hi havia una fragilitat baixa i que s'havia de preservar el seu alt caràcter forestal; avui en dia, supòs que diria que el seu estat de degradació és alt, la seva fragilitat és immensa i que el seu caràcter forestal, si continuam així, prompte no existirà.

Aquesta zona del Corp Marí no només és un massís muntanyós, sinó que arriba fins allà on parlàvem abans, el Racó de la Sal Rossa, arriba fins la part de migjorn de la Platja d'En Bossa i, per tant, agafa també una zona on també hi ha interessos, que després sortiran, si és necessari en la rèplica, a més, jo crec que és convenient que surtin, interessos de persones també de dins aquesta Cambra. I també hi ha denúncies dins aquesta àrea, també hi ha denúncies al Consell Insular d'infraccions urbanístiques comeses dins el municipi de Sant Josep, que ni l'Ajuntament, ni el Consell ni ningú no hi han fet cap cas.

Ja ICONA deia que aquest era un perímetre que s'havia de protegir de qualsevol alteració i que els seus valors, especialment florístics, s'havien de preservar. Jo no cansaré les seves senyories amb noms científics, com he fet altres vegades, perquè crec que tots tenim accés al Diari de Sessions i és ben fàcil de recordar si algú té interès en això. Però, les Normes Subsidiàries contemplen, les Normes Subsidiàries de Sant Josep aprovades inicialment, contemplen dues zones, com a mínim dues zones, amb una edificabilitat massa alta i que pot perjudicar greument l'equilibri de la zona, una a la banda de La Xanga, tirant amunt per la canalada que hi ha, que va a donar a La Xanga i que ja hi existeixen algunes edificacions, i una altra a la banda de La Revista, on l'únic que hi ha ara són petites edificacions i algun xalet de nova planta que pot tenir alguns anys, fa alguns anys que deu estar construït. Però precisament prop de La Revista, i també precisament a la Sal Rossa, també en l'Estudi del Medi Físic d'ICONA es recullen valors especialment d'interès florístic que seria important preservar. Per tant, nosaltres en mantindrem també que aquesta esmena és necessari que s'incorpori a la delimitació que es proposa en la Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Torns en contra? El Sr. Alons Marí.

Disposa, Sr. Marí, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MARI CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Ribas, jo li he de repetir que no estic en aquesta Cambra per defensar interessos particulars de ningú, si el nostre Vice-president nacional, d'Aliança Popular, ja que no som d'aquest Partit, però també li dic que si els que construeixen a alguns llocs com està construint a un lloc, fos el Sr. Carrillo, jo el defensaria igual.

Dit això, la zona que vostè menciona en aquesta esmena, que és precisament la zona del Corp Marí,

vostè sap perfectament, d'acord amb les Normes Subsidiàries de l'Ajuntament de Sant Josep, aquesta vegada sí, que això no està dins la zona, això és una zona devora Ses Salines, i la zona del Corp Marí i la zona del Cap Falcó, que vendrà amb l'esmena que segueix, té una protecció amb les Normes Subsidiàries de Sant Josep, i repetesc que no són Ses Salines, que és una àrea que sí està devora la zona que es protegeix, és una àrea forestal i, que com a tal, se li dona el mateix tractament en les Normes Subsidiàries, perquè el que és evident és que aquí donar-li a aquesta zona un tractament dins la Llei d'Espais Naturals seria passar-nos una mica del carro, perquè creim que no és necessari, creim que una zona forestal, que està regulada per la Llei del Sòl, que no permet la formació de nuclis urbans, que ni tan sols, com vostè ha dit, es permeten fer camins, a no ser que hi hagi una justificació urbanística per fer-los, etc., etc., té una protecció aquesta zona que està devora Ses Salines, i que no són Ses Salines, més que suficient.

A més, vostè ha expressat amb aquesta esmena, com ja hem dit abans, tal volta, opinions personals. I vull llegir exactament el que diuen les Normes Subsidiàries en aquesta zona forestal de protecció especial que és l'esmena o és la gran part dels terrenys que vostès han inclòs dins aquesta esmena. Dins la zona forestal de protecció especial, «els límits des del bar d'Es Cavallet a la costa fins la Xanga», la Xanga vostè l'ha mencionada, i tornant al bar d'Es Cavallet, des de la Xanga vorejant els pics muntanyosos, també les àrees que comprenen tot el massís forestal entre els dos Estanys, la canal fins la zona sud de la Platja des Codolar», això és el que diuen les Normes Subsidiàries, i creim, per suposat, i hi estam completament d'acord amb aqueixa protecció, però de l'àrea de Ses Salines, no diu l'àrea de Ses Salines, és més que suficient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí. El Sr. Joan Verger té la paraula.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres pensam, el nostre Grup pensa que amb la protecció que li donen les Normes Subsidiàries de l'Ajuntament de Sant Josep, com a zona forestal, aquesta zona queda perfectament protegida, quant al que fa referència a les denúncies d'infracció urbanística, senyors socialistes, les duguin a les darreres conseqüències, no ens les treguin aquí.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar? No.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sí, molt breument, Sr. President. Bé, crec que hi ha una cosa a què s'ha de fer una precisió, perquè cada vegada estam a les mateixes, això són Ses Salines, això no són Ses Salines, què són Ses Salines? Les instal·lacions salineres i l'Estany de Ses Salines, evidentment això són Ses Salines, en un sentit estricte; en un sentit ample, això només no són Ses Salines. Es a dir, l'Espalmador, l'Esparvell i tots els illots que hi ha enmig, això no són Ses Salines, però a Eivissa i a

Formentera, quan parlam de Ses Salines, parlam no només de l'Estany, parlam del Corp Marí, parlam del Puig Falcó, parlam de la Sal Rossa, parlam de la part de migjorn de la Platja d'En Bossa i parlam, fins i tot, de part del Codolar, que vostès no ho volen reconèixer així? Són molt lliures de fer-ho, però per a nosaltres, com per als organismes científics que han estudiat aquesta zona i que l'han delimitada abans que nosaltres fèssim qualsevol Proposició de Llei, qualsevol, això també forma part d'aquesta unitat, d'aquesta àrea natural que li deim Ses Salines, com li podríem dir d'una altra manera, i així ja no tendríem el problema de si això són Ses Salines o si no són Ses Salines.

Segona qüestió, les Normes Subsidiàries sí protegeixen prou o no protegeixen prou. Jo continuu en les mateixes, les Normes Subsidiàries, al meu entendre, no protegeixen prou, tal com estan ara, però fins i tot en el cas que protegissin prou, fins i tot en aques cas, hipotètic, s'hauria de reconèixer que per un simple principi d'estabilitat jurídica, essent que formen part totes aquestes àrees de la mateixa àrea natural, diguem-li Ses Salines o diguem-li d'una altra manera, totes aquestes àrees haurien d'estar dins la delimitació d'aquesta àrea, evidentment, perquè són ecosistemes que estan relacionats un amb l'altre, i que no es poden separar ni deslligar.

Per tant, simplement, per un principi, com he dit, d'estabilitat jurídica, que és més estable una llei d'aquest Parlament que qualsevol norma subsidiària que pugui elaborar qualsevol ajuntament, nosaltres ja pensam que aquestes àrees s'haurien d'introduir dins aquesta Proposició de Llei.

I tercer punt, jo no he dit que defensar interessos particulars no sigui legítim, em pareix molt legítim, el que passa és que vull deixar ben clar, aquí, qui defensa la protecció d'un espai natural i qui defensa la protecció dels interessos afectats, de les persones afectades per la protecció d'aquest espai natural, que són dues coses molt diferents.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ribas.

Torn de contrarèplica, Sr. Alons Marí?

Disposa de ...

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Ribas, pel que es veu vostè des d'una postura totalment dogmàtica interpreta el que són Ses Salines, jo crec que el poble d'Eivissa o almanco els votants que ha tengut el nostre Grup ho interpreta d'una forma diferent, no hi ha res més. La Platja d'En Bossa, vostè dirà el que vulgui, però la Platja d'En Bossa no pertany a Ses Salines, i si no, faci una enquesta a Eivissa, i li diran si pertany a Ses Salines o si no hi pertany.

Les Normes Subsidiàries que vostè diu, aqueixa zona forestal de protecció són 5 milions de metres quadrats, i queden protegits i, repetesc, no són Ses Salines, que quedi clar, Ses Salines són els espais civils i formenterers, són els espais de les platges de Ses Salines i les zones boscoses del voltant, que és el que queda protegit en el nostre Projecte de Llei, i amb això no facin demagògia, perquè vostès ho saben igual que jo.

Vostè quan ha dit estabilitat jurídica, haurà volgut dir seguretat jurídica, perquè estabilitat jurídica,

en fi, no sabem el què és, o clarificació jurídica, però bé, estabilitat jurídica, almenys jo no sé el què és.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Fixació de posicions. Disposa de deu minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies, Sr. President. Volem insistir en tres o quatre aspectes de reflexió davant aquests metres que per a nosaltres també són importants. En primer lloc, volem fer la reflexió de la situació de saturació urbanística a Eivissa; en segon lloc, volem fer una reflexió general, no només del que es consideren Ses Salines pels representants d'un partit o d'un altre, o pels ciutadans d'Eivissa fent una enquesta, que així sí que arribaríem a una situació, vull dir, còmica, bastant còmica si haguéssim de fer aquest tipus d'estudis i si haguéssim de tenir en compte a l'hora de conèixer qui na és una àrea i quina és l'altra, si haguéssim de fer una enquesta, realment seria molt preocupant, o per referèndum jo estaria molt preocupat d'aquesta concepció d'ordenació del territori, i això, que crec que som demòcrata des de fa molts anys, però volia fer aquesta reflexió, perquè la veritat, aquesta zona de què parlem en aquests moments, és el sostre, és una zona confrontant, com s'ha dit, es cert, però una zona que és sostre, és tant important com el nucli mateix de la zona que discutim. Nosaltres hem dit abans que creïem en la unitat de l'espai, hem dit abans que creïem que una llei del Parlament ha de passar per damunt de les Normes Subsidiàries d'un Ajuntament, ens preocupa moltíssim avui sentir que es dona tant de valor a unes Normes Subsidiàries concretes i no a una llei parlamentària a aquest nivell, ens preocupa perquè, ja deim, el concepte que es té del Parlament i el concepte que es té d'aplicació de l'Estatut d'Autonomia, ens preocupa moltíssim a Esquerra Nacionalista aquesta qüestió, nosaltres creim que un ajuntament està per davall d'un Parlament, per davall d'un Govern Autònom, si bé som respectuosos de les autonomies municipals, però hi ha un ordenament general que s'ha de tenir present i, en definitiva, pensam que s'estan repetint arguments del punt anterior, només es pot assegurar la no urbanització d'aquesta zona si s'inclou aquesta zona dins l'espai que en aquests moments anam a votar.

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la fixació de posicions, passam a la votació d'aquesta esmena, 360/85. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'Esmena, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Han votat a favor 25 Diputats, en contra, 28. Per tant, queda rebutjada aquesta esmena.

I passam al debat de l'esmena 361, també a l'apartat a) del mateix article 2n.

Té la paraula el Diputat Sr. Enric Ribas.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena és semblant a l'anterior, la del Corp Marí. Tant en un cas com en

l'altre, es tracta de dos massissos de característiques semblants, si bé amb una diferència, amb una diferència que es substancial, així com abans he dit que el Corp Marí recentment s'havia degradat bastant, no és aquest el cas del Puig Falcó, que encara avui en dia es conserva verjo i amb poquíssimes edificacions i normalment, també concentrades devora Sa Canal, devora el petit nucli de Sa Canal.

Referent al Puig Falcó, els valors naturals que es poden adduir són el mateixos que en el Corp Marí, si bé, lògicament, millor preservats, i també en el cas del Puig Falcó, en aquest cas s'hauria de reconèixer, perquè crec que una cosa no lleva l'altra, que és tal vegada l'únic cas en què les Normes Subsidiàries de Sant Josep estableixen una protecció important, crec que seria, fins i tot, una protecció suficient, si no fos perquè en comptes de reduir el petit nucli urbà al que és ara, a Sa Canal, i potser una mica més, s'amplià aquesta zona considerablement cap al nord i cap a migjorn fins i tot, una vegada que va cap al nord, prop de la carretera que va cap Eivissa, pujant a una canalada amunt, d'una forma que pot suposar també un greu desequilibri de la zona. En definitiva, per no cansar més amb aquest tema, perquè els arguments són els mateixos que en el cas del Corp Marí, ja dic, la diferència és que el nivell de preservació de la zona és molt millor, però també hi ha una zona que és excessiva en les Normes Subsidiàries de permissivitat d'urbanització a uns llocs que poden causar destrosses irreversibles.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Dins el torn en contra.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Sí, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Per no reiterar els mateixos arguments d'abans i per no cansar els que seuen dins aquesta sala, seré molt breu en aquesta esmena, ja que el mateix esmenant ha reconegut que els arguments són els mateixos, jo aquí només he de dir que aqueixa és una zona forestal de protecció especial dins les Normes Subsidiàries, i aclarir al Sr. Serra i al Grup Socialista que, segons es veu, ells confien plenament en aquest Parlament, i en l'autoritat en aquest Parlament, com hi confii jo, però el que m'estranya sentir és que no confien en l'autoritat d'un Parlament Nacional que ha dictat una Llei del Sòl.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Verger.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sí, Sr. President. Manifestar el mateix que hem manifestat a l'esmena 360, nosaltres creim que amb aquesta protecció com a zona forestal que li donen les Normes Subsidiàries és suficient, i a posta nosaltres rebutjam aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sí, Sr. President. Mol breument, només per puntualitzar que nosaltres, a cap moment, ni crec que es

pugui desprendre de les nostres afirmacions hem mantingut que no confiem en la Llei del Sòl, en tot cas hauriem de parlar de l'aplicació de la Llei del Sòl, que no depèn de les Corts Espanyoles, depèn, en bona part d'aquest Govern, encara que hagi delegat moltes de les competències als Consells Insulars, i que començant pels mateixos ajuntaments, tampoc no apliquen la disciplina urbanística; aquest és un tema que, efectivament, ens preocupa i que no perquè aquí s'aprova en aquest Parlament, en aquesta Cambra una Llei de Protecció de Ses Salines, ens deixi de preocupar mentre els instruments de disciplina urbanística segueixen en les mans de les persones en què estan ara.

EL SR. PRESIDENT:

Volen contrareplicar?

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Ribas, vostè aquí no dóna cap argument de tipus jurídic, ni cap argument que se sostengui per sí mateix, vostè vol dir que les lleis nacionals en aquest país, en aquestes illes no s'apliquen, per la mateixa regla de tres, si fos això, tampoc no s'aplicarien les d'aquest Parlament.

Moltes gràcies, crec que així queda prou clar.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fixar la posició?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Molt breument. Estam davant un tema, el Puig Falcó, que realment no està gaire destrossat, o almenys la darrera vegada que ho coneguérem no hi estava, no fa molts de mesos, certament hi ha unes Normes Subsidiàries, però creim que aquest Parlament està discutint avui una àrea d'especial interès global, i no que estam llevant bocins, perquè ja a altra banda s'estan respectant, nosaltres no entenem aquest procedir i aquesta davaluació constant del que és l'esperit i la lletra de l'àrea de la discussió de la Llei d'Àrees d'Especial Interès.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, passam a la votació d'aquesta esmena 361.

Per tant, les Sres. i Sr. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Sr. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure i moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Queda rebutjada l'esmena que ha tengut 25 vots a favor i 27 en contra.

Passam al debat, dins el mateix article 2n. a l'apartat b), que fa referència al terme municipal de Formentera, i hi ha dues esmenes, la 362/85 del Grup Parlamentari Socialista, per tant, dins torn a favor té la paraula el Sr. Enric Ribas.

Sr. Diputat, hi hauria possibilitat que m'agrupassin el debat de les esmenes 362 i 363? Si hi ha possibilitats...

EL SR. RIBAS MARÍ:

Són diferents.

EL SR. PRESIDENT:

Val.

Es debat l'esmena tota sola, 362.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Procuraré ésser breu. L'esmena 362 afecta una zona que crec que és bastant coneguda per tots els Diputats, que és l'Estany des Peix de Formentera. L'Estany des Peix que incomprendiblement en la Proposició de Llei que presenten els Grups Regionalista i Popular no figura dins la delimitació, i que forma part també, com s'ha parlat abans, també d'altres zones, encara que no hi hagi una continuïtat geogràfica dins la delimitació, forma part de la mateixa unitat, del mateix espai natural. És una àrea de la qual diferents organismes han reconegut el seu valor, des d'ICONA, com he dit abans amb l'Estudi del Medi Físic, que també s'incloua dins aquesta delimitació, i que, fins i tot, ho ressenyava d'una forma especial quan parlava dels espais humits que era necessari protegir, parlava precisament, diu textualment «petits sortints abandonats de l'Estany des Peix i de la seva barra litoral», es pot dir que INESE també recull almanco en el seu avanç que tenim la importància d'aquesta llacuna natural, el CEOTMA també en l'Estudi de les Rieres Marítimes Pluvials i Lacustres, de 51 zones humides que recull a Espanya, cinc són de Balears, i una d'elles és l'Estany des Peix, i l'Inventari Obert d'espais naturals protegits, també inclou l'Estany des Peix com espai núm. 25.

L'Estany des Peix es caracteritza per tenir una fauna important, no tan espectacular com pugui ésser la pròpia de l'Estany Pudent o de les zones que hem comentat abans d'Eivissa entre l'aeroport i Ses Salines, perquè bàsicament són insectes i linícoles, però en molts de casos els insectes són endèmics de l'illa, i propis només d'aquesta zona. La flora i la fauna, ja fa uns anys, quan feia el seu Estudi del Medi Físic ICONA, deia que s'havia degradat, però que estava estabilitzada, bàsicament és important, perquè aquesta estabilitat de la protecció i de l'estat ecològic dels ecosistemes que es mantinguí, és important que aquesta llacuna quedi inclosa dins la delimitació de la Proposició de Llei.

Lògicament, també, pot ser, com sempre, que hi hagi interessos contraposats, que hi hagi interessos de gent que tenguí interès a urbanitzar la zona, són uns interessos molt legítims, però que nosaltres no compartim i que, per suposat, els interessos de protecció del territori, en aquest cas, una àrea natural important van per damunt, i una mica també crec que he de fer referència, donar una mica de més consistència encara al que deia abans, que per a nosaltres les Normes Subsidiàries ens pareix bé que protegeixin, però no és suficient, en el cas de Formentera, les Normes Subsidiàries, que pròximament s'aprovaran inicialment, contempen l'Estany des Peix, quedarà protegit, però aquest no és un argument perquè nosaltres retirem l'esmena, pel mateix que hem dit abans, si l'àrea natural és una, i aquestes petites zones que aquí proposam d'introduir formen part d'aquesta àrea natural, han d'estar també dins la Proposició de Llei, perquè la llei és una Llei de Protecció i Ordenació d'Àrees Naturals d'Especial Interès, i això, entenem que forma part dels seus valors ecològics, paisatgístics, faunístics, tot el que es deia en l'exposició de motius en

la Llei de Protecció i Ordenació d'Àrees Naturals d'Interès Especial, que, precisament, donen lloc que una àrea sigui mereixedora de ser inclosa, sigui mereixedora de ser declarada àrea natural.

Per tant, aquesta esmena la mantenim i ens agrada que també fos acceptada pels diferents Grups; també, no, a diferència de les altres esmenes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Torn en contra? Sr. Alons Marí, Sr. Joan Verger. El Sr. Alons Marí, del Grup Regionalista de les Illes. Disposa de deu minuts.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, hem passat de les esmenes de l'illa d'Eivissa a les de l'illa de Formentera, a mi m'alegra sentir, per part del Sr. Ribas, que l'Ajuntament de Formentera dins les seves Normes Subsidiàries, que és el mateix que l'Ajuntament de Sant Josep va fer en aquestes zones boscoses, inclou l'Estany des Peix, i jo he de dir aquí que tot el que ha dit el Sr. Ribas de la fauna és molt discutible en el cas de l'Estany des Peix, és a dir, jo no dic que no hi hagi una part de veritat, però crec que aquests interessos queden prou protegits, precisament, per aquestes Normes Subsidiàries, però és que he de dir que nosaltres no podem acceptar aquesta esmena, ho he de dir clarament, perquè el mateix que he dit d'Eivissa, l'Estany des Peix no té res a veure amb Ses Salines, l'Estany que té a veure amb Ses Salines, i que té realment aquest valor ecològic i d'avi-fauna és l'Estany Pudent, no hi ha cap connexió, cap de cap tipus entre l'Estany des Peix i l'Estany Pudent, que és el que inclou el nostre Projecte de Llei.

I vostè em torna a parlar d'interessos d'urbanitzar la zona, joestic espantat, perquè voldria que em digués qui és que té interessos en urbanitzar aquesta zona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. El Sr. Joan Verger té la paraula.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, nosaltres rebutjarem aquesta esmena, en primer lloc, com ja ha dit el representant del Grup Regionalista, perquè aquesta zona, aquesta àrea no forma part, entenent que no forma part de la zona de Ses Salines d'Eivissa i Formentera i els illots intermedis. Per una altra part, per aclarir la postura del nostre Grup, nosaltres som partidaris d'usar el manco possible aquesta Llei d'Àrees Naturals d'Interès Especial sempre que quan creim que hi hagi d'haver una protecció, i en aquest cas pensam que en aquest Estany des Peix hi ha d'haver una protecció, la pugui donar unes normes de planejament, unes normes subsidiàries o un pla general.

Com ha dit aquí molt bé el representant del Grup Socialista, ens ha comunicat que hi ha una protecció, nosaltres ja ho sabíem, per consegüent, nosaltres no creim procedent que s'inclougués aquesta zona de l'Estany des Peix dins aquesta àrea natural d'interès especial.

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sí, Sr. President. Molt breument, primera cosa, no vull repetir els arguments que, a més, el Sr. Serra molt bé ha expressat abans, que si entrem en quines àrees formen part d'una àrea natural, si ho hem de fer per referèndum podria ser una mica complicat, però crec que els estudis científics que s'han fet, els estudis que s'han fet per equips competents, tenint en compte diversos aspectes, el paisatgístic, el botànic, el faunístic, tot el que vulguem, aquests estudis, sempre, han determinat que es tracta d'una àrea natural, si nosaltres la volem dividir en quatre o cinc, això és una altra història, i ja són arguments polítics, però els arguments de tipus científic, de tipus natural ens diuen que, realment, els ecosistemes van relacionats un amb l'altre.

Tema dels projectes d'urbanització, a mi no m'agrada que vostè em digués, Sr. Alons Marí, que només m'agrada ficar-me amb els particulars, però abans he parlat d'una persona que tenia interessos a la zona de migjorn, a la Platja d'En Bossa, que també li puc dir que està i ha estat sempre ... a alts nivells del nostre partit, fins i tot, perquè l'Estany des Peix es pogués urbanitzar, per tant, no em demani que li doni dades concretes, en tot cas, aquí hi ha dos Grups Parlamentaris que es poden comprometre, si no volem urbanitzar, que es comprometin, públicament que allò no s'urbanitzarà, que els dos Grups volen que allò no s'urbanitzi, amb això em donaré per satisfet.

I tercer punt, les Normes Subsidiàries, una altra vegada, bé en aquest cas quasi quasi li hauré de donar la raó al Sr. Verger, és a dir sí aquí del que es tracta és que el que hi ha està protegit amb Normes Subsidiàries, no introduir-ho dins una Proposició de Llei d'Àrea Natural d'Interès Especial, en aquest cas, no fa falta la Proposició de Llei d'Àrea Natural d'Interès Especial, perquè tot el que proposen vostès que quedi delimitat dins aquesta Proposició de Llei, ja quedarà protegit i de sobres, encara més, possiblement encara més, en el cas de Formentera, precisament per les Normes Subsidiàries de Sant Josep i les Normes Subsidiàries de l'Ajuntament de Formentera, de forma que en aquest cas no és necessari ni tan sols aprovar la seva Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Contrarèplica, Sr. Alons Marí. Disposa de cinc minuts.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que avorrirem aquesta Cambra donant arguments que es repeteixen fins la sacietat, nosaltres, el nostre Grup considera que aqueixa àrea no està dins Ses Salines, considera que és digna de protecció i, per això, donam l'enhorabona a l'Ajuntament de Formentera per les mesures proteccionistes que ha tret, el que sí m'estranya sentir altra vegada que es mescli un altre senyor, que supos que sé de qui s'està parlant i, a més, vostè em digui que el seu partit té pressions, doncs jo li diré que el meu no en té cap, i el lamentable és que les pressions del seu partit arribassin a terme perquè aquest senyor pogués urbanitzar l'Estany des Peix, i això seria el vergonyós, i m'estranya que vostè ho digui a aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Fixació de posicions.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, gràcies. L'Estany des Peix és una de les zones humides que queden a les Illes Balears i, per tant, de les poques zones humides que queden i, per tant, si no hem de davaluar els aspectes ecològics d'aquest debat, crec que hem de tenir molt present a l'hora de tenir en compte l'espai que discutim, és cert que es podria pensar que és un espai que té una certa autonomia, com a tal espai, però, precisament, ja que estam avui discutint un espai general que afecta, en aquests moments, Formentera, pensam que atès que és una zona humida, no es pot, de cap de les maneres, deixar-la de banda.

En segona part, la segona part és que, senyors del Grup Regionalista i Popular, fins ara vostès ens han parlat de les Normes Subsidiàries de Sant Josep, però és que ara ens parlen de l'avanç d'unes Normes Subsidiàries, per tant, això no és seriós, perdonin.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la votació d'aquesta esmena. Es vota l'esmena 362/85, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions, no n'hi ha.

Han votat a favor 25 Diputats; en contra, 27; abstencions, cap. Per tant, queda rebutjada l'esmena 362.

I passam al debat de l'esmena 363, també a l'apartat 2 de l'article 2. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Enric Ribas.

Disposa de deu minuts.

Silenci, per favor.

EL SR. RIBAS MARÍ:

En aquest cas, l'esmena no és exactament l'Estany Pudent, perquè l'Estany Pudent ja forma part de la delimitació que proposen els Grups Popular i Regionalista, sinó que és una franja més ampla, tot el voltant de l'Estany Pudent, de fet, amb la Proposició de Llei que se'ns presenta avui, amb l'article 2 tal com ens ve, la delimitació passa per un camí que no passa ni a 10 metres, a escassos metres de l'Estany Pudent. L'Estany Pudent és a Formentera el que, com he dit abans, la franja entre l'aeroport i l'Estany de Ses Salines d'Eivissa és a l'illa d'Eivissa, és l'únic lloc on nidifiquen les aus que ho fan a l'illa de Formentera.

A mi m'ha sorprès que no poguéssim fer un petit esforç per presentar una transaccional, fins i tot en una cosa que hagués costat molt poc, la zona que realment té més interès a l'Estany Pudent és la zona de migjorn, és una zona que és coneguda també a Formentera p'Es Broll, i que és una zona, ICONA en el seu Estudi del Medi Físic també la recollia com una zona importantíssima, precisament dins l'Estany Pudent, com a més important, diu concretament «zona de salicornes i savines situada a la vora de l'Estany Pudent», exactament això era el més important, no l'Estany Pudent, no l'aigua també, però el més important era precisament la zona de migjorn d'aquest Es-

tany Pudent. Lògicament és fàcil suposar que si la delimitació es traça per allà on va el camí, que és arran a l'aigua de l'Estany Pudent, de poc servirà de cara a preservar els valors ecològics d'aquest espai, per tant, la nostra esmena és precisament en el sentit d'ampliar aquesta franja, tot el voltant de l'Estany Pudent i també, perquè ho hem de dir tot, no només ens conformam amb això, sinó que igual que s'havia fet en el cas d'Es Trenc, considerant també que la zona de dunes, que les zones arenoses són zones que també formen part de l'àrea natural, i aquí se'm tornarà dir quins interessos hi ha; doncs hi ha interessos, hi ha interessos, a la Platja de la Savina hi ha projectes d'urbanització, i això ho sabem tots i ho saben a l'Ajuntament de Formentera, hi ha projectes d'urbanització no em facin dir noms, però hi són, per tant, hi ha interessos.

Dóna la coincidència que aquesta Proposició de Llei respecta tots aquests interessos, i vostès volen encara que jo em cregui que aquesta Proposició de Llei és una proposició de llei proteccionista, ho sent molt, però no m'ho puc creure, és proteccionista, sí, però com he dit abans és proteccionista d'interessos privats i, lògicament, declaren una Àrea Natural d'Especial Interès un lloc que d'aquí uns anys estarà totalment degradat, però mentrestant haurà fet créixer encara l'interès especulatiu de tots els terrenys que quedin, precisament, envoltant aquesta zona.

Nosaltres a això, creim que ho hem de dir, que ho hem de denunciar clarament, i encara que sigui amb una certa desesperança, sol·licitar, com a darrer intent, que també aquesta esmena sigui aprovada, que també no, com he dit abans, a pesar que les altres no s'hagin aprovat, que almanco hi hagi un detall, quasi diria jo, d'aprovar, d'aprovar aquesta esmena perquè la zona de l'Estany Pudent quedi protegida, perquè almanco a Formentera, ja que a Eivissa no s'ha pogut aconseguir, almanco a Formentera, ja que abans es parlava de respectar l'autonomia municipal de l'Ajuntament de Sant Josep, en aquest cas, respectem, també, l'autonomia municipal de l'Ajuntament de Formentera, almanco duguem una política equilibrada entre els ajuntaments, i ja que en un cas, perquè l'Ajuntament de Sant Josep fa unes Normes Subsidiàries, en el cas d'Eivissa ens adaptàvem als límits que feia l'Ajuntament de Sant Josep, en aquest cas també, adaptem-nos als límits que fa l'Ajuntament de Formentera, i en aquest cas, tractariem d'aprovar aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció.

Tornen en contra. El Sr. Alons Marí, té la paraula. El Sr. Verger.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President, ni tan sols empraré la tribuna, perquè es repeteixen bastant els arguments, i a mi, la veritat, em sap mal que cada vegada hagi de parlar del mateix, perquè m'obliguen a fer-ho, i que cada vegada hagin de rebatre arguments que, en aquest cas, el Grup Socialista s'entesta que hi ha projectes d'urbanització, ara, abans a Eivissa, i ara és a la Platja de Ses Salines, que hi ha interessos. Bé, idò digui vostè quin projecte d'urbanització coneix i em digui de qui és, perquè jo no ho sé, si vostè m'ho aclareix

i m'ho diu, tal vegada ho sabré. Jo comprenc que vostès riguïn, a mi no em fa cap gràcia tot això, en fi, això crec que és una cortesia parlamentària que està a les mans de les persones, el riure o el plorar.

La transaccional que vostè proposava, jo li he de dir que per part del nostre Grup es va estudiar i que realment es veren els pros i els contres, honradament i honestament, perquè aquí pareix que els únics honorats i honestos són vostès, quan es parla d'urbanisme, i jo crec que tan legítims són els arguments del nostre Grup, com poden ser els seus. Per què no anàrem a aquesta transaccional que vostès proposen, que al cap i a la fi vostè si que fa demagògia aquí, dient que és una àrea que és necessària, no senyor, l'àrea que és necessària és la que ve protegida en el Projecte de Llei, amb el nostre suport i el del Grup Popular, junts; aquí és allà on hi ha l'àrea que vostè diu que s'ha de protegir, però és que, a més, incloure aquesta petita zona, perquè aquesta si que és una petita zona, que vostè deia, hagués causat uns perjudicis, perjudicis, i ho torn a repetir, amb tota la legitimitat que tenc per parlar davant aquesta Cambra del que implica perjudicis innecessaris econòmics a gent de Formentera, a una illa que és molt limitada la superfície i que sobre ella, per suposat els formenterones són els primers en poder opinar i per suposat aquesta Cambra i aquest Grup Parlamentari.

Amb això vull dir que, tal vegada, hagués estat dels punts allà on s'hagués pogut arribar a una transaccional, i no s'hi va arribar per part nostra, perquè vàrem considerar que hi havia moltes petites propietats que s'afectaven, i que això era una injustícia social, i que la protecció exactament és la mateixa que queda ara que la quedava a la seva esmena. Per això no la podem acceptar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Verger, disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. VERGER POCOVÍ:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Molt curt. Nosaltres ens adaptarem al que diguin les Normes Subsidiàries de l'Ajuntament de Formentera, l'Ajuntament de Formentera vol protegir més, doncs a través de les seves Normes que protegeixi, ens pareixerà molt bé, això és una funció pròpia, precisament, de l'Ajuntament de Formentera, creim que amb la llei que vàrem presentar nosaltres, aquesta zona queda protegida, i, com deim, si l'Ajuntament estima que hi ha d'haver una major protecció, que ho faci, que a posta té les seves Normes o un Pla General per poder-ho fer, nosaltres rebutjarem aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Torn de rèplica.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sí, Sr. President. Molt breument. Només per aclarir, en primer lloc, que entenem que s'està fent demagògia, i em sap mal dir-ho, perquè és una paraula que s'ha dit mil vegades ja en aquesta Cambra, però almanco se n'està fent clarament quan es parla d'expropiacions, quan es parla de perjudicats, en primer lloc, a qui s'ha d'expropiar? perquè no s'hauria d'expropiar res, absolutament res, es tractaria de mante-

nir el mateix ús que té ara mateix la terra, que a més aquesta terra que envolta l'Estany Pudent no té usos agrícoles, perquè és una terra amb una alta salinitat, per tant, no es perjudicaria ningú a no ser que es perjudiqui a nivell d'eliminar expectatives d'edificació que ara mateix no hi són, si es creen, evidentment, i després s'eliminen, potser que sí, que hi hagi un perjudici per a algú.

En segon lloc, jo he dit també abans, que aquí no es tractava de defensar els interessos de gent particular que no fos legítim, el que he dit és que essent tan legítim com defensar les àrees naturals, la protecció de les àrees naturals, que nosaltres estam defensant una àrea natural per damunt dels interessos molt legítims de particulars, però pensam que aquesta és una llei que es fa a l'empara de la Llei d'Ordenació i Protecció d'Àrees Naturals d'Interès Especial, no d'interessos de les persones afectades per aquesta llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat, Sr. Alons, disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. MARÍ CALBET (Alons):

Gràcies, Sr. President. Molt breument. Jo, Sr. Ribas, quan vostè diu que hauran d'expropiar, jo ara no havia parlat d'expropiar, el que sí li recoman, per a la seva documentació, és que es llegeixi la Llei d'Expropiació Forçosa de l'any 1954, i així tal vegada tindrà un concepte del que és expropiació. Jo no vull dir que s'estigui expropiant d'acord amb la Llei del 54, jo el que dic és que quan s'estan limitant un drets, quan s'està limitant el sòl, Sr. Ribas, d'una certa forma, s'està expropiant, s'està llevant un dret, i no parl de dret edificant, i no parl del dret a edificar, no parl del dret a edificar, vostè sap, perquè amb el projecte de llei l'únic que es permet dins aquesta Àrea Natural d'Especial Protecció és l'explotació salinera, per tant, tot el que no sigui explotació salinera queda expressament prohibit.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fixar posicions?

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Nosaltres, la veritat, en el primer debat sobre Ses Salines, vàrem advertir que hi havia algun Diputat amb interessos en el tema, veim que avui ha abandonat la Sala un d'ells, abans de començar, la qual cosa ens sembla molt bé, i ho hem de dir amb tota claredat, ara avui estam perplexos davant aquesta qüestió de qui és qui té interessos, quins projectes d'urbanització hi ha, quan, si no ho hem entès malament, hi ha interessos, i molts d'interessos, perquè aquí ningú no nega que s'estan discutint zones per problemes d'interessos, per problemes conflictius; per tant, no ens parlin de protecció de l'Estany Pudent, ens parlin senzillament de grans defensors d'interessos concrets.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de les seves intervencions. I passem a la votació de l'esmena 363.

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que estiguin a favor es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Voten a favor 25 Diputats, voten en contra 27. Per tant, queda rebutjada l'esmena.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Per explicació de vot.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc a explicació de vot, perquè no han canviat vostès la seva tendència.

Passam a la votació de l'article 2, que ja ha estat objecte de cinc debats, de les cinc esmenes determinades.

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'article 2, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de l'article 2, es volen posar drets, per favor?

Moltes gràcies, poden seure.

Abstencions, no n'hi ha.

Queda aprovat l'article 2, per 27 vots a favor i 25 en contra.

No hi ha explicació de vot, perquè no ha canviat.

Passam a la Disposició Transitòria, respecte a la qual, aquesta Presidència ... sí, vostè dirà.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

...

EL SR. TRIAY LLOPIS:

... conceptes, si m'ho permet. El Grup Socialista, no ha pres part, igual que els altres Grups, en el debat de l'article, sinó en el de les esmenes, i com que no ha pres part en el debat de l'article, vol fer ús del seu dret de fer una explicació de vot a l'article.

EL SR. PRESIDENT:

Crec que té raó, per tant, té vostè la paraula per explicar el seu vot.

EL SR. RIBAS MARÍ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Només molt breument, a nosaltres ens hagués agradat, sincerament, ens hagués agradat, poder votar que sí aquest article 2, i felicitar el Grup Popular i el Grup Regionalista per la seva actitud oberta, si s'hagués produït, no dic ja l'acceptació de totes les nostres esmenes, però almanco l'acceptació d'alguna esmena o la presentació d'esmenes transaccionals, lamentablement, això no s'ha produït, i ens veim obligats a votar que no, ens hem vists obligats a votar que no a aquest article, per entendre, precisament que la delimitació, tal com queda redactada, una vegada aprovat aquest article, no servirà, no serà útil per protegir tots els valors que es pretenen protegir i que després se'n fa esment, precisament, en l'Exposició de Motius.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Enric Ribas.

En relació a la Disposició Transitòria té viva l'esmena 365, però pel seu contingut, em pareix a mi, que podríem considerar-la decaiguda, per tant, aquesta Presidència proposaria votar conjuntament la Disposició Transitòria i les Disposicions Finals, així com l'Exposició de Motius, que tampoc no tenen cap esmena viva. Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la Disposició Transitòria, Disposició Final i Exposició de Motius es volen posar drets, per favor?

Queden aprovades per unanimitat.

Conclòs el Dictamen d'aquesta Proposició de Llei, aquesta Presidència suspèn aquest Ple, que continuarà demà matí a les 10 del matí.

IV.—2)

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la Sessió. El punt a tractar en primer lloc serà el relatiu al Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts, sobre el Projecte de Llei relatiu a l'Ordenació de l'Artesania. Aquest Projecte de Llei mantén vives dues esmenes, la 419 i 424.

Dels articles de l'1 al 8 no hi ha cap esmena viva, volen que se'n procedesqui a la lectura o volen que se'n procedesqui a la votació. Podem procedir a la votació.

En conseqüència, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles de l'1 al 8 del Projecte de Llei de l'Ordenació de l'Artesania, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies, queden aprovats per unanimitat.

Esmena 419, del Grup Parlamentari Socialista, que proposa un article nou, que seria el número 9. Per defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat Sr. Josep Alfonso Villanueva.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President, crec que em sobran. Sres. i Srs. Diputats, hem mantengut aquesta esmena, que es refereix exactament a les funcions generals que ha de tenir la Comissió d'Artesania de les Illes Balears, perquè creim que el que es va dir en Comissió seria ratificar en aquest Ple. L'esmena que proposàvem tenia dos caràcters. Un caràcter de regulació més ampla i més concreta i per llei de les funcions de la Comissió d'Artesania de les Illes Balears, per una part, i l'altre una intenció clarificadora de cara al món artesanal, de quines eren les funcions, totes en un article, d'aquesta Comissió. És evident, i no ho podem negar, que en el Projecte de Llei que ens va presentar el Govern dues de les propostes que nosaltres fèiem a l'article 9 ja estaven contemplades, era estudiar, la primera, exactament la primera i la tercera, era estudiar i proposar disposicions reguladores de les condicions per atorgar la carta de mestre artesà, i elaborar i, en el seu cas, revisar els apartats i oficis artesans. Aquestes dues hi eren, dins l'articulat. I una altra, pareixia que hi era, no era gaire clara, que era la segona, que és estudiar i proposar les normes reguladores del procediment per atorgar les certificacions de qualitat artesana. En aquest moment, en el Projecte de Llei que ara hem votat, dins l'articulat dels vuit articles que hem votat ara, aquesta funció ja hi era. És a dir que tres de les funcions importants d'aquest article són ja dins la Llei.

La quarta funció, que era emetre informes precep-

tius, no està recollida dins el Projecte de Llei, en la seva totalitat, i si en el que respecta a les zones d'interès artesanal, faltava que la Comissió d'Artesania de les Illes Balears pogues tenir la capacitat de fer informes preceptius per avançprojectes de llei i decrets relatius a l'artesanía, i per proposar mesures de foment de l'artesanía.

Aquestes dues funcions i totes aquelles altres que, en el Reglament, i el Govern li vulgui donar, varen, en certa manera, quedar no fixades en llei, sinó en promesa de fixar en decret pel Conseller d'Indústria i Comerç. Nosaltres confiam en el que s'ha dit a la Comissió, però ens agradaria escoltar del Conseller d'Indústria i Comerç o de Comerç i Indústria que aquestes funcions i moltíssimes més seran les que tenguí la Comissió Balear d'Artesania, i que el decret que reguli, d'una forma detallada, aquestes funcions i la composició, serà un decret que, en certa manera, estarà, ha estat comentat, discutit, com vulguin, amb els gremis, amb els sectors artesanals, que són, en definitiva, els que més han de dir en el futur desenvolupament d'aquesta llei.

Per tant, nosaltres no tendrem cap inconvenient en retirar aquesta esmena, si el Conseller de Comerç i Indústria ens detalla, en aquest Ple, un poquet més, la intenció que té de cara a les funcions de la Comissió d'Artesania de les Illes Balears. Hem de dir, de totes maneres, que consideram que hagués estat més correcte, més clarificador, millor, en definitiva, que totes aquestes funcions haguessin estat a un article i no dins els articles de la Llei, però com que l'important és precisament que les funcions estiguin determinades, si això ens ho aclareix el Conseller, nosaltres retirarem l'esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller d'Indústria i Comerç.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Recordaran que el debat que varem tenir de totalitat, pràcticament, es va centrar tot damunt aquest punt, concretament, a les funcions que havia de tenir la Comissió d'Artesania.

Sr. Alfonso, si aquest text, aquest Projecte de Llei i aquest Dictamen ara no digués cap de les funcions que ha de tenir la Comissió d'Artesania, efectivament, jo li acceptaria aquesta esmena, però no és així, ja que les funcions bàsiques d'aquesta Comissió sí que estan dins aquest Dictamen i estaven també dins el Projecte de Llei, i dic les bàsiques, i dins la seva esmena, que consta de sis punts, els tres primers punts ja estaven reflectits i hi estan ara, vostè ho ha dit, el punt 1 que és l'article 5, el 2 que està recollit dins el 6 i el punt 3r que és la Disposició Final 2ª. Per tant, aquesta esmena només es redueix a la meitat, on d'aquests altres tres punts, n'hi ha un, el següent, que diu «qualsevol altra funció que li sigui encomanada», d'aquests sis punts, ja només ens en queden dos, Sr. Alfonso. El quart que parla dels informes previs o preceptius sobre decrets relatius a l'artesanía i també projectes de declaració de zones d'interès artesanal, i el cinquè que parla de proposar mesures al Govern dirigides al foment de l'artesanía.

Dins Ponència, dins Comissió i també en el debat que varem tenir la setmana passada, ja em vaig comprometre que aquestes funcions sí que estarien regulades dins el decret, i vostè pot veure ja una voluntat del Govern que sigui així, que queda reflectida dins l'article 6, quan diu «la Conselleria de Comerç i Indústria dictarà les normes que seran elaborades per la Comissió d'Artesania», aquí ja hi ha una voluntat d'aquest Govern.

Jo em vull ratificar en el meu compromís que aquestes funcions hi són, i que aquestes funcions estaran dins el decret i que les elaborarem conjuntament la Comissió i aquest Govern, aquí el que cal pensar, Sr. Alfonso, és que o vostè no s'ho creu o que dubta de la paraula d'aquest Conseller, em diu que li detalli totes aquestes altres funcions, però, Sr. Alfonso, aquestes altres funcions de la seva esmena, únicament són dues, es redueixen a dues, que és la declaració de zona d'interès artesanal i després poder proposar mesures i mesures al foment, si hem de crear una Comissió, efectivament, és molt lògic que aquesta Comissió hagi de tenir aquestes funcions, perquè si no, no tendria sentit crear aquesta Comissió, Sr. Alfonso, jo pens que vostè, amb aquesta esmena, el que vol fer és que l'ha de mantenir, perquè l'ha de mantenir ja que va ser el punt on es va suscitar aquell debat, però pens que ja que aquesta Llei pràcticament surt consensuada, allà on tots els Grups Polítics han fet un esforç per apropar voluntats, crec que vostè s'hauria de remullar una mica més, Sr. Alfonso, perquè vertaderament, pens que no val la pena mantenir aquesta esmena, quan jo li dic que hi haurà aquest compromís per part del Conseller que totes aquestes funcions i moltes més, no únicament aquestes dues, moltes més, estiguin dins el decret. I a més, el convid aquí que també vostè pugui aportar les idees i les funcions en haver de fer el decret.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Diputats. Em sap greu, Sr. Conseller, que no m'hagi prestat l'atenció deguda, jo havia dit que si vostè deia el que ha dit, retiraria l'esmena, no em digui que la retiri, ja li he dit jo aquí, ja ho he anunciat abans, per tant, com que ens ha confirmat el que ens havia dit a Ponència i Comissió, l'esmena queda retirada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a la votació de les Disposicions Finals 1a, 2a i 3a, que no tenen cap esmena viva.

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Poden seure. Queden aprovades per unanimitat.

S'ha proposat també, per tots els Grups Polítics una esmena, incloure una Disposició Transitòria, aquesta Disposició Transitòria diu «Entretanto entre en vigor la normativa a que se refereix la Disposició Final Tercera, los beneficios que la Administración establezca para la promoción de la Artesanía serán otorgados por la Conselleria de Comercio e Industria, previo informe de la Comisión de Artesanía de las Islas Baleares, sin necesidad de acreditar la posesión del docu-

mento de qualificació previst en el artículo 4.º de esta Ley». Ve firmada pels Portaveus dels quatre Grups Polítics.

Per tant, la sotmet a votació. Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la inclusió d'aquesta Disposició Transitòria, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

I, per últim, passam a la votació del preàmbul o exposició de motius, i, per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Queda, en conseqüència, aprovat per unanimitat el Projecte de Llei d'Ordenació de l'Artesania.

Per explicació de vot. El Sr. Sebastià Serra, els grups de menor a major.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Estam satisfets, Esquerra Nacionalista-PSM, que aquesta Llei s'hagi aprovada incloent moltes de les esmenes que s'han presentades, tant del nostre Grup Parlamentari com del Grup Socialista, i creim que s'ha aconseguit una Llei que no només està consensuada totalment, cosa que és positiva per a la nostra Autonomia, sinó que, a més a més d'estar consensuada, creim que ha eliminat aspectes que venien marcats per la Llei que havia fet el Govern, d'excessiva burocratització, i que, en aquests moments, pareix que hem intentat, o no hem aconseguit, crec jo, que desapareguin. Però, aquesta satisfacció per una Llei d'Artesania que s'ha aprovada per unanimitat, que s'ha fet amb rapidesa, requereix, de totes totes, posar molt d'esment en el decret i en el compliment d'aquesta llei i en l'execució de tots els aspectes del decret i de la mateixa Llei. Per això, Esquerra Nacionalista-PSM vol recordar al Govern que ho hem aprovat tots, ho hem treballat tots amb un esperit constructiu, però tenim sis punts bàsics, que volem recordar a l'hora de fer el decret i a l'hora del compliment escrupolós d'aquesta Llei.

En primer lloc, Comissió d'Artesania de les Illes Balears, l'article 5.2 que hem aprovat no és gens clar, és molt ambigu, i realment una Comissió d'Artesania a les Illes Balears ha de ser en funció de la realitat associativa i volent enfortir els gremis i amb una participació real de la gent de les associacions i gremis, i no substituint participació real per tècnics o per pseudo-tècnics com de vegades es fa quan es fa un Decret d'aquestes característiques.

El segon aspecte és el mecanisme per donar la paga d'artesà que ha de ser àgil i, a la vegada, rigorós. El tercer aspecte és que en aquesta Llei no hi figura, perquè això pensam que ha de venir en el Decret del foment de l'associacionisme artesà, de les cooperatives i de la dotació pressupostària per fer possible que les cooperatives funcionin adequadament.

El quart aspecte és la formació artesanal, formació professional i formació artesanal en els mateixos tallers, que cal vigilar i cal ponderar i cal, al mateix temps, fomentar.

En cinquè lloc són les línies especials de crèdits per fer possible una artesania popular, igualment rigorosa, i el darrer aspecte és l'entrada en vigor d'aquesta Llei que ja sabem que entrarà ràpidament, però, en canvi, el Decret no està fet, i nosaltres urgíem que en un mes o dos el Decret estàs ja en el Butlletí Ofi-

cial de la Comunitat Autònoma i, en conseqüència, l'entrada en vigor fos molt abans del gener del 86.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

El Sr. Josep Alfonso té la paraula.

El Sr. Triay Humbert, del Grup Regionalista de les Illes.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Regionalista, en la línia ja manifestada en el debat passat, de l'esmena a la totalitat d'aquesta Llei, vol manifestar que avui aquí, en aquesta Cambra, la seva satisfacció per poder dur avui una Llei consensuada, com s'ha dit, ideada i que esperam pugui dur una sortida a l'ordenació d'aquests punts. Tal i com diu el seu anunciat, en aquesta Llei, crec que amb aquesta llei simple, un llei curta, crec que flexible, es podrà donar una sortida important a l'ordenació de l'artesania en aquestes illes.

Hem de dir, en primer lloc, al Govern, al Grup Popular, la bona disposició que van tenir dins Ponència i Comissió, acceptant esmenes alternatives dels altres Grups, que han fet possible no un text alternatiu, però sí un text ideat, que ha donat satisfacció, pràcticament a tots els Grups, però que per damunt de tot creim que beneficiarà els destinataris finals, que són els artesans.

Com a punt més important a ressaltar, dins aqueixa Cambra, del que s'ha millorat, jo destacaria, primer, que s'ha aconseguit un preàmbul més racional, més compromès per part del Govern en temes concrets com són el de la promoció i el de donar suport a aquest sector. S'inclou també la classificació d'artesania popular, tal i com classifica la carta interamericana a l'artesania. Com a tercer punt, la no obligatorietat de tenir el document de qualificació artesanal, per la qual cosa la Conselleria reconeix en aquesta Llei que tindrà caràcter voluntari. La funció de contemplar comarques o zones d'interès artesanal i, molt important per a nosaltres, la presència activa i decisiva, dins aquesta Comissió, dels gremis o associacions artesanals.

Finalment, i a proposta també del nostre Grup, dins Ponència i Comissió, es va fixar dia 1r de gener del 86 com a fita límit perquè la Conselleria de Comerç i Indústria pogués donar i dictar les normes reguladores per l'extensió de la carta de mestre artesà. En definitiva, com he dit abans, per a tots, i per al Grup Regionalista, en particular, d'una satisfacció, haver pogut donar suport a aqueixa Llei, perquè amb el seu millorament hem aconseguit, tant a Ponència i com a Comissió i avui aquí en aquesta Cambra, una llei consensuada, que és un precedent important quan hi ha voluntat de tots els Grups per millorar una llei.

Per tant, agrair a tots els Grups i ... en particular per poder donar suport a aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Triay Humbert.

El Sr. Josep Alfonso té la paraula.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. En aquesta explicació de vot, volem dir d'entrada que hem votat favorablement tots els articles d'aquesta llei per una raó molt senzilla, potser el nostre Grup era el que havia presentat més esmenes i, a part, una esmena alternativa, era el que hagués tengut més dificultats en certs moments a donar suport a una llei que havia esmenat d'una forma total i absoluta. Vàrem dir en el debat a la totalitat de l'esmena que no ens agradava la Llei, que la Llei que proposava el Govern era una llei bastant insuficient i que li proposàvem, alternativament, un projecte que creïem que era més ample, que concretava més i que, en definitiva, regulava millor el que nosaltres creïem important dins el sector artesanal d'aquestes illes.

Per això, hem d'agrair a tots els Grups Polítics, al Grup Popular, al Grup Regionalista i a Esquerra Nacionalista, el suport que han donat a moltes de les nostres esmenes, i, especialment, al Conseller de Comerç i Indústria per la seva sensibilitat a adonar-se que llei instrumental com aquesta no era una llei d'un Grup, sinó que era una llei que cedint tots un poc podia sortir consensuada en aquest Parlament.

Hi havia, dins l'esmena a la totalitat i a les esmenes parcials presentades, diferències que el Conseller deia que no eren importants i nosaltres que sí, entre un projecte i un altre, diferències quant a la filosofia, si es recorda el Sr. Conseller li vàrem dir que vostès feien un projecte que tenia una filosofia d'obligatorietat, bé, això ho hem millorat, d'acord amb vostès, vostès va dir que no era la seva intenció, i ho ha demostrat, no era la seva intenció, encara que la lletra de la Llei ho pareixia, i hem aconseguit un projecte de llei que fa que la inscripció, que fa que l'artesà que vulgui estar en relació amb l'Administració i tenir beneficis s'hagi d'inscriure, però el que no hi vulgui estar, sigui aquesta inscripció totalment voluntari; creim que és un tema important.

Un altre tema, també molt important, i que vostè, Sr. Conseller i Grup Popular, també han passat per ell, és la representació dels sectors artesanals a la Comissió, a nosaltres no ens acaba d'agradar, així com està, però també entenem que no podem dur-nos en el gat a l'aigua nosaltres tots solets, sinó que havíem de cedir tots un poc. No ens acaba d'agradar perquè hi ha un tema, quan diu «representants individuals i institucionals» que no ho veim molt clar, i tampoc no veim molt clar un altre tema que vostè va repetir en el debat de ple, a Ponència i a Comissió, i ens agradaria, si pot ser, que ens ho acabi d'explicar, la creació d'una Ponència, que no ha quedat enlloc a la Llei, i que, en certa manera, ens preocupa, supòs que sortirà en el Decret, però ens interessa molt el tema d'aquesta Ponència, perquè vostè va dir que la Ponència seria formada, únicament i exclusivament, o bàsicament, perquè hi hauria gent de l'Administració o persones de l'Administració, com és normal, bàsicament, pels gremis artesans, és a dir, el sector artesanal. M'agradaria saber, que ens explicàs un poc més el tema d'aquesta Ponència, que creim que és molt important, perquè si és una Ponència que informi o que faci documentació per a la Comissió, és una Ponència que tindrà un pes específic gros, per tant, ho hauríem de tenir un poquet més clar, i això no ens ha quedat clar, a cap moment, excepte per explicacions, i ens hagués agradat veure-l'hi més, pot estar segur que, en aquest aspecte, estudiarem

amb lupa el Decret, perquè aquest tema de Ponència és un tema preocupant de moment i, atesa la bona voluntat que ha tengut el Conseller, crec que no hi haurà problemes, però l'hauré d'estudiar més.

Una cosa que no hem acabat d'arreglar, encara que s'ha millorat bastant és la falta de sistematització de la Llei, respecte de les funcions, ho hem dit abans, i no ho repetiré. De totes maneres, les funcions més importants, és ver que han quedat recollides i hi ha la promesa del Conseller que dins el Decret lliguin la regulació de la Comissió, quedaran perfectament recollides totes les altres.

Sr. Conseller, ens ha de reconèixer que el tema de les zones d'interès artesanal és important, ens ho ha de reconèixer, i ens ho ha reconegut dins Comissió, i aquí ha quedat inclòs, nosaltres ens alegrem molt, perquè creim que els artesans també s'alegraran.

Hi ha un altre assumpte que s'ha recollit que, potser no tenguí molta importància, però que nosaltres n'hi donam molta, que era contemplar com a empreses artesanals les associacions de comercialització formades per empreses artesanals. Aquest tema va ser objecte de discussió, tan a Ponència com a Comissió, i també la sensibilitat del Conseller Sr. Oliver va fer que es pogués recollir i, com a darrer tema, avui, s'ha estat sensible que hi ha una situació transitòria, de vuit, nou, deu mesos, que s'havia de salvar, i ha proposat, i va ser el Conseller que ho va proposar, o sigui nosaltres hem retirat l'esmena que manteníem per això, proposà una transitòria que salva aquesta etapa inicial. A nosaltres ens pareix que és un èxit haver aconseguit dins aquest Parlament, encara que sigui amb un llei instrumental, i hem de recordar que amb les lleis polítiques i institucionals, encara és més important aquest èxit, és un recordatori, un èxit d'una llei consensuada, per a nosaltres consensuada, perquè bàsicament el nostre projecte alternatiu o les nostres esmenes, s'han recollides, per tant, no crec que tinguem res a dir, per al Govern, perquè ha mantingut políticament un projecte de llei que, si no havia sortit bé, al final queda bastant millor.

Sr. Conseller, senyors del Grup Popular, només una cosa més, la Llei d'Artesania serà una llei bona o dolenta no en funció del que avui, ara, fa un moment hem aprovat, sinó en funció de la política que vostès apliquin en el sector artesanal, aquesta llei tindrà importància no perquè hàgim fet esmenes, no perquè el Conseller les hagi acceptades, no perquè hagi sortit una llei consensuada, sinó perquè vostès, senyors del Govern, en aquest moment, o el govern que sigui, a un altre, tenguin sensibilitat per la importància que té el sector en aquestes illes, i si hem passat per no establir en el preàmbul que hi ha d'haver ajudes creditícies a foment del sector, que hi ha d'haver ajudes per desenvolupar el creixement d'aprenentatge dins l'artesania, etc... és perquè tenim el convenciment que vostès tenen intenció de fer-ho; del que poden estar segurs és que des d'aquest banc es vigilarà, molt seriosament, l'actitud que vostès prenguin amb el sector artesà, que en el pròxim pressupost, i abans, els demanarem que hi hagi ajudes concretes i específiques al sector artesà, perquè aquesta llei no volem nosaltres que quedi com a paper banyat, i si no hi ha una actuació de política econòmica dedicada, dirigida al sector artesà, quedarà com a paper banyat, i la primera llei consensuada en aquest Parlament no es pot banyar per

quatre gotes d'aigua, de no recordar-se a un pressuposts que ni ha aquest sector.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats.

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. OLIVER MUT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Com que d'aquesta Llei pareix que tots som son pare i sa mare, l'hem feta tots plegats, jo voldria explicar un poc algunes esmenes que vaig acceptar i les transaccionals que varen proposar.

L'Artesania popular, ja vaig dir dins el debat, és perquè no l'havíem posada dins el Projecte de Llei, perquè pensàvem que una classificació era més mala de fer com més grups hi havia, però no vaig tenir cap inconvenient que també hi figuràs. Un tema que ja va tenir polèmica en el debat de totalitat va ser el registre, allà on hi havia la discussió que els altres Grups Polítics deien que el registre era una obligació, mentre que la idea del Grup Popular és que era voluntari. El que sí és una realitat és que allà on estava enquadrat aquest registre, que era l'apartat c), allà on parlava dels requisits, pareixia que sí, que era una obligació, jo vaig insistir que no era una obligació, sinó que aquest registre l'obria l'Administració d'ofici, és a dir, que una empresa artesana es considera artesana quan reuneix els requisits a) i b) de dins l'article 3, i automàticament, si és empresa artesana, l'Administració d'ofici obri aquest registre, varem creure que amb una esmena que presentava el PSM era millor enquadrar-la dins l'apartat 2) de l'article 3, perquè així, tal vegada, fugia aquest caràcter de requisit, i després també vaig dir que sí a una altra transaccional, del PSOE, allà on deia que es digués que es feia amb caràcter voluntari, aquest registre, jo també vaig dir que sí, però no fou amb caràcter voluntari, perquè aquest registre, és a dir, l'empresa artesana no depèn que vulgui o no vulgui, quan una empresa ja és artesana, el que fa l'Administració és, d'ofici, obrir aquest registre i posar-la dins el registre, ara, se'm va dir, és que l'artesà així ho entendrà millor si es diu que és voluntari idò perquè l'artesà ho entengui millor, senyors, varem dir que sí, però que consti que no ho és, ni era la intenció, i dins la Llei tampoc no s'hi desprèn que sigui voluntari, i ara molt manco amb aquesta puntualització que s'ha fet.

Les zones artesanes, el projecte de llei no ho deia, no deia però ni que sí ni que no, una Llei no es pronuncia ni a favor ni en contra d'aquest punt, com eren les zones artesanes és d'entendre que després el Govern ha de poder crear aquestes zones. Molt bé. Varem dir farem contents l'artesà i els gremis si posam que es poden crear aquestes zones artesanes, molt bé, idò anem a posar-li, i així va succeir.

La presència dels gremis dins la Comissió, a això ho dirà el Decret.

Vostè, Sr. Alfonso, m'ha parlat que li explicàs una mica com funcionaria la Ponència, crec que ho ha rectificat, jo li vaig dir que bàsicament estarà integrada per artesans, la idea que té aquest Conseller és que dels quatre grups que hi haurà, ara, dins artesania, dues persones, pensam en principi en dues persones de cada un d'aquests grups seran els que formaran aquesta Ponència, després hi haurà un Secretari i hi haurà

una representació de l'Administració, però petita. Tenim ara que haurem de passar un període transitori, perquè no tenim encara aquestes empreses artesanes ni els mestres artesans, però la idea és al cap de cinc o sis mesos que, a més, em compromet, si és possible, a no esperar dia 1r de gener del 86, sinó a finals de setembre-octubre que estigui arreglada, i bàsicament això serà el funcionament de la Ponència, que serà qui farà tots els informes i després els elevarà a la Comissió, aquesta Comissió estarà integrada per aquests artesans, artesans que els nomenarà la Conselleria, però que han de ser proposats pels gremis i per les associacions, perquè l'Administració aquí sí que tindrà un pes, evidentment, més fort que els artesans.

Un altre punt que ha estat el motiu d'aquesta esmena que s'ha transaccionada, que s'ha transaccionada avui, és el que feia referència a les empreses artesanes i a les associacions que poguessin fer, també, empreses artesanes, aquí, aquesta esmena constava de dues parts, la primera feia referència que es mantenguessin en vigor les cartes artesanes que després, molt bé, el Grup Socialista, va retirar, va llevar aquesta part, perquè deia que era absurd mantenir la vigència d'una cosa que estava derogada per decret, i el segon punt, que deia que també poguessin ser empreses artesanes aquelles associacions o agrupacions que estassin integrades, exclusivament, per empreses artesanes, exclusivament. Jo amb això no hi estava d'acord, perquè rompiem la unitat de criteri del que és una empresa artesana, perquè si dins l'article 3 dèiem, que empresa artesana era aquella que reunia els dos requisits, després, per una altra part, dèiem, també seran empreses artesanes aquelles associacions integrades, bàsicament, per empreses artesanes, aquí es rompia la unitat de criteri, de definició d'empresa artesana; però hi havia un cas, és a dir, el problema que ens donava això és que aquestes associacions, i efectivament, pensant també amb l'esperit del Sr. Serra, damunt les cooperatives i les associacions, vaig veure que sí, que es podia posar, de qualche manera, impediment, a aquestes associacions i cooperatives a l'hora de poder tenir aquests beneficis per part de l'Administració, perquè eren persones jurídiques distintes, hi havia la solució que fos, que cada una d'aqueixes empreses per separat demanàs la subvenció, però això era molta burocràcia, únicament i exclusivament per això, perquè poguessin tenir també aquests ajuts de l'Administració, és pel que hem presentat aquesta esmena transaccional i, d'aqueixa manera, no són empreses artesanes, mantenint la unitat de criteri de la definició d'empresa artesana, però sí, almanco, poden tenir aquest benefici de l'Administració i, per una altra part, també que d'aquesta manera, no ens veurem en la impossibilitat en la impossibilitat, perdó, Sr. Alfonso, el que diu l'empresa artesana, no la transaccional, és una altra. La transaccional és aquesta que mentrestant ho mantenim tot igual, és a dir, que aquelles empreses que no tinguin encara la carta d'empresa artesana, perquè no la podran tenir, possiblement, fins a 1r de gener del 86, tot queda tal com abans, és a dir, la mateixa situació, únicament i exclusivament que hi ha d'haver l'informe previ de la Comissió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Srs. Diputats, de les seves explicacions de vot.

V.—

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, que és el debat de presa en consideració de la Proposició de Llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, d'adaptació a les Illes Balears de la Llei de Règim del Sòl i Ordenació Urbana, relativa a la suspensió de tramitació d'instruments urbanístics durant la revisió, adaptació o modificació del Pla General d'Ordenació.

Volen que se'n procedeixi a la lectura? No fa falta. Aleshores, torn a favor.

Disposa d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sres. i Srs. Diputats. Continuant amb la nostra línia de treball parlamentari de controlar el Govern i de presentar continuament noves alternatives per a la seva política, i tal com ja vam fer ahir en el tema de la protecció de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, avui en la Llei d'Artesania, a la qual s'han incorporat moltes de les nostres propostes, veng a presentar una Proposició de Llei sobre un tema nou que pot completar els mecanismes que estableix la Llei del Sòl per garantir el bon camí i la bona feina d'elaboració, aprovació dels Plans Generals o de les figures municipals de planejament.

Es tracta, com diu el seu mateix títol, d'una adaptació puntual de la Llei del Sòl en un tema concret i sense intenció de superar-lo, i en ús, lògicament, de la competència exclusiva que l'Estatut d'Autonomia dóna a la Comunitat Autònoma, en matèria d'Ordenació del Territori i d'Urbanisme. La Proposició de Llei té per objecte facultar els Ajuntaments perquè durant la redacció d'un Pla General puguin cautelament suspendre l'admissió de nous Plans Parcial o Normes Subsidiàries, perdó, o projectes d'urbanització, que siguin contraris a l'esperit o al criteri, als objectius que l'Ajuntament es planteja amb aquest Pla General. I, simultàniament, que l'aprovació inicial i, per tant, el començament ja amb aprovacions corporatives de la tramitació d'aquesta figura del Pla General Municipal, suposi ja no d'una manera cautelar i voluntària, sinó d'una manera automàtica, la no admissió de les figures que es puguin presentar en contradicció amb ell fins l'aprovació definitiva d'aquest Pla General.

El mecanisme que es proposa té una gran similitud amb la institució, ben coneguda de tothom de la suspensió de llicències, que estableix l'article 27 de la Llei del Sòl, i que va ser modificada quant a terminis d'aquesta suspensió per al Decret de Plans Generals d'octubre de 1981. La figura de la suspensió de llicències és molt clara, l'acord dels Ajuntaments, es fa pública i també té aquestes dues vessants de mesura cautelar, d'ús discrecional i voluntari, seriosament a l'aprovació industrial per assegurar que els objectius del Pla no poden ser desvirtuats dia a dia a través de la concessió de noves llicències, i vessant automàtica, conseqüència directa de l'aprovació inicial per a totes aquelles àrees del territori que les determinacions que es proposin no són compatibles amb les anteriorment vigents a aquesta aprovació inicial.

Per tant, aquí feim ja una matisació, per evitar possibles males interpretacions de la intenció i de l'abast d'aquesta proposició, i és que no es tracta de suspendre Plans Parcial, no es tracta de suspendre projectes d'urbanització, de la mateixa manera que una suspensió de llicències no suspèn llicències concedides, sinó que es tracta de no admetre a tramitació nous

Plans Parcial o nous projectes d'urbanització en aquestes circumstàncies.

La necessitat d'aquesta norma ve de la situació actual dels nostres municipis i dels nostres planejaments municipals de les Illes Balears, les revisions, adaptacions o modificacions, segons les circumstàncies de cada municipi, que s'estan fent a les Illes Balears, són sempre a partir de documents elaborats anys enrera amb criteris molt diferents des d'ara, amb capacitats de creixement i d'ocupació de sòl per àrees no urbanitzables, no proporcionades ni a programes realment executables ni a necessitats de la població, sinó que simplement eren per una part transposicions d'un document que tots hem criticat ampliament, però que no acabarem de veure modificat, com és el Pla Provincial d'Ordenació Urbana, i per altra, en les expectatives desmostrades, en els interessos demostrats per tenir una qualificació determinada de sòl per als propietaris del terreny. Açò fa que tot planejament, avui, que vulgui ésser revisat, actualitzat, d'una manera racional i responnent als criteris moderns de l'urbanisme, quasi en el 90 i molt per cent dels casos, exigeix una reconsideració i una reducció de les seves àrees potencialment urbanitzables. I açò fa que la mera iniciació del procés de revisió del planejament, la mera exposició pública dels criteris generals d'aquestes modificació, adaptació, revisió provoca una carrera de presentació de Plans Parcial que tracten de consolidar unes expectatives que tenien i que mai no havien exercit fins a aquell moment i, a més, emparats en les garanties que el Decret-Llei d'adaptació de Plans Generals de 1981 els dóna en el sentit que tot Pla Parcial, la iniciativa privada que entra a un Ajuntament, en els tres primers mesos ha de ser pres en consideració, a través d'una aprovació inicial i, si no, els promotors tenen dret a recórrer a la subrogació de la Comissió Provincial d'Urbanisme. Aquesta garantia extra que l'any 81 es dóna als promotors de Plans Parcial, creim que, a les circumstàncies de les nostres illes, exigeix la contrapartida que els municipis tinguin la facultat de poder congelar, momentàniament, l'admissió d'aquests nous Plans Parcial, si realment es mostren contraris als criteris bàsics que aquesta adaptació i revisió tracta d'aconseguir.

Aquesta situació, de carreres de presentació de Plans Parcial aconduïx a dues situacions diverses, però totes dues, creim, indesitjables, que són, per una part la claudicació, moltes vegades, dels municipis davant aquestes peticions, per la por de les conseqüències jurídiques, indemnitzatòries, etc... que pugui tenir la no acceptació, i per altra, aconduïx, no hi ha dubte, també a situacions contràries de resistència dels Ajuntaments a acceptar aquesta obligatorietat d'haver d'aprovar Plans contraris als seus objectius, que estan ja, s'estan ja materialitzant en documents de planejament, i que aconduïxen, com és conegut, a plets contenciosos, llargs, costosos i que no tenen, moltes vegades, una solució dins el termini de la redacció del seu planejament.

Per altra part, la Llei del Sòl té una figura que vull explicar, que és diferent de la que aquí es proposa, que és la de suspensió del Pla General, l'article 51. Aquesta suspensió del Pla General té una voluntat molt més sòlida, molt més de substituir un planejament per un altre, encara que sigui amb caràcter provisional, a través d'una Norma Subsidiària, és una mesura que es concedeix al Govern, el Govern avui de la

Comunitat Autònoma, i que sembla una figura major en comparació als efectes que es tractin d'aconseguir amb aquesta Proposició, que serien d'àmbit clarament i estrictament municipal, i sotmesos, sempre, a l'aprovació definitiva del planejament.

Creim que amb aquesta Proposició, precisament, es podria descarregar el Govern d'haver de prendre posició davant peticions que se li formulen de suspensió de planejament, que no tan sols li creen problemes d'incomoditat, sinó que, a més, li creen, no hi ha dubte, en la situació actual, responsabilitats sobre les conseqüències que aquestes suspensions puguin tenir a l'ordre patrimonial i econòmic, cosa que, amb aquesta Proposició que presentam, es donaria per resolt des de la perspectiva del Govern.

Bàsicament, és una Proposició per reforçar els poders municipals, és una Proposició que, per tant, dota o pretén dotar els municipis d'una capacitat de decisió que és el seu propi planejament i, per tant, de defensa del seu propi planejament, molt més fortes que les que ara existeixen, i crec, per tant, que conegudes les reiterades manifestacions de tots els Grups d'aquesta Cambra en diferents circumstàncies sobre la voluntat general de reforçar i de dotar d'àmplies competències els Ajuntaments, crec que, des d'aquest punt de vista, no tindrà dificultats per esser acceptada per tothom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Govern, té la paraula el Conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Jeroni Saiz.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente. Sras. y Srs. Diputados. Una intervenció muy breve para plantear la postura del Gobierno frente a esta Proposición de Ley del Grupo Socialista.

No cabe duda que, actualmente, la Ley del Suelo y sus Reglamentos, digamos, que toda la Legislación Urbanística constituye un entramado jurídico bastante complejo, más o menos acertado, no es el momento de juzgarlo, pero que, desde luego, establece una serie de interrelaciones hasta conseguir un equilibrio entre la pugna constante que hay en el terreno urbanístico entre los intereses privados y los intereses de la colectividad. Este equilibrio conseguido, como explicaba muy bien antes el Sr. Triay, representa que a unas acciones corresponden unas contrapartidas, de tal forma que, en este juego de intereses, se consiga siempre una cierta armonía, la armonía que previó la Ley en su momento, que podría, naturalmente, ser diferente, pero desde luego equilibrada. Con eso, lo que quiero decir es que cualquier modificación puntual que se pueda hacer de estos mecanismos puede provocar una alteración de este equilibrio y no cabe duda que la propuesta que se hace en estos momentos representaría una alteración básica e importante en lo que representa la seguridad jurídica de los administrados, en tanto en cuanto, posibles promotores de proyectos de urbanización, de parcelación, de reforma interior, etc..., todas las figuras de planeamiento, que se propone actuar sobre ellas en esta Proposición de Ley.

Indudablemente, las justificaciones dadas por el Portavoz del Grupo Socialista son ciertas en tanto que en el momento en que un Ayuntamiento decide proceder a la revisión de su planeamiento, se encuentra con

que cualquier iniciativa, tanto urbanística como edificatoria, puede afectar o puede impedir que en el futuro pueda variarse, pueda revisarse en profundidad el planeamiento existente, el modelo territorial, del territorio, etc... Eso es cierto, parece lógico que el Ayuntamiento pueda protegerse contra esta posible actuación, que llegado el caso podría llegar a anular la efectividad de la reforma, y así está previsto en la Ley del Suelo, en el artículo 27, como también se ha explicado, la suspensión de licencias durante la tramitación de la modificación de planeamiento; sin embargo, la Ley del Suelo, actualmente, no prevé la suspensión del planeamiento, por lo menos, el tipo de suspensión cautelar, porque, como también ha expresado el Sr. Triay, la suspensión del artículo 51 tiene una finalidad esencialmente diferente con otro tipo de actuación.

Bien si, como decíamos, la ley de la legislación es generalmente urbanística constituye todo un entramado muy complejo, muy completo, muy estudiado, ¿por qué hay esta diferencia entre la suspensión de licencias y la suspensión de planeamientos que ahora se trata de corregir? Yo creo que esto no es una casualidad, sino que existirá una intención muy clara y muy razonable de los autores de la Ley, cuando marcaron esta esencial diferencia entre las licencias y el planeamiento.

¿Por qué la Ley distingue? No sé, habría que preguntar a los autores de la Ley cuál era la pretensión que tenían y cuáles eran las razones profundas para marcar esta diferencia, pero a mí se me ocurren algunas razones que justificarían el no tomar en consideración, por lo menos, en este momento, la Proposición de Ley del Grupo Socialista. No cabe duda que una consecuencia inmediata de esto es una paralización de inversiones, tema de candente actualidad en estos momentos, en tanto lo que representa la actividad de la construcción dentro de la economía general del país, de éste y de cualquier otro; y sería una paralización de inversiones, no sólo de una forma directa, tenemos, en el momento en que se paraliza un proceso de tramitación de una urbanización en el estadio que esté de Plan Parcial o de proyectos de urbanización o de lo que sea, es una paralización ya inmediata de esta posible inversión que generará esta actuación, pero además es una paralización psicológica, en tanto da una inseguridad, como decía al principio, jurídica o al inversor, naturalmente también la da la suspensión de licencias, pero en otro ámbito temporal mucho más reducido, es decir, todos sabemos que la tramitación de una urbanización, desde que se inicia el Plan Parcial, desde que se inician los estudios del Plan Parcial, hasta que se ha acabado la última fase del proyecto de urbanización han transcurrido varios años, eso quiere decir que esta paralización de la tramitación traería como consecuencia que desde un par de años antes de que se inicie un proyecto de revisión, realmente el posible promotor de una urbanización ya vería el peligro de que se le quedase paralizada y, por lo tanto, podría retraer este desarrollo, evidentemente, la situación es muy diferente del caso de una licencia de construcción, que los plazos son mucho más cortos. Pero, por otro lado, entendemos que existe una diferencia básica y no quiero adentrarme en un tema jurídico que no es mi especialidad, y la diferencia básica es que esta actuación municipal es sobre una figura de planeamiento cuya aprobación definitiva no le corresponde al Ayuntamiento, sino que corresponde a un orga-

nismo diferente, y superior, urbanísticamente hablando, en este caso, la Comisión Provincial de Urbanismo. Es decir, yo creo que aquí está la diferencia esencial, ya que de ser cierta, de aprobarse esta modificación de la Ley, resultaría que el Ayuntamiento con un acto de relativamente poca importancia, como es la aprobación inicial, prácticamente un acto de admisión a trámite, nada más, incluso con mucho menos que esto, simplemente con la decisión municipal de proceder a revisar el planeamiento y antes de establecer ningún tipo de criterio para esta revisión, ya puede adoptar una medida cautelar, por un plazo de dos años, de suspender la tramitación de un planeamiento, cuya aprobación no le corresponde. Entendemos que, no sólo es desproporcionado el acuerdo municipal de aprobación inicial o, incluso, el acuerdo simple de proceder a la revisión de un planeamiento, es desproporcionada la importancia de este acuerdo con la consecuencia que tiene, la automática o la posibilidad de suspender, automáticamente, todos los planeamientos que se estén tramitando en aquellos momentos. Si a esto le añadimos que estos planeamientos, su aprobación no corresponde al Ayuntamiento, sino que corresponde a la Comisión Provincial de Urbanismo o al Consejo de Gobierno, en el caso de la capital de provincia, resultaría que un órgano, como es la corporación municipal, urbanísticamente hablando, en un nivel inferior, suspendería o anularía la posibilidad de actuar de este organismo superior, entendemos, yo pienso que esto debe de ser la razón básica por la cual no corresponda al Ayuntamiento esta suspensión, sino que corresponde a este órgano superior en este caso el Consejo de Gobierno, previsto en el artículo 51, que está por encima de la Comisión de Urbanismo, creo que la diferencia es básica, que frente a la facultad, a la potestad última que es de la Comisión Provincial de aprobar estos planes, sea el Ayuntamiento, órgano inferior, o sea el Consejo de Gobierno, órgano superior, el que proceda a esta suspensión de planeamientos.

Yo creo que ésta es una razón suficiente para que no se tome en consideración esta Proposición de Ley. No obstante, quiero aceptar y reconocer que es cierto que el peligro que ha planteado el Grupo Socialista existe y es verdad que los Ayuntamientos, en ciertos momentos, se encuentran indefensos, pero también se podrían encontrar indefensos los administrados y, como decía antes, la Ley del Suelo, toda la legislación, se basa en un permanente equilibrio entre los derechos de unos y de otros, y esto lo alteraría profundamente. Quizás en un estudio más profundo de adaptación de la Ley del Suelo no sólo a la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares, sino a los nuevos tiempos y a las nuevas teorías urbanísticas y a los nuevos modos de hacer el urbanismo, dentro de esta adaptación, que estamos estudiando, desde hace ya bastante tiempo dentro de la Conselleria y que, en su día, será sometida a la consideración de esta Cámara, quizás dentro de unas medidas mucho más complejas y dentro de un ámbito mucho más amplio, podría estudiarse alguna medida para que efectivamente los Ayuntamientos tuvieran alguna arma más de la que disponen actualmente, para poder defenderse frente a una presión urbanística, ante un anuncio de una revisión de planeamiento, pero entendemos que la solución adecuada no es esta modificación puntual y aislada, por lo

tanto, la consideración del Gobierno y la petición que hace a la Cámara es que no sea tomada en consideración esta Proposición de Ley.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Vol replicar?

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sí, gràcies, Sr. President. Bé, com ja he dit, aquesta és una Proposició que tracta de reforçar mecanismes de la Llei del Sòl, dir que nosaltres reconeixem d'una gran importància, en la seva quasi totalitat, que no ens proposam en absolut ni desarmar-la ni buidar-la de contingut ni derogar-la, com sembla que és la intenció de les propostes que el Govern ha fet públiques últimament sobre aquest tema. Nosaltres no participam del liberalisme urbanístic del Govern, nosaltres creim que, reconeguda la indefensió municipal, com ha fet el representant del Govern, per resoldre aquests problemes i els conflictes que puguin succeir entre l'interès general i l'interès particular, necessàriament la Llei ha d'abordar resoldre-les a favor de l'interès general, que és l'interès que se suposa que defensa l'Ajuntament.

Ahir era importantíssima la capacitat de decisió municipal a unes Normes Subsidiàries, davant, fins i tot, la capacitat de decisió del Parlament de les Illes Balears per declarar una Àrea Natural d'Especial Interès, unes Normes Subsidiàries que en cap cas estaven ni tan sols aprovades inicialment, i que, com molt bé ha dit el Conseller, no els correspon als Ajuntaments aprovar-les, sinó que correspon a la Comissió Provincial d'Urbanisme, com deia l'altre dia el representant del Govern, és el Govern, el Govern és el que marca la política urbanística a les Illes Balears. Aquesta insistència ahir en aquesta decisió i capacitat de decidir dels Ajuntaments, avui ha minvat bastant, avui vespre ha minvat i avui matí ja no té interès, avui matí ja creim que ens carregam el sistema de les garanties jurídiques dels administrats, que paralitzam les inversions i que, per tant, aquí, estam davant una novetat perillosa.

Jo comprenc que els sectors conservadors considerin perillosos les novetats, però que els sectors liberals les considerin novedoses i perilloses, em sembla un contrasentit, aquest horror bàsic, que sembla que li entra al Govern just se li plantegen coses noves, crec que hauria de ser superat amb una terapèutica adequada; la mateixa paralització d'inversions, Sr. Conseller, suposa que un Ajuntament denegui una aprovació inicial i hagi d'anar a l'Audiència Territorial i al Tribunal Suprem a esperar la resolució del problema en defensa dels seus interessos i dels interessos dels seus administrats i del Pla General que està fent, crec que aquesta paralització d'inversions dona molta més inseguretat jurídica que establir ja, des de la Llei una mesura cautelar, que marqui les regles del joc, que no és definitiva, en absolut, ni disminueix la capacitat de decisió i d'aprovació definitiva de la Comissió Provincial ni del Consell de Govern i que, per tant, és un complement, jo crec que necessari, no sé les raons històriques de per què no es va introduir en el seu moment, en el 56 o el 76, però certament és un complement necessari, com ha reconegut, per a la defensa dels propis planejaments per part de l'Ajuntament.

Creim que, de totes maneres, hi ha un reconeixement de les raons bàsiques d'aquesta Proposició i que, si no és avui, en una altra ocasió, crec que s'haurà d'imposar el bon sentit, i s'haurà d'incorporar bé com a modificació control, bé dins una adaptació general de la Llei del Sòl, en l'ordenament urbanístic de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados, Sr. Triay. A los liberales no nos asustan, en absoluto, las novedades, lo que pasa es que hay novedades que nos gustan y novedades que no nos gustan, yo creo que usted ha sido perfectamente claro, nuestra política, naturalmente, se hace desde planteamientos liberales y, afortunadamente, son esencial y radicalmente diferentes de los planteamientos socialistas, en los temas urbanísticos y en cualquier otro tema, creo que la diferencia es profunda y meridiana entre poner por encima el individuo o poner por encima la sociedad. Y no estoy hablando de los intereses, sino que estoy hablando del individuo o de la colectividad, en esto se diferencian los liberales, y esto no quiere decir que sea una defensa de los intereses privativos o particulares de una persona, para eso habría que hacer una valoración diferente de hasta qué punto los intereses de la sociedad pueden estar en contra de los intereses de todos y cada uno de los miembros que constituyen esta sociedad, es un tema que no es objeto de debate en este momento, pero creo que debe de quedar claro, porque yo no suelo utilizar nunca en sentido peyorativo, ninguna referencia a la ideología política de las otras personas, y creo que puedo exigir lo mismo con respecto de la mía.

En lo que no ha habido ningún cambio de criterios es en la postura de la Coalición desde ayer noche hasta esta mañana, creo que hemos demostrado siempre que nuestro respeto por las competencias municipales es exactamente el mismo, hay unas competencias urbanísticas que corresponden a los Ayuntamientos, y hay unas competencias urbanísticas que corresponden a la Comisión Provincial de Urbanismo, o sea, al Gobierno. Se mueven en dos niveles diferentes, aunque en algunas cosas uno está por encima del otro, según nos recordaba, en este momento no está presente, pero podría darse, el Sr. Serra, ayer noche, cuando nos estaba recordando que el Ayuntamiento es un organismo inferior al Parlamento y al Gobierno, inferior, naturalmente, en el plano de vista urbanístico y en ciertas consideraciones, porque en otras, el Ayuntamiento es perfectamente soberano y ni la Comisión Provincial de Urbanismo ni el Consejo de Gobierno son órganos superiores al Ayuntamiento, por ejemplo, en las licencias de obras, otro caso es en el tema urbanístico, de modo que la competencia municipal es esencialmente diferente, lo prevé así la Ley, guste o no guste la Ley, pero es así, son esencialmente diferentes en unos temas que no en otros, dentro del propio urbanismo, dentro de la propia edificación, en definitiva, dentro de la regulación que establece la Ley del Suelo. De modo que las diferencias no han cambiado, en absoluto, lo que pasa es que hay unas com-

petencias que son del Gobierno, son de la Comunidad Autónoma o son de la Comisión Provincial de Urbanismo, y esas competencias no pueden ser anuladas por una decisión municipal, esa es la competencia de aprobar un planeamiento, no puede ser anulada por una decisión municipal, de suspender este planeamiento, esto es lo que yo estaba diciendo, y esto no tiene nada que ver con la competencia municipal; o sea que no se trata de que respetemos o no respetemos, aquí hemos dicho reiteradamente, y creo que además ha dado muchas muestras la Comisión Provincial de Urbanismo y la actuación de la Conselleria de Ordenación del Territorio en estos temas, de un absoluto respeto a la autonomía municipal, a las competencias municipales, incluso, por encima de intereses o de opiniones de partido, de ideologías o de coalición.

Que se reconozca que el Ayuntamiento sufra una cierta indefensión, efectivamente, es cierto, pero en una competencia que no es absolutamente suya, legalmente la competencia para decidir sobre su planeamiento no es única y absolutamente del Ayuntamiento, desde el momento que él formula los planes, pero no son aprobados por él, de modo que la indefensión es una cierta indefensión en una competencia que es parcialmente municipal, eso yo lo he reconocido y lo sigo diciendo, eso no quiere decir que la Comisión Provincial de Urbanismo o el Gobierno, en este momento, que tiene la competencia final y definitiva, tenga que hacer una cesión de esta competencia en manos del Ayuntamiento que es lo que, de alguna forma, resultaría de aprobarse la modificación de la Ley, tal como usted la propone. Ese es el planteamiento y eso no quita, en absoluto, la consideración que se hacía ayer noche, sobre que algunas formas de protección no necesitan de una protección especial del Parlamento, que es especial y anormal, porque lo normal es que la protección se dé a través del planeamiento, y usted sabe perfectamente que la Ley de Protección de Áreas de Especial Interés surgió de una situación excepcional y sirve para casos excepcionales, lo normal y habitual es que la protección a un territorio se dé a través del planeamiento, planeamiento formulado por los Ayuntamientos, y aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo, pero eso es lo habitual, y cuando ayer se decía que si está suficientemente protegido en las Normas, no es necesaria la Ley, era porque, recordando la génesis de la Ley, esta Ley surgió de un caso en que el Parlamento consideró que las Normas no protegían suficientemente un espacio, entonces introdujo, naturalmente, de su potestad superior de legislar en este tema, pero yo creo que todos somos conscientes en esta Cámara que aquello era un caso especial, precisamente, porque las Normas no satisfacían al Parlamento. Otra cosa es que las Normas, en el caso, ayer, de San José, concretamente, a ustedes les gustasen o no les gustasen, con independencia de que sean aprobadas o no por su grupo municipal, en eso no entramos, lo que aquí estuvo defendiendo reiteradamente, no precisamente por parte del Gobierno, era que las Normas eran suficientes y no había por qué recurrir al Parlamento, eso no es poner y quitar competencias al Ayuntamiento, sino que es dejarlas cada una en su sitio, en cada uno de los casos.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Esquerra Nacionalista, el Sr. Lopez Casasnovas té la paraula.

EL SR. LOPEZ CASASNOVAS:

Sres. i Srs. Diputats. El Grup d'Esquerra Nacionalista, com és obvi, des dels seus plantejaments socials, donara suport a la presa en consideració d'aquesta Proposta de Llei del Grup Socialista, i ho farà perquè entenem que aquesta proposta és, obviament, ben plantejada, des d'un punt de vista tècnic, i, sobretot, perquè és molt útil als Ajuntaments, perquè facilita la cessió urbanística, perquè la revisió i adaptació dels Plans Generals d'Ordenació Urbana es fan per corregir, rectificar diferències, en general, per sortir a camí a la necessitat sentida per molts municipis de les Illes Balears de donar resposta a les prioritats socials davant les expectatives obertes per planejaments expansius que, com aquí molt bé s'ha dit ja, per part del Sr. Triay Llopis, resulten obsolets al cent per cent.

Jo diria que les conseqüències jurídiques que es subscriuen per impedir que determinades actuacions urbanístiques es puguin dur a terme, actuacions urbanístiques tendents a protegir el territori, aquest fantasma de les conseqüències jurídiques pot ser ràpidament, fàcilment subsanat per una actuació del Parlament de les Illes Balears, quan el Sr. Serra, ahir, el meu company de Grup, parlava dels Ajuntaments com l'escaló inferior respecte al Parlament, sense cap dubte ho feia parlant de la sobirania dins la Comunitat Autònoma que correspon, com és obvi, al Parlament de les Illes Balears, per açò, i perquè el Parlament pot legislar, perquè té competència exclusiva la Comunitat Autònoma en aquesta matèria, pot legislar a favor dels Ajuntaments, creim que és important que legisli, en efecte, els interessos dels administrats poden restar equilibrats, és un criteri del Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, respecte dels interessos socials, dels interessos dels municipis, en aquest cas, però aquest equilibri, jo diria que és molt inestable i que sempre s'inclina a favor de les expectatives dels individus, dels individus però que tenen suficient capital per tenir expectatives inversores i, en definitiva, es tracta d'estudiar fins a quin punt, constitucionalment, podríem dur a terme una acció a favor dels interessos socials, i no em valen consideracions de liberalisme, quan aquí s'ha dit, supòs que en un lapsus, que els interessos de la societat de vegades es contraposen als interessos de tots i cadascun dels ciutadans, crec que tots i cadascun dels ciutadans són la societat, senzillament. Per açò entenem que s'ha de donar una resposta positiva a aquesta Proposició de Llei i, en definitiva, fer possible que, per primera vegada, el Parlament sigui una resposta positiva respecte de les necessitats d'autonomia municipal, vegi des de l'Ajuntament, el ciutadà que les institucions autonòmiques són per protegir els municipis i per fer possible que l'acció del Parlament va en sentit de tots, i no en el sentit d'alguns, com sempre es posa de manifest en aquesta Cambra.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció.

El Sr. Josep M.ª Lafuente té la paraula.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En definitiva, el Grup Regionalista de les Illes, quan de la

Presidència se'ns digui, d'acord amb l'article 122 del Reglament, si estam d'acord amb la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei, nosaltres pràcticament, hem de dir que no; i hem de dir que no, no per raons de caràcter filosòfic o ideològic, perquè estam d'acord, igual que ha dit el Sr. Conseller, que és necessari prendre mesures per defensar situacions que ja són conflictives i que podrien considerar-se obsoletes, però tenim dues consideracions fonamentals, una de caràcter jurídic, que és fonamental, i una altra de caràcter pragmàtic o conjuntural, que també és fonamental, per rebutjar aquesta Proposició de Llei i estimar que no l'hem de prendre en consideració.

Deia el Sr. Triay que havíem d'intentar llevar responsabilitats al Govern, no sé per què, i donar-les als municipis, i tampoc no sé per què, en definitiva, si la Llei del Sòl dona facultats decisòries de consideracions urbanístiques de planejament, bé a la Conselleria, bé al Consell de Govern o bé a la Comissió d'Urbanisme, si estudiam el que diu l'article 40 de la Llei, no tenim perquè eliminar aquestes possibilitats i descarregar el Govern de les seves responsabilitats, no tenim per què, si la Llei les hi dona, fins i tot, jo voldria prendre en consideració si realment es donàs un moviment a favor de la posició municipal i en contra de la posició de les Comunitats, del Govern de les Comunitats, però això no és així, si agafam l'article 148.3 de la Constitució ens diu que les Comunitats tenen les competències en matèria d'Ordenació del Territori, les Comunitats, no els municipis de les Comunitats, si agafam l'article 10.3 de l'Estatut, també ens dona a les Comunitats, a la nostra Comunitat tota la matèria de planejament, tota la matèria d'ordenació del territori i, fins i tot, si miram la particularitat de la novíssima Llei de Règim Local, l'article 25 de la Llei de Règim Local no parla per a res d'ordenació urbanística, exclusivament parla de jardins, de planejament i de disciplines, però no parla de règim normal, d'ordenació d'un territori, malgrat sigui municipal, per tant, en aquestes circumstàncies, no podem oblidar-nos que hi ha un article 40, que hi ha un article 35 i que hi ha un article 51, i hem de coordinar tots aquests articles d'acord amb els preceptes normals i en connexió amb el Reglament de planejament urbanístic, article 133, article 135 i article 118, ... tots aquests articles, que els posin en consideració i veuran com no podem eliminar les responsabilitats de la Comunitat, perquè els municipis tinguin majors responsabilitats, cadascú tindrà la seva, agafem la Llei i anem a aplicar-la d'una manera coherent, d'una manera eficaç, d'una manera coordinada.

Si els municipis tenen unes determinades facultats, exclusivament inicials, exclusivament provisionals i no definitives, les persones, les entitats i les autoritats que tenen les facultats definitives d'aprovació seran aquelles que tendran les facultats posteriors de suspensió o, com a mínim, les de caràcter superior, però no mai les de caràcter inferior, per tant, l'article 51 ja ens diu, de la Llei del Sòl, que és el Govern de la Comunitat qui té les facultats suspensòries de normatives dictades bé pel Conseller, bé per la Comissió, i si això és així no podem modificar puntualment, com diria el Sr. Triay, sinó que hem de modificar tota la Llei, tota la seva organització i, per tant, com ha dit el Conseller, hem d'estudiar la Llei, hem d'intentar modificar la Llei, però en profunditat, no en punts concrets que no servirien més que per crear conflictes, si-

tuacions difícils per als administrats i una forta inseguretat jurídica clara.

En segon lloc, fa quinze dies que estam discutint precisament, des del Govern Socialista, normes, recomanacions per construir més, per donar més facilitats a les construccions, per donar camp o semàfor verd, per dir-ho de qualque manera, a les possibilitats urbanístiques d'edificacions, i ara ens diuen que això representaria completar la Llei del Sòl, no seria completar la Llei del Sòl, seria entorpir les possibilitats urbanístiques d'unes determinades zones, per tant, nosaltres no podem donar suport al criteri de prendre en consideració aquesta Proposició de Llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Vol replicar ara, Sr. Triay, o ho farà al final?

Josep Tur Serra té la paraula pel Grup Popular.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. TUR SERRA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tots els sondejors d'opinió interessats en la problemàtica urbanística reconeixen i coincideixen a afirmar que el sector de la construcció travessa, actualment, la crisi més profunda de tots els temps, és per això que, per paliar i remeiar en allò possible aquesta problemàtica, el Govern Central ha donat instruccions als seus Ajuntaments Socialistes perquè agilitzin la tramitació de llicències i plans, llançant-se a una sorprenent política, no de rigidesa, sinó de suavitat amb els processos administratius relatius a urbanisme. Doncs bé, davant d'aquestes bones intencions, de les quals és convenient no fiar-se per falta de mesures eficaces, se'ns ofereix ara aquesta Proposició de Llei que en lloc d'agilitzar el que planteja és una major complicada reglamentació i una més farragosa burocràcia autonòmica i, en definitiva, més intervenció de l'Administració Pública en la iniciativa privada que dia a dia experimenta més desacceleració i que, de no remeiar-ho, arribarem a una paralització total.

Sr. Triay, vostè creu de veritat que amb aquests nous instruments de suspensió urbanística, en major intervenció i restricció, feim una llei urbanística més justa i incentivam la inversió privada? O, al contrari, el que feim és crear més angústia davant les conseqüències que, d'aprovar-se aquesta Proposició de Llei, irrien principalment, i vostè ho sap, una paralització immediata de llicències i un recel de seguretat de l'inversor davant la llarga tramitació que produiria aquesta Proposició?

Si amb aquestes adverses condicions hem de fer pragmàtic i deixar en un últim terme, pràctiques i mecanismes que poden satisfer tan sols a una mínima clientela, el que procedeix és adaptar la Llei de Règim del Sòl via Ordenació Urbana a les Illes Balears, fent-les, si convé, en el marc general de la nostra problemàtica autonòmica, i no com ara, una modificació puntual, com insinua la Proposició que debatem.

Per tant, el nostre Grup entén que actualment no hem d'entrar en aquesta perillosa burocràcia que produiria l'aprovació d'aquesta Proposició de Llei, sinó que, al contrari, hem de proporcionar una Administració àgil i simplificadora que, en definitiva, és el que ens demana la nostra Comunitat, i ja que creim que aquesta Proposició no aporta res nou ni alleugera el

nostre desenvolupament en el planejament total urbanístic, per això votarem en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

El Sr. Triay té la paraula.

EL SR. TRIAY LLOPIS:

Sres. i Srs. Diputats, l'entusiasme municipalista s'ha desinflat, definitivament, avui, i el fantasma de la seguretat jurídica recorre aquest Parlament cada vegada que parlem de temes urbanístics des de l'esquerra.

El Sr. Lafuente, amb la seva coneguda habilitat per fer malabarismes, no sé si en poder de conill o sense, amb els articles dels Codis, ens ha tractat de convèncer de la impossibilitat jurídica de fer aquesta Llei, semblava que no era aquest el problema de les primeres intervencions, que, si bé jurídicament era possible, no agradava, la qual cosa és bastant més raonable i comprensible políticament.

Ahir, la dreta protegia, amb aquest entusiasme, amb aquest fanatisme de neòlits en aquest tema, protegia àrees naturals d'Eivissa i Formentera, definitivament, i avui els diaris ho reflecteixen amb amplitud de titulars, avui anam cap a la paralització total, anam cap a la paralització total, precisament, perquè volem dotar els Ajuntaments d'un mecanisme que els permetin que aquestes coses que ahir resolíem amb aquestes vies extraordinàries, com molt bé deia el Conseller d'Obres Públiques, es puguin fer des de les vies naturals dels Ajuntaments i des de les vies naturals de la legislació autonòmica que, per alguna cosa l'Estatut ens dona aquesta capacitat de legislar, sense limitacions per adjudicar funcions, competències, figures, instruments nous a les institucions públiques de la Comunitat Autònoma. No hi ha cap legislació bàsica de l'Estat, no hi ha cap llei general que s'imposi per damunt d'aquest Parlament, si vol dir que els Ajuntaments poden suspendre cautelarment, enfrontant les responsabilitats econòmiques que això els pugui suposar, perquè no hi ha cap disminució de les garanties dels particulars, perquè no hi cap afecció a l'article 87 de la Llei, que és el que estableix el dret d'indemnitzacions per alteració del planejament, si la llei d'aquí ho vol fer, i açò no suposa llevar-li al Govern de la Comunitat Autònoma, que també ho podríem fer, o almanco ho podríem proposar a través de la Legislació Urbanística, no suposa en absolut llevar-li l'article 51, que és un camp d'actuació que li està reservat de suspendre els plans i de fer unes Normes Subsidiàries en sis mesos i enfrontar, si hi són, les responsabilitats que hi pugui haver, simplement cream una altra figura, molt més adaptada al terreny de la problemàtica de la nostra Comunitat i dels nostres Ajuntaments, per poder fer una suspensió de llicències més àmplia.

Jo no sé el Sr. Tur quines instruccions deu haver rebut del Govern Socialista, però jo li puc assegurar que els socialistes no hem rebut cap instrucció de saltar-nos el planejament, de fer planejaments que no respectin els espais naturals i de donar llicències il·legals, en absolut, si ho ha entès així, convendria que se li aclarís a l'Agrupació Local dels seus municipis, del Partit Socialista, per evitar aquestes manifestacions tan dramàtiques que avui ens ha fet aquí.

Certament, el que nosaltres proposam és un me-

canisme progressista, i des d'aquest punt de vista, és natural que vostès l'atenguin, el respectin, els agradi, vostès volen fer una adaptació de la Llei del Sòl que permeti edificar cada dos mil metres el sòl rústic, que permeti disminuir les obligacions en cessió de terrenys dels promotors al sòl turístic, açò és l'adaptació liberal, conservadora que vostès volen fer, lògicament nosaltres volem fer unes altres coses, volem consolidar el poder municipal, volem que els Ajuntaments puguin realitzar aquell urbanisme que la seva població els ha encomanat que facin i, per tant, se'ls donin els mecanismes i les garanties per poder-ho fer, certament són alternatives, són visions diferents d'aquest problema, comprenem perfectament la seva negativa, no ens agafa de sorpresa, però no ens embullin el fil ni ens dramatitzin, treient aquí l'atur dels sondejors i la paralització total, perquè als sondejors els tenen vostès, vostès han fet els sondejors, vostès han fet les enquestes i les han publicades, cosa que els agraim, perquè les haguessin pogut deixar amagades i el que diuen és la gran preocupació de la població d'aquestes illes pels problemes mediambientals, per les noves urbanitzacions, per les construccions abusives, etc..., per tant, jo crec que aquesta Proposició nostra, que qualque dia tindrà millor fortuna, respon bastant més a les necessitats de la nostra població que els seus arguments.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volien fer ús del torn de contrarèplica? Sr. Lafuente.

El Sr. Lafuente té la paraula.

EL SR. LAFUENTE LOPEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Triay, ens coneixem fa estona, i sap que jo no faig cap mena de prestidigitació jurídica, en definitiva, els articles són aquí, vostè els pot llegir i sap que les persones i les autoritats que tenen la facultat d'aconseguir les autoritzacions corresponents no són els Ajuntaments. Els Ajuntaments només donen autoritzacions immediates, provisionals, i les autoritats finals o bé és la Conselleria o bé és la Comissió, però dins el Govern, per tant, que vostè hagi dit al principi, hauríem de llevar responsabilitats al Govern, hauríem d'evitar que el Govern tengués dificultats, hauríem de descarregar al Govern, no hem ni de descarregar al Govern, ni evitar al Govern, ni eliminar la facultat del Govern, ni les prerrogatives, el que no podem fer mai és donar claudicacions al Govern o donar peu al Govern que claudiqui dels seus drets, en definitiva, si l'article 148 de la Constitució l'hi dona, i l'article 10.3 l'hi dona, hem de mantenir això.

No entr en la filosofia d'aquesta Proposició de Llei, no hi entr, perquè no hi hem d'entrar, l'hem d'admetre o no, en tant que presa en consideració i tenint en compte que, al meu entendre, no és que sigui un impossible, però no és coherent que els Ajuntaments puguin prendre decisions, que siguin, que tinguin més força que les autoritats que estan per damunt d'ells i que, en definitiva, d'acord amb la Llei del Sòl, i d'acord amb les Lleis fonamentals tenen elles la facultat de crear aquestes posicions, crec que nosaltres no podem donar suport a aquesta Proposició.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Acabat el debat, passarem a la votació, i per tant, deman a la Cambra, pren aquesta Cambra en consideració la Proposició de Llei debatuda? Les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Vots a favor de la Proposició, 23; vots en contra, 29. Per tant, queda rebutjada.

VI.—1)

Entram en el punt següent de l'Ordre del Dia, que és la Proposició No de Llei, que va tenir entrada en el Registre General núm. 381, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i relativa a la integració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en el Consell de les Regions d'Europa. No s'hi ha presentat cap Esmena, per tant, té la paraula en nom del Grup proposant el Sr. Josep Moll.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. MOLL MARQUES:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Jo, en primer lloc, he de dir que aquesta Proposició No de Llei que ara tractarem està íntimament relacionada amb la següent, a totes dues hem de parlar del Consell d'Europa. A la segona, que potser per això hauria estat millor tractar-la abans, parlarem, parlaré del què és i del què vol el Consell d'Europa, en aquest moment he de dir que el Consell d'Europa no sols ha dut endavant, dur endavant accions de foment de la unitat europea, sinó que, a més, ha anat creant organismes d'estudi de la problemàtica concreta que dificulta aquesta unitat europea. Són organismes que, per una banda, elaboren possibles alternatives i propostes de solució als problemes concrets i, per una altra, fomenten la concepció d'una Europa formada per un conjunt de regions que han de tenir la seva veu i s'han de poder autogovernar.

I aquest és, precisament, un dels problemes més evident amb què es troba la construcció d'Europa, perquè Europa serà federal o no ho serà, l'Europa unida només és possible si s'estructura federalment, però, a més, si ha de ser federal, ha de superar les fronteres dels estats actuals en tots els sentits. Més concretament, la superació de les fronteres actuals ha de fer possible la superació de gravíssims problemes regionals, acumulats i agreujats per la concepció falsament nacional que es manté fins ara, equiparant nació i estat. Perquè Europa serà, evidentment, un estat federal plurinacional, i ho serà, perquè inclourà no tan sols els pocs estats nacionals avui existents, sinó també els estats actuals que ja són plurinacionals i, sobretot també, inclourà les nacions que avui no tenen estat; fins que arribarà un dia, que no sé si el veurem nosaltres, això s'ha de dir, és un procés llarg, però estic segur que arribarà un dia que l'Europa Federal podrà resoldre sense traumes ni problemes qüestions que fins ara ni tan sols ha estat possible plantejar. El camí que manca recórrer fins que això sigui una realitat encara és llarg, però ja s'han fet moltes passes cap a aquesta Europa sense fronteres, que cada vegada està més clar que haurà de ser una Europa de les regions.

Les vicissituds de la història espanyola han fet que nosaltres hàgim estat al marge d'aquest procés durant moltíssims d'anys, ara, per tant, és necessari també en aquesta qüestió recuperar el temps perdut, ens hem d'incorporar decididament a les organitzacions que fomenten la idea de l'Europa de les regions i estudien els seus problemes. Ara bé, sense voler donar consells a ningú, convé potser recomanar que aquesta decisió d'incorporació i la recuperació del temps perdut no signifiquin, en cap moment, precipitació, els temes que plantegen s'hauran d'estudiar amb calma per tal d'evitar incongruències. I dit això, perquè el Sr. Fraga Iribarne, president d'Aliança Popular, deia fa pocs dies que l'elecció dels representants espanyols en el Parlament Europeu s'ha de fer per llistes nacionals, nacional, amb el concepte de nació= estat, evidentment, perquè aniran a Estrasburg a representar Espanya, i no cap Comunitat Autònoma; el Sr. Fraga Iribarne ho deia en relació a l'aspiració manifestada per la Generalitat de Catalunya que hi hagi una circumscripció electoral catalana per al Parlament Europeu, i jo he de manifestar la meua més profunda comprensió personal i fins i tot simpatia per aquesta aspiració, però, evidentment, seran molts els punts de vista que s'hauran de tenir en compte abans de poder decidir, positivament, aquesta qüestió. I, si això és així, en el cas de Catalunya, igualment ho serà en el cas de les Illes Balears.

Vull dir amb això que no crec que el Sr. Fraga Iribarne estigui massa content del suport que el President Canellas va donar a la suggerència que es creïn circumscripcions electorals per a les Illes, i em tem que a l'hora de la veritat qui haurà de fer anques en-dera, no serà el Sr. Fraga. Que consti, però, que ens congratulam que se senti la veu de les nostres illes i fins i tot del paper que ja han jugat a la comissió d'illes de la conferència de regions perifèriques d'Europa, en aquest sentit, volem felicitar el Diputat Sr. Cosme Vidal, per la seva elecció com a Vice-president de l'esmentada Comissió, per bé que hem de reconèixer que no sabem amb quina legitimació ostentava, si és que aquí no hauríem de dir detentava, la representació de les nostres illes per presentar la seva candidatura; però, fet i fet, ens sembla positiu que la Comissió d'Illes celebri la seva reunió de l'any que ve a Eivissa, i creim que, assegurant la legitimitat dels nostres representants, aquest és un camí encertat que ens farà entrar amb veu pròpia a unes institucions que poden contribuir decisivament a conèixer els nostres problemes i a trobar-los solució.

La Proposició No de Llei que avui presentam no és més que la continuació conseqüent d'aquest camí, es tracta de formular l'adscripció de les Illes Balears en el Consell de Regions d'Europa, perquè puguem anar coneixent millor els nostres problemes. A la reunió de representants d'Assemblees Legislatives Regionals Mediterrànies que es va celebrar l'any passat a Sicília, vaig tenir ocasió de transmetre als representants de les regions allà presents la meua convicció personal que tots els europeus, però potser especialment els mediterranis, havíem viscut massa temps ignorant-nos mútuament i que era necessari entrar en una dinàmica de cooperació, crec que la nostra Proposició No de Llei no ha de ser més que la ratificació d'aquesta voluntat, que supòs compartida per tots els grups presents en aquesta Cambra, als quals deman, per tant, suport per a la sol·licitud d'integració

de les Illes Balears en el Consell de les Regions d'Europa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volien intervenir els altres Grups Polítics?

Esquerra Nacionalista, Grup Popular. Com a Govern, perdó.

Sr. President, té vostè la paraula.

EL SR. CANELLAS FONTS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Sense cap interès de polemitzar, perquè com sempre les Proposicions No de Llei es presenten d'una manera i després se m'ofereix, se'ns ofereix una versió completament diferent, jo voldria simplement sortir a aquesta tribuna per, de qualque forma, facilitar a les Sres. i Srs. Diputats que s'han de veure en la necessitat d'expressar la seva opinió sobre aquesta Proposició No de Llei, qualque mica d'informació, si bé, abans de donar-la, crec que seria oportú agrair al Sr. Moll les seves lliçons sobre el què és el Consell d'Europa i sobre aquests punts de vista filosòfico-polítics que ens ha expressat, en els quals supòs que ens permetrà que no entrem a debatre'ls, perquè no crec que sigui ni el moment ni el lloc, sinó que el que venim aquí a debatre és la Proposició de Llei que ell ha presentat.

Jo pens, evidentment, que temps perdut no n'hi ha hagut, potser que n'hi hagi dins l'ampli panorama polític espanyol, que hàgim perdut de cara a Europa qualque mica de temps, però jo pens que, afortunadament, gràcies als que han dirigit aquesta Comunitat, tant en l'etapa pre-autonòmica, com amb posterioritat, en l'etapa autonòmica, Balears, en aquest camp, no ha perdut, absolutament mai, el temps. I ho dic, perquè la veritat és que des de la creació del Consell General Interinsular, hem estat ficats, sempre, dins aquest moviment; realment, quan jo vaig llegir la Proposició No de Llei, vaig veure una similitud molt grossa entre el que la Proposició de Llei ens demanava i una informació periodística de «El País» de dia 24 de març de 1985, ja que, quasi pràcticament, la redacció coincidí amb les seves expressions, i això va ser el que em va motivar sortir aquí a donar aquesta mica d'informació.

La Proposició de Llei diu, exactament, en el començament, «en el mes de gener d'enguany es va constituir el Consell de Regions d'Europa», a mi m'hauran de permetre que faci una petita correcció, això va ser un error periodístic, és més exacte i més cert dir que el Consell de Regions d'Europa va néixer el mes de gener de l'any 1984, i va néixer l'any 1984 a Estrasburg, concretament dia 25 de gener, a una reunió a la qual acudiren, pràcticament totes les regions d'Europa. En aquesta reunió es va discutir, precisament a la Seu del Consell d'Europa, a Estrasburg, la conveniència de la creació d'aquest Consell de Regions, posat que l'únic organisme que teníem d'unió era el Consell de Poders Locals i Regionals, i aquest Consell de Poders Locals i Regionals tenia el grandíssim inconvenient que poders locals n'hi ha la quantitat de 90.000, i Regions, a dures penes, 300.000, i aleshores, el Consell de Poders Locals és sempre més l'expressió de les necessitats i de la problemàtica dels poders locals més bé que el de les regions, que queden inmerses dins aquesta suma de 90.000; per cert,

que un destacat socialista d'aquestes illes, d'aquesta ciutat, diria jo, va ser testimoni, des del públic observador, de com aquest President i el Sr. Cosme Vidal, que en aquest cas, des del temps del Consell General Interinsular, sempre ha dut aquesta representació, votàvem favorablement la construcció d'aquest Consell de Regions d'Europa i on, a totes les reunions prèvies sempre, els únics problemes venien plantejats per part del Govern Central de Grècia i de França, que, precisament, tenen un govern socialista. Però és que la Proposició de Llei continua dient que a la reunió recent, a una reunió recent es varen aprovar els seus Estatuts a Barcelona, i dona la casualitat que a Barcelona tampoc no es varen aprovar aquest Estatuts, dona la casualitat que a Barcelona, Catalunya va tenir ocasió de veure un esborrany d'Estatut que és el que se sotmetrà a una aprovació posterior, se li va brindar a Catalunya la possibilitat de veure'l, a una reunió especial, per aqueixa habilitat que té quasi sempre la Generalitat de fer coses a Barcelona, que pareixen més espectaculars que les que fan els altres, doncs bé, jo li dic que a Barcelona tampoc no es varen aprovar els Estatuts, que a Barcelona, Catalunya va donar la seva opinió d'aquests Estatuts. Per cert, aquests Estatuts s'aprovaran, si Déu ho vol, a Brusselles dia 14 i dia 15 de juny de 1985, si totes les regions o almanco una majoria hi estan d'acord, però també per casualitat, resulta que Balears ja havia procedit a aquest examen i discussió dels Estatuts i, a més, hi va participar aportant una sèrie d'esmenes el mes d'octubre de l'any passat, a una reunió de la Conferència de Regions Perifèriques Marítimes. Les dues esmenes, endemés, estaven estalonades, a més, de per Balears, i fetes conjuntament, amb el suport del Govern de les Illes Canàries, ja que ambdues esmenes feien referència, una a superar les dificultats que poden tenir les regions insulars a l'hora de tenir una representació, i l'altra que tots els Estatuts feien referència constantment als que podien ser membres, les regions que ho fossin, dels països de la Comunitat Econòmica Europea, i es va acceptar igualment que a tots aquests apartats diguéssim de la Comunitat Econòmica Europea, i els països d'Espanya i Portugal, per si un cas, s'havia obert una porteta, per si el Govern Central no aconseguia dur-nos a Europa definitivament.

Per tant, l'aprovació d'aquests Estatuts no va ser a Barcelona dia 24 de març, sinó que serà a Brusselles, si Déu ho vol, dia 14 i 15 de juny. Però és que encara hi ha més, a mi m'estranya que em diguin aquí, a través d'una Proposició No de Llei que el Govern faci tot el necessari perquè entrem en el Consell de Regions d'Europa, si aquesta informació mateixa, que jo pens, puc anar equivocant, que va donar peu, perquè endemés va córrer per tot, i jo me n'alegr, va donar motiu que hi hagués aquest interès del seu Grup, si l'haguessin acabada de llegir haurien vist que diu, a la informació mateixa que es va servir a través de tota la premsa, que les tres Comunitats Autònomes Espanyoles que figuren com a promotores, diuen per tot, és a dir, Aragó, Catalunya i Madrid, ho són, no per fer, sinó que ho són en tant que són membres de distintes associacions interregionals europees, i cit textualment el que diu la premsa, que endemés és cert i real, de distintes associacions interregionals europees, creades per temes específics d'interès comú, Catalunya i Aragó, concretament, diu també la informació, i endemés és cert, pertanyen a la Comunitat de Treball

dels Pirineus, i Madrid, a l'Associació de Regions Capitals de Nació, però continua la informació, però certament hi ha també altres regions que hi participen, perquè participen d'altres associacions internacionals, concretament, les de tradició industrial, per cert que Catalunya també hi entra, en tant que pertany a la de tradició industrial, i la de Conferències de Regions Perifèriques Marítimes, en aquesta Conferència de Regions Perifèriques Marítimes, no per casualitat, sinó per encert dels que duen el Consell General Interinsular, Balears va ser fundadora, juntament amb Canàries i amb Andalusia i, possiblement a aquestes hores, també Galícia, Cantàbria, València i Múrcia, observadores que han estat a les dues darreres reunions. Per tant, i també perquè vostè tenguí més informació, som, si és que ja existeix, que encara no és més que una creació damunt el paper, l'aprovació definitiva no vendrà fins el mes d'octubre o novembre d'enguany, encara no se saben les dates, si s'aproven els Estatuts el juny, som membres d'aquest Consell de Regió Balear, ja, no hem de fer res per dur-la-hi, simplement aprovar els Estatuts, perquè som membres de la Conferència de Regions Perifèriques Marítimes.

Per tant, l'octubre o el novembre, Sr. Moll, estigui tranquil, que allà estarem votant favorablement aquest Consell de Regions, perquè per a ell lluitarem, per a ell ferem tota la feina necessària, per a ell assistim a totes aquestes reunions, perquè creim que realment si ens espera un futur a Europa, haurà de ser un futur de les regions, i no un futur dels estats membres, perquè totes les iniciatives preses a nivell d'Estat s'està demostrant que no són suficientment efectives i que si en el desenvolupament hem d'acudir, haurà de ser al desenvolupament regional, i mai en el desenvolupament com a estat membre. Molt ens agradaria, endemés, la seva col·laboració, que ens la poden donar, perquè aqueixes esmenes que tenim presentades a aquests Estatuts prosperin definitivament, i d'aquesta manera, amb tota seguretat, si les nostres esmenes prosperen dins aquest Consell Rector, dins aquest «bureau» que ha de dirigir el Consell de Regions d'Europa, Canàries i Balears tendran, alternativament, un lloc fix dins aquesta direcció. No sabem si això serà o no possible, ens trobam tots sols davant aquesta defensa, davant una sèrie de regions d'Europa, d'Espanya que possiblement tinguin interès igualment en copar aquest lloc, l'únic que ens consola és saber que el Sr. Saavedra, del Govern de les Illes Canàries, sol anteposar, gairebé sempre, els interessos de les Illes als interessos de les altres regions d'Europa i, fins i tot, moltes vegades, a les directrius del seu partit.

I ja que som aquí, aprofitaré per dir-los que no tan sols en el Consell de Regions d'Europa, supòs que hauran vist que també a la constitució del Centre Europeu de Desenvolupament Regional, en el Segre, hem donat suport, hem fet la nostra participació i, endemés, estam en el Comitè Directiu, i igualment ho continuarem fent amb tots els organismes europeus que ens puguin atracar a constituir aquesta Europa de les regions. Ho farem perquè creim en ella, ho farem perquè hi han cregut aquells que ens varen anticipar i que ens varen obrir aquest camí, esperam que també ens ajudin vostès. I no es preocupi del que digui el Sr. Fraga respecte de la nostra participació, nosaltres tenim per costum defensar allò que creim i democràticament acceptar després dins el nostre partit allò que entre tots aprovam, el que digui el Sr. Fraga, en

aquest aspecte, només podrà ser enhorabona perquè ha defensat allò que nosaltres creïem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

Vol replicar, Sr. Moll?

EL SR. MOLL MARQUES:

Sí, Sr. President, moltes gràcies. Bé, jo he de fer una sèrie d'observacions a les paraules del President, entre altres coses, la primera de totes, que quan jo he parlat d'anys perduts, com és lògic, no m'he referit, en un tema d'aquesta magnitud, als anys de la preautonomia, ni molt manco, m'he referit, no ja als famosos 40 anys, que aquests són claríssims, sinó fins i tot a molts anys anteriors, encara que el moviment decisiu cap a la unitat europea es va produir, evidentment, a partir de la Segona Guerra Mundial; per tant, no estava parlant, que quedí ben clar dels anys de la pre-autonomia, ni estava parlant tan sols de les Illes Balears, sinó que estava parlant d'aquest país que es diu Espanya.

Jo he de manifestar la meua sorpresa, en qualsevol cas, que el Sr. President, avui ens doni una informació, jo no vull dir que fos obligació seva haver-nos la donada ja fa molt de temps, no arribarem a això, el que, com a mínim, s'ha de dir és que m'estranya moltíssim que una gestió tan brillant en política internacional, vostès l'hagin tenguda tan amagada, resulta que estan fent tota una sèrie de coses de les quals ningú no en sap res, crec que això, com a mínim, és una dolentíssima política de relacions públiques i, en qualsevol cas, pot estar segur que li hauríem agraït estar més al corrent d'aquestes activitats.

Vull dir, per tant, que si volem estar al corrent, no és només per saber-ho, sinó també, efectivament, per donar-li suport, si vostè creu que és necessari. Pot estar ben tranquil que nosaltres, si les Illes Balears poden tenir un lloc permanent a un dels òrgans de gestió o de direcció o d'assessorament o del que sigui en aquestes organitzacions, vostè podrà comptar, per a això, amb el nostre suport, però vull aprofitar també per acabar dient que, per favor, deixin de parlar d'aquest fantasma, que es veu que deu rondar dins el seu cap, perquè continuament en parlen, i no només vostès, de les directrius del nostre partit, li puc assegurar que nosaltres, de directrius, probablement en rebem massa poques, no massa, en qualsevol cas, sinó, segurament, massa poques i, sobretot, li puc assegurar que tenim una autonomia de gestió i de definició de la nostra política infinitament superior a la que vostès permanentment volen donar a entendre amb una actitud que crec, a més, que no estava absolutament justificada per la Proposició de Llei que jo avui he defensat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moll.

Sr. President, vol contrareplicar?

EL SR. CAÑELLAS FONS:

Simplement agrair al Sr. Moll que m'hagi donat aquestes dues notícies, m'alegra molt saber que no es referia a Balears, quan deia anys perduts, és una alegria molt grossa, veure que, almanco, en qualque

tema des de l'època del Consell General Interinsular fins ara, no s'ha perdut el temps, normalment no sol esser aquesta la seva actuació, i també que ens conso-la molt saber que no reben directrius, a partir d'ara, segons veim, haurem de poder dir, en lloc que tenen la culpa els de damunt, que la tenen vostès quan no vagin d'acord amb el que nosaltres pensam.

I quant a la informació, m'estranya moltíssim que vostè digui que no s'ha rebut aquesta informació, ja que tant a la reunió de Saint-Malo, que va ser el mes d'octubre del 83, com a la reunió de Trieste del mes d'octubre del 84, immediatament tot d'una d'haver tornat la delegació que hi va assistir a Balears, es va fer a través de la premsa d'aquestes illes una informació completa dels temes tractats, i jo crec que si vostè ho recorda, sabrà que es va parlar d'aquestes dues famoses esmenes que s'havien presentat als Estatuts del Consell de Regions d'Europa, veig que hi ha qualcú que per senyes li diu que la informació hauria d'haver vingut aquí, jo crec que les informacions del Govern es donen aquí on correspon i en el moment oportú i que, sempre i quan seguesquin una directriu adequada, no té per què el Govern, forçosament, venir a donar notícies aquí, estigui per ben segur que el dia que haguéssim entrat en el Consell de Regions d'Europa aquesta notícia hauria vingut aquí, perquè la celebràssim tots junts.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

El Sr. Damià Pons té la paraula.

Disposa, Sr. Pons, d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Agraesc, per una part, al Sr. Moll, al Grup Socialista l'avinentesa que ens dona, a Esquerra Nacionalista, de fer una professió de fe en defensa de l'ideal d'una Europa unida dels pobles, per altra banda, agraesc també al Sr. President del Govern les precisions que ha donat sobre la situació en què es troba la qüestió de la integració de les Illes Balears dins el Consell de les Regions d'Europa.

Esquerra Nacionalista, que no és fruit d'un atzar històric, que no neix del no-res, sinó que ha volgut sempre recollir una tradició viva, del nacionalisme que ha existit en el nostre país, a les Illes Balears, recull, i té molt d'orgull a fer-ho, un ideal europeïsta que, des de sempre, els regionalistes o nacionalistes d'aquest país han tengut com a una de les característiques fonamentals del seu pensament. Se'ns ha acusat, moltes vegades, als nacionalistes, de tenir una visió estreta dels problemes, de tenir una visió casolana de la història i, precisament, aquesta tradició teòrica, europeïsta, que defectam a tota una llarguíssima sèrie de pensadors del nostre país, ens demostra que, en aquest país nostre, els que han estat vertaderament europeus han estat els nacionalistes. I per quina raó? Perquè el nostre país desproveït d'autogovern, marginat en tant comunitat, trepitjada la seva llengua, oblidada la seva cultura, amb intent per part de l'estat centralista, de vegades diplomàtic, i altres vegades no tant diplomàtic, molt més ..., simplement la força bruta, si ha fet falta, ens han intentat esborrar la nostra identitat i integrar-nos dins una Espanya, una i indivisible. Per reacció a aquest intent, el nacionalisme en el nostre país ha desenrotllat l'ideal que el nostre país

podia viure molt més lliurement, no dins una Espanya centralista, sinó dins una Europa federal, dins una Europa dels pobles. Per això ens alegran que, ja que hem començat a recobrar l'autogovern, també facem nostre, encara que sigui en dosis diferents, l'ideal de caminar cap aquesta Europa dels pobles que ha dit, fa un moment, el Sr. Moll. Veim, per tant, que els canvis històrics es van produint en un sentit progressiu i ens permetran avançar i ens permetran consolidar-nos com a poble, no només dins un Estat Espanyol, dins el qual estam inserits per imperatiu constitucional, sinó que també ens podrem moure dins un marc molt més ampli, dins l'Europa dels pobles.

Per això, al marge de les precisions que ha fet el Sr. President del Govern, nosaltres donam suport a aquesta Proposició No de Llei, sobretot en l'aspecte intencional que vol que nosaltres, com a regió com a Illes Balears, siguem presents dins Europa. Nosaltres hem defensat sempre la màxima autonomia per al nostre país dins l'Estat Espanyol, però també, i ara és l'avinentsa de dir-ho, volem la màxima presència del nostre país fora de l'Estat Espanyol, nosaltres volem tenir una veu pròpia, una veu de les Illes Balears dins aquesta Europa dels pobles. Per això, m'ha paregut molt oportuna la cita que ha fet el Sr. Moll, referida al punt de vista del Sr. Fraga que Europa, no conec la cita exacta, però recull la idea, hi hem d'anar com a espanyols, no com a catalans, bascs, gallegos o ciutadans de les Illes Balears, aquesta és la idea, absolutament oposada a la que mantenim nosaltres com a nacionalistes; nosaltres entenem, que han estat les relacions internacionals que pertanyen a l'Estat Central, però que hi ha altres aspectes molt fonamentals, jo diria que més fonamentals, que fan que nosaltres hem de ser presents a Europa com a ciutadans de les Illes Balears, sobretot i, per tant, els puc anunciar que, a més de votar afirmativament aquesta Proposició No de Llei, durem al seu moment una Proposició No de Llei en el sentit que aquest Parlament interressi del Govern de l'Estat Espanyol que, en el moment de redactar les normes electorals per al Parlament d'Europa, dins aquest Parlament les Illes Balears, i no només les Illes Balears, sinó les altres nacionalitats o territoris units per llengua, cultura i història comunes, formin circumscripcions electorals diferenciades. Per tant, nosaltres deim sí al dret de les regions, deim sí a Europa i deim, per tant, sí a aquesta Proposició No de Llei, perquè amb això no feim altra cosa més que recollir una tradició d'un pensament nacionalista, que ha estat a la vegada propi de les Illes Balears i europeu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció.

El Sr. Josep M.ª Lafuente, del Grup Regionalista, té la paraula.

EL SR. LAFUENTE LÓPEZ:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per posar de manifest a la Cambra que el Grup Regionalista estalona d'una manera total l'uropeïsm, és a dir, que nosaltres des de fa estona som europeïstes, i ho hem demostrat, perquè precisament el nostre President ha estat el paladí més esforçat de l'uropeïsm, quan era President de la Comunitat. Ara bé, reglamentàriament, una Proposició No de Llei té un context, un

context gramatical, i a la vista de les intervencions que hi ha hagut avui, amb el President de la Comunitat i el representant del Grup, del Partit Socialista, topam amb una circumstància de caràcter reglamentari, és a dir que la Proposició No de Llei diu que el Govern Autònom doni les passes necessàries perquè la Comunitat Autònoma de les Illes formi part del Consell de les Regions d'Europa, si aquesta Proposició No de Llei digués sollicitam del Govern Autònom perquè doni les passes necessàries per formar part del Consell de les Regions d'Europa, nosaltres li donaríem suport, però diu que el Govern ha de fer el que ja ha fet, no té possibilitats de cap casta, per tant, nosaltres, amb molt de sentiment, no podem donar suport a aquesta Proposició No de Llei, i pregam al Sr. Moll que tenguí la bondat de retirar-la, perquè, en definitiva, no és congruent amb el que ens han dit avui, que hem escoltat amb molta satisfacció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lafuente.

Sr. Moll.

Sí, pel Grup Popular, el Sr. Cosme Vidal té la paraula.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. VIDAL JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. D'entrada i en primer lloc, vull agrair al Sr. Moll la seva felicitació pel meu recent nomenament com a Vicepresident primer de la Comissió d'Illes de la Conferència de Regions Marítimes de la Comunitat Econòmica Europea, és un títol bastant llarg. I després d'agrair-li això, disipar-li els dubtes de legitimació sobre la meua presència i sobre la meua concurrència a aquestes conferències de les Regions Marítimes de la Comunitat Econòmica Europea. Segurament el Sr. Moll ja ho sap, però li recordarem, que el President de la Comunitat està facultat per nomenar la delegació que l'acompanyi o que el representi en aquestes conferències, així varem començar, i aquí he d'evocar el temps del Consell General Interinsular, quan un President, precisament d'Unió de Centre Democràtic, el Sr. Albertí, em va nomenar, també, per acompanyar-lo unes vegades, per representar-lo, d'altres, i ara el Govern actual, el mateix, no sé el que passaria, i esper que no ocorri, i per tant si hagués mai un President Socialista, no sé si continuaria formant-ne part.

Per tant, és molt clar que jo sempre ostent, no detent i, endemés, aprenc les lliçons, i, de vegades, fins i tot, modestament, en donam algunes, perquè veig que al Sr. Moll, que també era en el Consell General Interinsular, li ha quedat ben clar això d'ostentar i detentar, jo li vaig fer veure en una ocasió, ell diu que no, jo crec que sí, també, no sé si hi havia els mateixos sistemes, però hi havia un Diari de Sessions, quan va sortir alguna cosa pareguda, la diferència entre ostentar i detentar, però sigui el que sigui, li asseguro que jo he ostentat sempre, i no he detestat representacions amb càrrec oficial.

De totes maneres, aquí tampoc l'acudit no és meu, ja l'han volgut repetir, allò de les orelles del conill, allò de les orelles del conill i el capell de copa, és que ja és una mania de vostès, és una mania de vostès, i que ho faci un principiant, però que avui, altra vegada, hagi passat el mateix, i que altra vegada, després de

l'explicació del President del Govern, no hagin tengut, jo no diria la gallardia, perquè supos que sempre la tenen, però, en fi, l'encert de retirar aquesta Proposició No de Llei, de saber distingir, si diuen que no hi ha hagut informació suficient, que això ja és molt discutible, però suposem que tenguessin raó, el que és una Interpel·lació del que és una Proposició No de Llei, segurament no se'ls haurien tornat veure, una vegada més, i ho torn a dir, per membres que ja duen un cert temps d'exercici parlamentari, les orelles del conill en el capell de copa.

Per tant, senyors meus, s'informin, s'informin abans de fer alguna cosa, bé està, aquí ho veim constantment, no és que ara senyali ningú en particular, és a voltes també que la volant, que utilitzam tots els parlamentaris, serveix de molt, fins i tot la que puguin tenir en el seu Partit, convé anar a llegir, convé informar-se, però, d'això a arribar a creure que tot el que apareix en determinat periòdic d'àmbit nacional, com que s'ha fet la broma de dir o d'identificar-lo amb el Botlletí Oficial del Govern del PSOE, ja és llei, hi ha molta diferència, per tant, no limitin cercar la informació a llegir aquest periòdic, i no es trobaran en un cas, jo diria, toca dir-ho, com aquest d'avui. Jo, aquí sempre s'esmenta l'època anterior, i jo també, de vegades, el que jo li dic el bellugament, en lloc del moviment, en aquesta època, direm triomfalista, hi va haver una anècdota, que tal volta la coneixen tots vostès, perquè segurament es diu que va ser en el casino, però no en el casino de joc, sinó en el Casino Recreatiu d'Eivissa, hi devia ser a molts altres llocs, que hi havia un senyor que anava llegint el periòdic i anava dient «que bé! s'ha fet tal cosa a tal banda», clar, el triomfalisme d'aquell temps, «s'ha fet tal cosa a tal altra», i hi havia un viatjant que no sé si per tot és igual, a Eivissa era de seda i lli, un viatjant català, que anava dient «no, no, no perquè hi he estat, i d'això res», i llavors, un altra cosa, «perquè aquí s'ha fet tal altra», «no, jo he estat aquí, i d'això res», i al final, aquell va dir «home, però si jo ho llegesc aquí i tal», i li va dir «miri, viatgi un poc més i llegesqui un poc manco». Per tant, aquesta recomanació, tampoc no és per donar consells a ningú, però podria anar bé, perquè fins i tot podria anar bé amb allò del desequilibri que ha sortit a aquesta sessió, a la primera etapa d'aquesta sessió, i podria anar bé, fins i tot, perquè els desequilibris, jo no és que vulgui pecar d'immodèstia, quan dic modèstia a part, hi ha un amic meu que sempre em diu «i tant a part», però, en fi, es podria donar el cas que aquests desequilibris, si continuam per aquest camí, es poguessin aplicar al nivell parlamentari, quant als Grups; per tant, és correcte.

Dit això, torn a repetir que el Sr. President ha explicat molt clarament tot el que s'havia fet, jo torn a repetir, tenc l'honor d'haver estat present a totes aquestes gestions, i no des d'ara, no hem de deixar l'encert només al Govern actual, ja en el temps del Consell General Interinsular, o sigui des de l'any 1981, que vaig assistir a Creta a una d'aquestes reunions de la Conferència de Regions Marítimes de la CEE, fins ara que, recent de Rhodas, i moltes gràcies una altra vegada per la felicitació, vaig ser elegit Vice-President de la Comissió d'Illles, i on el President del Govern, amb tota legitimitat, supòs, i donant mostres, una vegada més, d'aquesta marginació nefasta cap a l'illa d'Eivissa, em va cedir l'honor que fos jo el Vice-president i, endemés, aquesta marginació no fos de tipus personal,

però, endemés, de proposar que fos, precisament a Eivissa, on se celebra la pròxima conferència, per tant, jo repetesc, i no em vull fer pesat, perquè, en fi, com que, en una paraula, ja crec que amb l'únic que podríem fer acudits sobre el particular, el que jo demanaria, si és que està dins la mecànica, si està dins el Reglament, es que encara donàssim temps a retirar aquesta Proposició No de Llei, perquè si no l'hem de rebutjar, com ha dit molt bé el Sr. Lluente, al qual precisament, i aquí he de rompre una llança, no se li solen veure les orelles del conill dins el capell de copa, ha dit molt clarament que una cosa era el que es diu aquí, i l'altra és que es donin les passes necessàries, quant ja s'han donat, i l'altra és el que llavor ha quedat deduït de l'explicació del President. Per tant, nosaltres, com a Proposició de Llei, a pesar del nostre també caràcter, com ha dit molt bé el representant d'Esquerra Nacionalista, europeïsta, etc..., jo avui, fins i tot, ja m'he posat la insígnia per començar-ho a celebrar, a pesar d'això, crec jo, que podríem retirar-la i, finalment un aclariment sobre el de Fraga, molt bé, creu ell que vertaderament s'ha de fer així, que hi ha d'haver, o almanco ho han dit els periòdics, però nosaltres clar, llavors ens informam, i com que estam dins el «metier», ens fiam només del periòdic, que també n'hi ha a l'altra banda, que també podrien ser tendenciosos, tendenciosos en un altre sentit, per tant, el que si podem dir és la postura de la Delegació Balear a Rhodas, que va ser precisament fer possible que les Illes tenguessin directament, eren les illes, no les Regions, les Regions Insulars tenguessin una representació en el Parlament Europeu si formassin una circumscripció especial. Per tant, demanam i repetim que es retiri això com a Proposició No de Llei, perquè en aquest cas, no li podem donar suport com a tal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, sí.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. MOLL MARQUES:

A mi em sap greu haver de constatar que aquí es parla de situació desairada d'un Diputat, i jo crec i és molt més greu que qui està en situació desairada, si d'acàs, és el Parlament, no és un Diputat determinat. Ha quedat claríssim que a aquest Parlament no se li havia donat una informació que, repetesc, tal vegada no és obligació donar-l'hi, però que sí que hauria estat molt convenient que el Govern ho fes. Ens diu que el Sr. President l'ha designat, ha tengut la generositat, gentilesa, no sé quina cosa, de designar-lo per acompanyar-lo, i que no sap el que passaria si el President fos socialista, segurament tendrà ocasió de saber-ho, molt aviat, a partir de l'any 87, però el ben cert i segur és que en una delegació institucional com és aquesta, el vàlid hauria estat precisament que fos plural i que hi hagués hagut, també, representació de l'oposició, per tant, això per una banda. I per l'altra, aquest nomenament o designació també era absolutament desconegut, i això no ha sortit ni a rodes de premsa, tan sols; que no és la manera d'informar el Parlament, i que quedí ben clar.

Jo consider que aquesta Proposició No de Llei tendria un mèrit important, i per això m'estim més no retirar-la, i seria el d'explicitar el suport d'aquest Parlament a les gestions que ja s'han fet, pel que ens hem

assabentat avui, i encara haurem de dir gràcies per la informació, però que tampoc no estan acabades, segons el que ha dit el mateix President, perquè, en definitiva, fins que no estiguin aprovats els Estatuts, etc., etc., no serà absolutament formal la pertinença a aquesta institució. A mi em sap greu que el Sr. Cosme Vidal, en el seu costum, no sé si és habilitat de trivialitzar sempre el debat, ens faci aquí jocs de paraules amb conius i capells de copa, perquè no és el correcte a un debat parlamentari, no respon, en qualsevol cas, a la nostra concepció del que hauria de ser aquest Parlament, fa al·lusions a accions de viatjar i no viatjar, i justament m'ho diu a mi, que em pareix que som el que ha viatjar més d'aquesta casa, i em parla de si m'ha donat, en alguna ocasió, lliçons lingüístiques, jo procur no donar-ne de lliçons, com a màxim, consells, li puc assegurar, record perfectament aquella ocasió, que la distinció entre ostentar i detentar jo ja la coneixia, com vostè també, i la lliçó no me la va donar a mi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Moll. Acabat el debat, passam, ja que es manté la Proposició No de Llei, a la seva votació.

Per tant, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició No de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Les Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor ha tengut 22 vots, en contra han votat 27 Diputats.

Per tant, queda rebutjada aquesta Proposició No de Llei.

VI.—2)

I passam al darrer punt de l'Ordre del Dia, que és també la Proposició No de Llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que va tenir entrada sota el número de Registre 450, relativa a la celebració de l'acte institucional en commemoració del Dia d'Europa. A aquesta Proposició no de Llei hi ha una esmena de substitució, 467, entrada de Registre, i una esmena de supressió, 477, del Grup Popular.

Per tant, per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Josep Moll Marquès. La Proposició No de Llei.

Disposa de deu minuts.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. He de començar per dir que aquesta Proposició No de Llei sens dubte arriba una mica tard, per raons de calendari d'aquest període de sessions nostre, perquè el primer punt es pugui complir enguany, encara que, per altra banda, s'ha de dir que bé, en primer lloc, l'aprovació de la Proposició permetria garantir la celebració d'aquesta jornada en anys vinents, l'acte institucional que proposam podria ser, precisament, el que farem, esper, avui amb aquest debat, perquè creim que sencillament podria consistir en incloure a l'Ordre del Dia del Ple més proper a la Diada, un punt que permetés aprovar una declaració institucional i on els dis-

tints Grups Parlamentaris es manifestassin sobre el tema que cada any es fixa com a prioritari del dia d'Europa, i vull recordar que enguany, precisament, és un tema que pot semblar molt allunyat de la política, però que, evidentment, no ho és, com és el fet que com a tema prioritari s'hagi assenyalat que enguany sigui l'Any Europeu de la Música.

Avui, però, s'escau fer una consideració més general sobre la idea d'Europa, i la vull fer dins la línia d'aprofundiment i explicació que se sol·licita en el punt 2.—) de la nostra Proposició No de Llei i, per tant, la vull fer en un to que, tal vegada, el Sr. President Cañellas considerará també que és de voler donar lliçons, repetesc que no vull donar lliçons a ningú, però crec que l'escaient i oportú en una situació com aquesta, és precisament assenyalat quins són els trets fonamentals de la institució, de l'organització de què avui o dia cinc, més ben dit, celebrarem l'aniversari de la seva fundació. I, en definitiva, crec també que són pocs els illencs que saben què és el Consell d'Europa, quins són els seus objectius i com va sorgir, perquè, com ja he dit abans, han estat massa anys de viure d'esquena a Europa, per poder superar aquest ignorar Europa sense incentius institucionals. Nosaltres, els illencs, que vivim en la paradoxa de veure el nostre benestar en els turistes, primordialment europeus, hauríem de voler ser, sembla que ja ho volem ser tots, bé va així, capdavanters de l'europeïsm a Espanya, hauríem, per tant, de voler conèixer i divulgar els objectius del Consell d'Europa, encara que no sigui més que perquè la seva realització no farà més que consolidar les condicions que fan possible el nostre benestar.

Però, no són només, ni en primer lloc, consideracions econòmiques les que ens han induït a presentar aquesta Proposició No de Llei, és en primer lloc la consideració que Europa no és només un concepte geogràfic, sinó també un concepte social, cultural i polític, que simbolitza una concepció de la persona humana radicalment progressista, qui diu Europa, diu igualtat d'oportunitats, salvaguarda dels drets humans i progrés social dins el màxim respecte a la llibertat individual. Però, perquè aquesta concepció s'obris camí definitivament va ser necessari el trauma de dues Guerres Mundials que varen convertir en majoritària la visió que ja havien tengut molts dels millor homes d'Europa de les necessitats de superar les divisions nacionalistes que havien estat causa dels enfrontaments entre els estats europeus. Avui, els motius que a vegades van ser pretext d'aquestes guerres, ja ens semblen absurds, gairebé infantils, i això evidentment és bo, però hem de pensar que fa només quaranta anys parlar de la unió europea encara era una utopia. No obstant això, acabada la Segona Guerra Mundial, la idea que havia llançat Churchill l'any 1943 va començar a donar fruit, i dia 5 de maig de 1949, després d'algunes reunions prèvies, deu països, Bèlgica, França, Holanda, Luxemburg, Gran Bretanya, Dinamarca, Irlanda, Itàlia, Noruega i Suècia varen firmar l'Estatut del Consell d'Europa, i aquest és el motiu que, des de l'any 1964, aquest dia, aniversari de la fundació del Consell d'Europa se celebri com a Dia d'Europa. Un dia especialment dedicat a fer recordar a tots els europeus el concepte i la necessitat de la unificació d'Europa, però dedicat també a recordar que aquesta tasca no és fàcil i, per tant, dedicat a repassar els progressos fets i a potenciar la feina que encara manca.

Des del 1949 se n'han fet, de progressos, avui ja són

21 els països membres del Consell d'Europa i que, per tant, assumeixen els seus objectius de treballar per la unió europea, de millorar les condicions de vida dels europeus i defensar els principis de la democràcia parlamentària i els drets humans. L'interessant del Consell d'Europa és que és una de les poques, sens dubte, organitzacions que obliga assumir aquests compromisos d'una forma vinculant, fins al punt que si un dels estats membres deixés de respectar aquests principis de democràcia, seria el clot de l'organització, i tots podríem recordar que quan hi va haver la dictadura del Coronell a Grècia, Grècia, que era membre del Consell d'Europa, se'n va retirar abans que es decidís, es pogués decidir expulsar-la, perquè ja era segur que l'expulsarien.

Dins la seva tasca de defensa i promoció dels seus objectius, el Consell d'Europa ha anat creant premis i establint símbols europeus, des del concurs de redacció i dibuix del Dia Europeu de les Escoles fins al Premi dels Drets Humans, que es concedeix cada tres anys a una activitat de caràcter excepcional que hagi servit la causa dels drets humans, i fins al Premi d'Europa, que s'atorga cada any a un municipi o a diversos que s'hagin destacat pel seus esforços en la divulgació de la idea europea. Potser val la pena recordar aquí que, fins ara, hi ha hagut 35 ciutats europees guardonades amb aquest premi i que no n'hi ha cap, fins ara, d'espanyola, no estaria malament que la primera fos un municipi de les nostres illes.

I, finalment, el Consell Europeu ha començat a fixar els símbols d'Europa, símbols que evidentment hi hauran d'arrelar, però que comencen a arrelar, en aquest sentit tenim, des de 1972, la Declaració de l'Himne a l'Alegria, de Beethoven, de la Novena Simfonia, com a Himne d'Europa, i la bandera, des de 1955, que és la bandera blava amb el centre de dotze estrelles d'or, i aquesta és, precisament, la bandera que en el tercer punt de la nostra Proposició demanem que sigui hissada a la façana de la Seu del Parlament el Dia d'Europa, s'ha plantejat el tema, segons he estat informat, en una esmena de si aquesta bandera és correcta que sigui hissada tota sola, com es demana a la Proposició No de Llei, jo he de dir, i deixar ben clar, que nosaltres ho hem proposat així, perquè també així es fa en el Congrés de Diputats, el Dia d'Europa, en el Congrés de Diputats només oneja la bandera d'Europa, es podrà dir que allà només hi ha un pal, jo crec que, evidentment, no va contra la Constitució, ni hi pot anar mai, si aquí tenim dos pals, deixar-ne un de buit, però també està ben clar que de cap manera entrarem en un joc que pugui suposar que per una cosa d'aquestes no s'accepti aquesta Proposició, vull dir amb això que, evidentment, si es considera que hi ha escrúpols constitucionals respecte de la possibilitat que només onegi la bandera d'Europa, nosaltres no tenim inconvenient, i ja ho dic des d'ara, en acceptar aquesta esmena. Per la resta, pensam, en qualsevol cas, que no causaria problemes constitucionals, potser em permetria jo ara, al contrari d'abans, demanar que fos el Grup Popular que retirés aquesta esmena, però si no, repetesc que estam disposats a acceptar-la, en qualsevol cas, demanem el suport a la Proposició No de Llei que hem presentat a tots els Grups de la Cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de la seva intervenció.

Entram al debat de la primera esmena, presentada pel Grup Regionalista de les Illes, esmena de substitució en el paràgraf dos de la Proposició No de Llei. Per defensar l'esmena, té la paraula ...

En vol fer lectura, per favor?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

Esmena de substitució.—Substituir el paràgraf número dos de l'esmentada Proposició No de Llei pel contingut següent: «Que el Govern de la Comunitat Autònoma es dirigeixi al Ministeri d'Educació i Ciència tot demanant que el dia lectiu més pròxim a la Diada a totes les escoles de les nostres illes es dediqui una hora a l'explicació i aprofundiment del que suposa la idea de la unitat europea».

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Jeroni Albertí, del Grup Regionalista, té la paraula.

Disposa, Sr. Albertí, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALBERTI PICORNELL:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Molt breument per demanar aquesta esmena de substitució que, concretament el punt dos de la Proposició No de Llei que ha presentat el Grup Socialista. És a dir, en lloc de dir que el Govern de la Comunitat Autònoma, a través de la Conselleria d'Educació i Cultura, faci gestions per tal d'aconseguir, bé, creim que la competència en educació és exclusiva del Govern de l'Estat Espanyol, que al Ministeri d'Educació i Ciència és allà on realment es pot aconseguir el que el punt dos demana que el Govern tramiti o faci gestions, i pensam que queda molt més clar, i és evident que per això anam que sigui acceptada l'esmena de substitució, només en aquest sentit, perquè quedi clar amb qui ha de fer les gestions el Govern de la Comunitat Autònoma, que és amb el Ministeri d'Educació i Ciència, que té la competència exclusiva sobre educació.

Res més, només era això, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Albertí.

EL SR. MOLL MARQUES:

Sí, Sr. President. Evidentment acceptam aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Queda acceptada i incorporada al text aquesta primera esmena. Quant a la segona esmena, del Grup Popular, que també és una esmena de supressió, que només proposa suprimir a l'apartat 3r. l'expressió «únicament». Té la paraula el Grup Popular. El Sr. Gabriel Godino.

EL SR. GODINO BUSQUETS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Popular ha cregut convenient presentar aquesta esmena de supressió a la Proposició no de Llei relativa a la Celebració de l'Acte Institucional en commemoració del Dia d'Europa, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, perquè la Coalició ha sostingut sempre la importància que representa la idea de la unitat d'Europa, ja que històricament, culturalment, socialment i geogràficament som una part essencial d'aquesta realitat; però no només en aquests aspectes

que ens interessin ideològicament, sinó amb totes les conseqüències que aquest fet representa, per això creim que la façana d'aquest Parlament és suficientment grossa perquè sigui compartida per la nostra bandera, l'espanyola i també l'europea, i en aquest cas, a través dels símbols les ... d'aquestes illes arribin a tots els pobles que formen Europa, perquè, concretant el que de forma general mantenia Unamuno, tal vegada sigui necessari balearitzar un poc Europa, per tant, demanàrem al Grup Socialista que acceptàs aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Josep Moll.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Sí, Sr. President, com ja he dit abans, creim que constitucionalment no hi ha cap objecció a fer que només es posi l'europea, però, evidentment, i això també que quedi claríssim, tampoc no tenim cap inconvenient que hi hagi l'espanyola, només faltaria això, per tant, s'accepta l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Correcte. Aleshores, queda suprimida l'expressió «únicament».

Volien intervenir els altres Grups?

El Sr. Damià Pons del Grup Esquerra Nacionalista, té la paraula.

Per favor el Govern demana la paraula, efectivament, no me n'havia adonat.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Tal volta, per primera vegada, avui, aquí, en aquest Parlament, hem assistit a un debat abans i ara, on no han discutit únicament i exclusivament temes que afecten directament les nostres illes, sinó que el que han discutit és la importància que tenen les nostres illes dins el que configura Europa.

Jo he de felicitar, en aquest moment, aquí, el Grup Socialista per aquesta Proposició No de Llei, on insta el Govern i, per tant, insta el poble de les Illes Balears a celebrar el Dia d'Europa, i ho fa d'una manera pedagògica, diria, no solament simbòlica, sinó pedagògica, perquè se'ns demana que el Govern faci totes aquelles gestions i que prengui totes aquelles mesures necessàries perquè el concepte d'Europa arribi al fons de cada una de les cases, i per arribar al fons de cada una de les cases els millors portaveus són els fillets. Per tant, aquest Govern farà totes aquestes gestions pertinents i aquest Govern prendrà totes les mesures pertinents per tal que es dediqui una hora que es pot ampliar, però després anirà a criteris dels professors, com tots sabeu quan han fet escoles, però que sí que s'aprofunditzi en aquest criteri de què és l'Europa, de què és l'Europa de les llibertats, jo diria que no celebren una Diada d'Europa en sentit geogràfic, quan explicam geografia del què és Europa, sinó que el que celebren, precisament, és el ressorgiment d'uns països que van ser sotmesos per un nacionalisme acervat, que l'únic que pretenia era expandir els seus criteris damunt altres nacions, damunt altres països i que, a partir de la II Guerra Mundial, es té ben clar i se n'adonen que el que val la pena és anar tots junts i el que val la pena és que cadascú respecti totes les parts, perquè, en definitiva, no oblidem, en conceptes matemàtics, la conjunció d'elements forma un conjunt uni-

tari, aquesta Europa que defensa uns valors tradicionals, aquesta Europa que defensa la llibertat de l'individu sota el subjectament de l'Estat, jo diria que aquí estam tots integrats, estam integrats, dretes, esquerres, centres, totes aquelles persones que creuen en la llibertat de l'individu, pens, Sres. i Srs. Diputats, que no és ociós recordar, precisament, a aquesta Cambra que el Dia d'Europa, com dèiem abans, no commemora l'Europa geogràfica ni l'econòmica ni la històrica, sinó l'Europa que ret un homenatge i aprofunditza a les rels més profundes, com dèiem abans, d'aquesta llibertat, la resta, jo diria que és l'anti-Europa, l'Europa que no creu en aquesta unitat de països, sinó l'Europa que creu en l'opressió dels ciutadans, enfront d'un sistema polític molt concret, que estic convençut que cap membre d'aquest Parlament hi està d'acord, independentment de la ideologia. Jo pens, també, però que aquesta esmena que el Grup Socialista ha acceptat del Grup Popular, tenc l'obligació d'agrair-la-hi, perquè és vell ja aquell refrany que diu que «dins la diversitat ben conjuntada hi ha la unitat». Crec que, en aquest cas, tenir a la façana del Parlament de les nostres illes, la bandera d'Europa i a la seva dreta la bandera d'Espanya i a la seva esquerra la bandera de la Comunitat Autònoma, és demostrar que aquesta part que és Comunitat Autònoma està integrada dins un concepte superior que és l'Estat Espanyol i que l'Estat Espanyol està integrat dins aquest concepte superior que és Europa, i aquesta Proposició No de Llei, crec que té aquest sentit, no per la Proposició No de Llei en si, sinó per la mateixa explicació històrica que ha fet, que jo sí li dic amb to totalment carinyós, ha fet una dissortació històrica del naixement d'aquest criteri d'Europa, i aquest criteri d'Europa el comparteix el Govern de les nostres illes, el comparteix el Grup Popular i el comparteix, com veig aquí, tota aquesta Cambra. No es preocupi que el Govern ja ha donat les passes necessàries quant a la primera Proposició No de Llei i quant a aquesta farem tot el que estigui a les nostres mans perquè açò sigui una realitat, no enguany, sinó que enguany es comenci i que no acabi mai.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vice-president.

Vol contestar, Sr. Moll?

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Sí, Sr. President. En realitat no és contestar, és agrair poder fer la constatació que el Govern no sempre parla amb el to agre amb el qual abans ens ha obsequiat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Té la paraula el Sr. Damià Pons, del Grup Esquerra Nacionalista-PSM.

Disposa, Sr. Pons, d'un temps de deu minuts.

EL SR. PONS PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Les dues Proposicions no de Llei tenen un to europeïsta, no idèntic, però es mouen dins un espai semblant i, per tant, prec que em disculpin si reiter algun argument donat ja abans. He dit, fa un moment, que Esquerra Nacionalista era hereva ideològica d'una tradició naciona-

lista de les Illes Balears i que dins aquesta tradició nacionalista hi havia, des de sempre, la idea d'Europa.

Tal vegada perquè els nostres intel·lectuals, Miquel dels Sants Oliver, Gabriel Alomar Miquel Ferrà, Joan Estalrich, com veim de signes ideològics prou diferenciats, no varen poder trobar dins una Espanya centralista l'àmbit cultural allà on obrir-se i des d'on fonamentar la seva concepció de país, i la varen haver de cercar més enllà de les fronteres de l'Estat Espanyol, i la varen trobar, evidentment, dins Europa. Per això, aquest europeïsm va unit des de sempre a la nostra tradició cultural i ideològica, i ens en sentim continuadors.

Per tant, aquesta unió d'afirmació nacionalista a les Illes Balears i aquesta afirmació d'Europa constata que es produeix també a les altres nacionalitats de l'Estat Espanyol, el pensament polític de Catalunya està imbuït de la idea d'Europa com ho estan també altres teòrics del nacionalisme en el País Basc i Galícia.

Per tant, ens sembla molt bé, que ara, que hem recobrat un autogovern, ara que tenim un Parlament que representa les Illes Balears, la idea d'Europa sigui estalonada afirmativament, no només per una acció de l'Executiu, sinó que sigui el Parlament com a tal que acordi donar-li unànime suport a la Proposició no de Llei presentada pel Grup Socialista. Ens agrada, també, que el Dia d'Europa, la seva commemoració i, a més a més, l'afany de fer arrelar la idea d'Europa davall a les escoles, es faci una pedagogia europea i es comenci a explicar als futurs ciutadans de les Illes Balears quina importància té la idea d'Europa i quina transcendència tindrà per al futur del nostre país estar, no marginats, com hem estat fins ara, sinó plenament integrats dins els temes europeus. Per això, ens sembla molt bé que aquesta commemoració del Dia d'Europa, aquesta labor pedagògica tenguí també un aspecte simbòlic, que sigui la bandera d'Europa onejant, en solitari o acompanyada, això ens és absolutament indiferent, a la façana d'aquest Parlament.

A nosaltres ens agradaria que arribàs prest el dia en què fossim vertaderament ciutadans d'una gran Europa, d'uns Estats Units d'Europa, no d'una manera més o manco formal, més o manco simbòlica, com és ara, sinó que aquests Estats Units d'Europa fossin una verdadera entitat política, econòmica i social, perquè nosaltres entenem que podríem perfectament defensar el lema «Europa, pàtria nostra». Però al marge de desitjos subjectius, de nosaltres, nacionalistes, hi ha el fet objectiu que aquesta Europa, i per això també vull aquí afegir una precisió que tenia escrita, però que considero oportuna després de sentir les paraules del Vice-president, Sr. Huguet, que aquesta Europa que ara proposam commemorar o, millor dit, acceptar en forma simbòlica i divulgar-la, no és un producte ahistòric, és un producte fruit sobretot de les circumstàncies d'una segona Guerra Mundial, després d'aquesta guerra, és evident que els europeus se'n varen haver de tèmer, a la força, que les divisions d'Europa conduïen, sinó a la destrucció, sí a la impotència d'Europa dins el concert internacional, per això, dins aquesta Europa arrasada de la postguerra, la idea d'Europa, que tenia darrera tota una llarguíssima tradició de filòsofs i estadistes i pensadors polítics va començar a donar passes per convertir-se en una realitat. La idea d'un Parlament Europeu és una idea que

té segles d'existència, perquè, posem per cas, si no record malament, l'any 1000 William Penn ja va exposar la idea d'un Parlament Europeu. Però, nosaltres veim que aquesta Europa que se'n proposa ara és una Europa dividida, i a aquesta Europa nosaltres no la podem acceptar, ens sembla molt bé que dins aquesta Europa ni tenguin cabuda els règims democràtics, ara bé, pensem que estam defensant l'absurd, en certa manera, també, d'una Europa que només es redueix a la seva meitat, i recordem que una persona tan poc sospitosa com el General Marshall, en el seu discurs d'Harvard de l'any 1947, va proposar uns plans d'ajuda, uns plans de construcció d'una Comunitat Econòmica Europea que arribàs des de l'Atlàntic fins als Urals i, evidentment, el general Marshall no era cap simpatitzant del món comunista, el que tenia clar és que Europa s'havia d'aixecar en bloc o que, contràriament, no s'aixecaria. Mentre que, amb aquesta Europa que tenim ara dins les mans ens trobam amb absurds com aquest: si avui Kant i Kafka fossin vius no podrien ser ciutadans d'aquesta Europa, perquè nosaltres, pel fet d'haver nascut a Königsberg o a Praga, els hauríem exclosos, mentre que tenim, dins aquesta idea d'Europa, un element, jo diria, no massa europeu com puguí ser la República Turca, és a dir, que ens plantejem que hi ha una sèrie de contradiccions, que nosaltres volem una Europa global i creim que dins aquesta idea europeïsta hi cap molt més que l'Europa Occidental, l'Europa capitalista, l'Europa de les democràcies parlamentàries, d'acord, però també hi ha una altra Europa que no estarà representada, precisament, en aquesta bandera, i crec que dins aquesta Europa, nosaltres, ciutadans de les Illes Balears, hi hem d'aportar la nostra pròpia veu, com he dit abans, i no hi hem d'aportar, precisament, la nostra balearització, sinó la tradició cultural, lingüística, històrica que ens uneix, des de fa segles, a Europa, nosaltres no som europeus des d'avui, som europeus des de sempre, perquè precisament el nostre país, concretament, els països de parla catalana sempre han estat molt més units a Europa que altres països de terres endins, dins aquesta tradició i dins una tradició d'un nacionalisme europeïsta, nosaltres ens congratulam que una persona com el Sr. Moll, que precisament ha viscut en el país protagonista del desastre de la II Guerra Mundial i que avui és el màxim defensor, aquest país, de la idea europea, hagi dut aquesta Proposició en aquest Parlament, el felicitem i li donam plenament suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons.

Acabat el debat, procedirem ...

Té vostè la paraula.

El Sr. President de la Comunitat té la paraula.

EL SR. CANELLAS FONS:

Perdó, a la darrera intervenció del Portaveu, Sr. Moll, m'ha paregut que havia fet una referència que se l'havia tractat amb acritud, per part del Govern, jo voldria, abans de procedir a la votació, fer-li constar que, en absolut, a cap moment hem tengut intenció de tractar-lo amb acritud, lamentam que, a vegades, dir que dos i dos fan quatre pugui ser o pugui causar molèsties a qui pensava que feien cinc, però, sense cap dubte, en absolut, el Govern vol tractar mai amb

acritud ningú, si aquest ha estat el sentit que li han donat a les nostres paraules, eliminarem totes les aspreses, pensam de totes formes que el dolç i l'agre és una cosa que va un poquet a gust i, de totes maneres, li assegurem, pel nostre partit, que a nivell nacional ha tingut l'habilitat de crear un subgrup parlamentari que es diu i es titula ja famosament «el sin acritud», nosaltres hi estariem plenament inclosos. Perdoni si és aquest sentit que li hagi pogut donar.

EL SR. PRESIDENT:

Pot contestar, però em permetrà que aquesta Presidència també es congratuli de la cortesia parlamentària entre vostès. Parli.

EL SR. MOLL MARQUÈS:

Gràcies, Sr. President. Jo volia també agrair les paraules del President i volia posar en relleu una cosa, que quedi molt clara, a mi em sembla absolutament legítima l'acritud a un debat parlamentari, vull dir que ni vostès ni nosaltres no ens hem de llevar la possibilitat de ser, alguna vegada, agres, el que m'ha semblat poc oportú és que ho fossin, precisament, avui, que jo crec que no hi havia cap motiu; molt bé, tal vegada no ha estat el Govern, però, en qualsevol cas, el partit que li ha donat suport, el seu Portaveu, que és qui li dona suport, ha estat d'una ironia que clar, jo li hauria de contestar que, segons em diuen els

companys eivissencs, quan parla tant de conills, a veure si ha estat un conill o una pedra blanca, sembla que diuen els caçadors a Eivissa, em pareix que avui vostè ha trobat moltes pedres blanques i molts pocs conills.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies de les seves intervencions.

No, Sr. Vidal, no li puc donar la paraula. No li puc donar la paraula, per cap motiu.

(Rialles).

Ni per contradiccions ni per res.

I passam, senyors, a la votació de la Proposició de Llei que hem debatut, respecte de la qual hem de dir el següent: el paràgraf primer ha estat acceptat íntegrament, el segon ha estat substituït i al tercer s'ha introduït una modificació llevant-li una paraula. Abans de procedir a la votació, volen que es procedesqui a la lectura del text definitiu? No. Aleshores, Sres. i Srs. Diputats, anem a procedir a la votació, les Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició No de Llei, es volen posar drets, per favor?

Queda aprovada per unanimitat. Poden seure.

Pos en coneixement dels Srs. Diputats que el pròxim dia 22 d'aquest mes se celebrarà un Ple Extraordinari.

Bones tardes o bon dia i moltes gràcies.